

Kakšno je bilo leto 1996?

Proti koncu leta 1996 so slovenskim tihotapcem zaplenili več množine petard. Zato bo nekoliko mirnejša silvestrska noč. Sicer je med letom pokalo dovolj v svetu in doma. Govorilo je orožje, in to domala na vseh svetovnih vzporednikih. Iztekoče se leto bo prišlo v kronike tudi kot čas, v katerem so se posebej proslavili tudi gangsterji na slovenskih tleh. Epizod s temi negativnimi junaki je bilo veliko število, vsekakor pa so delovali na več področjih. Letos je tudi Slovencem postalo jasno, da pred gangsterji niso varni niti obiskovalci bencinskih črpalk niti stanovanja ali pisarne političnih strank. Kako tvegano je biti starejši upokojenec na robu samotne vasi, tudi letos ni potrebno posebej poudarjati. Vendar je bilo življenje letos vendarle lepo. Za nekatere zato, ker je v Breštanici pel prof. Igor Drnovšek, ki dokazano ne mara orožja. Za druge zato, ker se je razmahnil sporni Internet, s katerim lahko zainteresirani vzpostavi iz domačega hotelja po žiči stik celo z najbolj oddaljenim južnoafriškim preprodajalcem orožja. Za tretje mogoče zato, ker so se lahko veliko dni v letu igrali z majhnimi fantki in punčkami in so se pri tem poživljali na drug svet in njegovo okolico. Kako so ga doživljali preostali milijoni ljudi? Kako se vi spominjate leta 1996? Prgišče besed o tem je na voljo v današnji anketi.

IRENA JANKOVIČ, dipl. inženir živilske tehnologije iz Krškega: "Letošnje leto mi je bilo zelo lepo, ker sem bila skupaj s sinkom dojenčkom. Konec leta pa mi je spet prinesel spremembo in na neki način prijeten doodek. Po daljši prekinitti, ki prija, sem spet začela delati. To je spet nov začetek, ki te tudi izpoljuje. O politiki v letosnjem letu ne bi govorila."

IVAN POČEK, upokojeni elektritehnik iz Brežic: "Letos je bilo, vsaj do zdaj, vse v redu. Poletna sezona je bila slabša zaradi slabega vremena. V politiki v Sloveniji je majhno presenečenje, kar se dogaja. V osebnem življenju je vse po starem. Se naprej s kolegi veliko kolesarim. Tako vidim, da je okolje umazano. Tudi Brežice so umazane. V mestu je vse zaparkirano."

KATICA ADLEŠIČ, upokojenka iz Adlešičev: "Iztekajoče se leto je bilo glede na moja pričakovanja še kar dobro, moti me le, da se tako dolgo ne dogovorijo glede slovenske vlade. Za prihodnje leto pa si želim pravega predsednika vlade, predvsem pa veliko zdravja, več miru in manj trpljenja ljudi tako na naši bližini kot drugod po svetu. Pa vreme naj bo malo manj muhasto kot letos."

STANKO GOLOBIĆ, višji upravni delavec iz Vavpče vasi pri Semiču: "Zdi se mi, da je bilo letošnje leto povprečno, odkar smo samostojni, a tudi posebnih želja, kakšno naj bi bilo, nisem imel. V prihodnjem letu si želim več zdravja in takšno srečo v družini, kot je bila doslej. Pa da bi se čimprej dogovorili o naši vladni v kist vseh državljanov ter da bi bogatili našo državo."

PAVLA ERJAVEC, kuharica v Dolnjki delikatesi na Glavnem trgu, iz Dolenjskih Toplic: "Leto, ki je za nami, ni bilo nič posebnega, slabo pa tudi ne. V prihajajočem letu pa si želim predvsem zdravja za vse svoje najbližje in zadovoljstvo v službi. Pa da bi se slovensko gospodarstvo opomoglo, da bi ljudje imeli delo in dobre plače ter da bi živel v miru."

POLONA LOVŠIN, studentka iz Ribnice: "Letošnje leto je bilo zelo pomembno. Končala sem gimnazijo in začela študirati. Precej časa sem oklevala, ali naj študiram umetnostno zgodovino ali ne. Ker lahko ob koncu letosnjega leta rečem, da je bila moja odločitev pravilna, vem, da mi bo letosnje leto ostalo za vedno v dobrem spominu. O zaposlitvi še ne razmišjam."

LILI ŠTEFANIČ, direktorica Ljudske univerze Kočevje: "Vesela sem, da se letosnje leto izteka. Že po vraževetu prestopna leta ne prinašajo nič dobrega, kar pa se mi je tudi osebno potrdilo z mnogimi stresnimi situacijami. Močno upam, da bo prihodnje leto bolje, upam pa tudi, da vraževnost ne velja za našo novo vladu, ki se je oblikovala še v tem letu."

DARINKA URBANČIČ, zaposlena v modelarni sevnische Jutranjke, doma iz Krmelja: "Ne morem biti zadovoljna s tem letom. Skrbi me, kam bo nas delavce pripeljalo lastnjeno. Pri nas so nam režijem odbili 3 odstotke od plače zato, da ne bi bilo odpuščanj. Zadnji mesec sem bila po operaciji na bolniški, a za 20 let delovne dobe se mi zdi 41.000 tolarjev vseeno slaba plača."

ALOJZ PETJE, kmet iz Zabukovja: "Podobno kot večino krajanov je tudi mene v preteklem letu najbolj motilo to, da v krajevni skupnosti Šentrupert, kjer je asfalt že do skoraj vsakega šparona vinogradnikov, niso kaj naredili, da bi se tudi mi vozili vsaj po količkaj vzdrževani cesti, ne pa po samih jamah. Naši politiki se ne znamenit glede vlade, pri nas pa ocitno že glede ceste ne."

Socialna stanovanja v samskem domu

V nekdanjem Pionirjevem samskem domu v Bršljinu jih bo uredila Zarja

NOVO MESTO - V letosnjem proračunu novomeške občine je bilo za ugodna stanovanjska posojila predvideni nekaj manj kot 92 milijonov tolarjev. Za gradnjo, dozidavo in prenovo hiš so individualni posojiljemalcem (razpis je bil oktober) namenili 21 milijonov tolarjev, z ostalim denarjem, blizu 71 milijoni tolarjev, pa naj bi kreditirali gradnjo neprofitnih stanovanj na Brodu. Vendar se je zataknili pri zemljišču za gradnjo bloka, v katerem naj bi bila ta stanovanja. Sklad kmetijskih zemljišč namreč ne da soglasja, čeprav menda sporno zemljišče sploh ni državna last.

Kakorkoli že, do gradnje neprofitnih stanovanj ni prislo, zato so se na novomeški občini odločili, da bodo ta denar porabili za nakup 15-ih socialnih stanovanj, ki naj bi jih stanovanjsko podjetje Zarja uredilo v nekdanjem Pionirjevem samskem domu v Bršljinu. Cena takega stanovanja naj bi bila 1.600 mark za kvadratni meter.

O tem, da bi v nekdanjem samskem domu v Bršljinu uredili socialna stanovanja, so na občini razmišljali že prej, sedaj pa so se s podjetjem z nepremičninami Real, lastnikom tega doma, pogodili tudi za sprejemljivo ceno. Ko bodo vse stvari jasne, bo pogodbod z Realom za nakup stavbe, v kateri je 3.740 m² stanovanjskih površin, sklenilo podjetje Zarja. Občina bo od Zarje odkupilila okoli 660 m² v socialna stanovanja preurejenih stanovanjskih površin, za kar bo dala nekaj manj kot 71 milijonov tolarjev denarja, ki ni bil porabljen za kreditiranje gradnje neprofitnih stanovanj na Brodu, in 25 milijonov tolarjev, ki so tako in tako namenjeni za gradnjo socialnih stanovanj. Ostala stanovanja naj bi Zarja prodala na trgu. Denar za kreditiranje gradnje neprofitnih stanovanj bo zagotovljen v proračunu za prihodnje leto.

A. B.

RIBNIŠKI ŠTUDENTJE ZA NOVO LETO

RIBNICA - Ribniški študentki klub pripravlja silvestrovanje na odprttem. Tokrat se bodo prizadne članke, ki so že doslej izpeljali nekaj odmevnih akcij, zbrali na parkirišču pred Miklovo hišo. Obiskovalce bodo zabavali priznani mladinski ansamblji, ne bo manjkalo tudi druge zabave.

DEŽURNE TRGOVINE

V soboto, 28. decembra, bodo odprete naslednje prodajalne živil:

- **Novo mesto:** od 7. do 19. ure: Blagovnica Žabja vas
 - od 7.30 do 21. ure: trgovina Anita pri gostišču Kos
 - od 7. do 13. ure: Vira, trgovina Darja, Ljubljanska
 - od 8. do 13. ure: market Šaša, K Raku
 - od 7. do 20. ure: trgovina Sabina, Slavka Gruma
 - od 8. do 13. ure: trgovina Sabina, Mirana Jarca
 - od 8.30 do 20. ure: trgovina Brin, Trdinova ulica
 - od 7. do 19.30: mlečni diskont Vita, Šmihel
 - od 8. do 11. ure: market Majka, Bučna vas
 - od 8. do 12. ure: trgovina Čekar v BTC, Bučna vas
 - od 8. do 12. ure: samopostežba Azalea, Brusnice
 - od 7.30 do 11. ure: market Pri kostanju, Prečna
 - od 8. do 12. ure: trgovina Brcar, Smolenja vas
 - od 8. do 12. ure: trgovina Pod lipo, Smolenja vas
 - od 8. do 11. ure: trgovina Dule, Smolenja vas
 - od 8. do 12. ure: market Pero, Stopiče
 - od 8. do 14. ure: trgovina Sabina, Stopiče
 - od 8. do 12. ure: market Perko, Šentperter
 - od 8. do 18. ure: Urška, Uršna selja
 - od 7. do 20. ure: trgovina Marks, Vavta vas
 - od 6.30 do 17. ure: market Malka, Mestne nijke
 - od 6.30 do 17. ure: pekarna Malka Žužemberk, prodajalna Kandija
 - **Straža:** od 8. do 11. ure: Prodajalna Straža
 - **Šentjernej:** od 8. do 11. ure: Market
 - od 8. do 12. ure: trgovina Klas, Šmarje pri Šentjerneju
 - **Žužemberk:** od 8. do 11. ure: Market
 - **Škocjan:** od 7.30 do 10. ure: Pri mostu
 - **Trebnje:** od 8. do 11. ure: Samopostežba Blagovnica
 - **Mirna:** od 7.30 do 11. ure: Grijč
 - **Mokronog:** od 8. do 11. ure: Samopostežba
 - **Črnivec:** od 8. do 11. ure: Pod lipo, Market Čardak
 - **Semič:** od 7.30 do 10. ure: Market
 - **Metlika:** od 7. do 21. ure: Prima
- V nedeljo, 29. decembra, bodo odprete naslednje prodajalne živil:
- **Novo mesto:** od 8. do 11. ure: Prodajalna Vodnjak, Samopostežba Mačkovci, Market Ljubljanska, Market Ragovska, Market Drska, Market Kristanov, Market Drska, Samopostežba Šmihel, PC Ločna, Nakupovalni center

Zlati jubilej novomeške knjižnice

Svečana počastitev 50-letnice Knjižnice Mirana Jarca - Slavnostni govornik Ivo Svetina, ostali pa: Franci Koncilia, Andreja Pleničar in Karel Bačer - Izid zbornika

NOVO MESTO - Med številne ustanove Mestne občine Novo mesto, ki letos praznujejo jubilej, spada tudi Knjižnica Mirana Jarca in največja nagrada je začetek gradnje novih prostorov in adaptacija obstoječih. Svoj 50. rojstni dan je knjižnica slovesno počastiila v petek, 20. decembra. Od 16. do 18. ure so obiskovalci imeli voden ogled njenih prostorov, ob 18. uri pa je bila proslava, na kateri je zbrane nagovoril novomeški župan Franci Koncilia, predstavnik Ministrstva za kulturo Ivo Svetina, v.d. ravnateljica knjižnice Andreja Pleničar in prof. Karel Bačer. Prireditev je povezovala Ljudmila Jevnikar.

zavodamo korenin in se obenem na ta način tudi zahvalili prvemu upravniku knjižnice. V drugem delu zbornika smo predstavili oddelke knjižnice ter se s krajšimi ali daljšimi zapismi spomnili tudi tistih, ki so postavili njene strokovne temelje, na primer Boga Komelja, Milana Dodiča, Nade Serajnik itd., je povedala Pleničar.

Lep prikaz ustanavljanja študijskih knjižnic na Slovenskem je podal prof. Karel Bačer, ki je

postavil strokovne temelje domoznanskega oddelka novomeške knjižnice in je znova poudaril pomen dela Boga Komelja. Zaključil je z misljijo, da morajo biti knjižničarji ljudje, ki ljubijo knjige. Da bo knjiga iz papirja ne glede na vse tehnološki razvoj vedno posebna dragotina, pa je menil Ivo Svetina, ki je, tako kot ostali govorniki, Knjižnici Mirana Jarca in vsem njenim delavcem čestital za jubilej in začel vsaj še pol stoletja uspešno delovanje, tudi ob podpori države.

Za zanimiv glasbeni program sta poskrbeli violinist Vlado Batista in violončelist Bojan Cvetičnik.

L. MURN

Slovenska vojska ne zaostaja

Ob 6. obletnici 1. specialne brigade Moris

KOČEVSKA REKA - S prikazom usposobljenosti brigade in podelitev priznanj so prejšnji torek na Skrilju pri Kočevski Reki svečano obeležili 6. obletnico ustanovitve 1. specialne brigade Moris. Slavnostni govornik je bil državni sekretar na ministrstvu za obrambo Gorazd Vidrih.

"Postroj 1. specialne brigade ni pomenil samo prikaza najzmogljivejšega dela operativnih obrambnih sil, temveč predvsem urednictva projekta Narodna zaščita, v katerem je bilo vtkano delo več

- Na slovesnosti ob 6. obletnici brigade Moris so podelili srebrno medaljo generala Maistra Viktorju Krajncu ter bronasto Aloju Završniku. Bronasto medaljo Slovenske vojske so prejeli: Cvetko Zorko, Silvo Guštin, Robert Jerbič, Tomislav Vesel in Anton Janežič.

tisoč njegovih pripadnikov, od kmetov in rezervistov do profesionalnih pripadnikov TO," je v spomin na dan pred natanko šestimi leti, ko je bila v Kočevski Reki ustanovljena 1. specialna brigada Moris, dejal Gorazd Vidrih. Poudaril je, da je bil razvoj Slovenske vojske bliskovit. "Pred petimi leti smo branili našo svobodno voljo z orožjem, ki nam je bilo pač na voljo, danes pa se lahko Slovenska vojska vedno bolj primerja z modernimi armadami zahodnih držav," je dejal.

Ker Slovenija izpoljuje vsa temeljna merila za članstvo v zvez

M. L.-S.

OB 6. OBLETNICI MORISA - Gorazd Vidrih je spregovoril o pomenu 1. specialne brigade Moris nekoč in danes (Foto: M. L.-S.)

GLASOVALI ZA SAMOPRISPEVEK

VELIKA DOLINA - Na referendumu o uvedbi krajevnega samoprispevka v krajevnih skupnostih Jesenice na Dolenjskem in Velika Dolina so se odločili za samoprispevek. Od 1.589 volilnih upravičencev v obeh KS jih je prišlo glasovat 1.250, kar pomeni 78,6 odst. Od tistih, ki so se udeležili glasovanja, jih je 1.020 ali 81,6 odst. glasovalo za uvedbo omenjenega prispevka. Število tistih, ki so na nedeljskem glasovanju obkrožili za, znaša 64 odst. vseh volilnih upravičencev v obeh krajevnih skupnostih. Podatki povedo, da je predlog za uvedbo krajevnega samoprispevka dobil v KS Velika Dolina in Jesenice na Dolenjskem večinsko podporo.

OB DNEVU DRŽAVNOSTI

RAKA - Krajevna skupnost Raka organizira v soboto, 28. decembra, ob 18. uri v televodnici osnovne šole na Raki prireditev ob dnevu samostojnosti, na kateri bodo gostovali Kamniški kolednički in plesalci plesnega kluba Bolero. Program bo povezovala Mila Kačič. Po prireditvi bo silvestrovanje z durom Sonja in Jože iz Ljubljane. Za jedajo in pijačo bo poskrbajo, vstopnine pa ne bo.

Mariborsko pismo

Pošta daje mestu stotrideset novih delovnih mest

Dve leti sedeža slovenske pošte v mesto ob Dravi

M

KANDIJSKA - Pri urejanju Kandijske ceste, nekdanje Zagrebške, žal niso pomisili na prizadete ljudi na invalidskih vozičkih. Nikjer na tej cesti ne more invalid z vozičkom brez tuje pomoči čez cesto. To, kar bi morala biti osnovna norma, je v naših krajih, žal, komaj izjema.

GOGA - Zupanov govor na slavnostni seji občinskega sveta je bil za takoj priložnost, milo rečeno, nenavaden. Dogajanje v iztekočem se letu je opisal kot dogodek v mestu Gogi. Grumova Goga je zagaten, temičen, grotesken kraj, in če župan tako vidi občinsko središče, je to odsev njegovih pogledov in razpoloženj, ne pa dejanskih žitja in bitja našega mesta. V govor je vtaknil še Čankarjevo Pohujšanje v dolini Šentflorjanski (to naj bi bila Kučanova prisotnost pri maši v Vatikanu), nerazumljive "sofistične časne tranzicije", ljubljansko zaplankanost, ki da je z zavrnitvijo podelitev častnega doktorata ljubljanskemu nadškofu dr. Šutnjaru povzročila "nacionalno sramoto prve vrste", in proglašil Maribor za veliko mesto, ker je tamkajšnja univerza istemu ta doktorat podelila. Nekaj je bilo še o jubilejnem letu, vrtcih, hitrem občinskem proračunu, brezkarinski coni in razlagi treh enigmatičnih besed: mene - tekel - fares. Kakšna Goga neki - godlja!

DOGODEK - V Šentjerneju pa bil očitno največji dogodek v prejšnjem tednu smučarski sejem v soboto in nedeljo. Na naslov našega časopisa so prišla kar tri obvestila, da se bo zgodil ta veliki dogodek, tretje celo od samega župana. "Prosimo vas, da ta dogodek promovirate v Vašem mediju," se je zavzel župan.

GROŽNJA - V Škocjanu so zgroženi nad odnosom novomeškega župana do predloga škocjanske občine o delitvi nekdanjega skupnega premoženja. Ko je napisal, da se Škocjanci ne strinjam s predlagano delitvijo in da bodo predlagali svojo, je, kot so dejali, "čisto znorel". Škocjanski župan je celo zagrozil, da ne bo nikoli več prišel v Škocjan. Škocjanci pa v jok!

Ena gospa je rekla, da, sodeč po prireditvi Boš videl, kaj dela Dolenjc, naši ljudje samo pojeto cerkvene pesmi in molijo.

Suhokranjski drobiž

IZŠLA NOVA FUŽINA - Te dni je v prodaji nova, 18. številka Basila Kulturnega društva Dvoru. Prinaša zanimivo branje. Na prvi strani je predstavljen novi objekt v katerem bo nova pošta, vorana in več lokalov. Magdalija Žargam slikovito opisuje življenje in delo Ignaza V. E. Antanta, ki je bil utemeljitelj literaturo na Dvoru. Zanimiv je tudi rispevec o krajanah, novi krajeviških pusti Dvor, težavah tovarne na Dvoru in fotokronika dogajanja dogodkov na Dvoru v letošnjem letu.

ZAUPNI SESTANEK - Na Dvoru so se v nedeljo sestali člani KS Dvor in člani OOOZ Novoles Dvor. Tema pogovora je bila skrb o delovna mesta in novi muzej. Ljubljani na lokaciji ob plavžu ne bo lotil Novolesove proizvodnje iti ne ogroži delovnih mest. Delavci so zainteresirani, da čim bolj oživi tudi turizem in muzejska dejavnost in da se ohranijo delovna mesta. KS Dvor pa bo ldi poskrbel, da bo pri odgovornih slišati tudi njen glas za delovna mesta, ki so nujno potreben za Suhokranjsko krajino.

DVOLETNO VOŠČILJO - Tudi os so gasilci iz sektorja Žužemberk nosili po domovih koledarje krajancem voščili vesel božič in čno novo leto. Gasilci iz Ajdov-Dvora in Žužemberka imajo edarje s svojo sliko. Tem voščilji se pridružuje tudi gasilec ne Banko z Dvora. Novo 1997 prinese čim več zravja in manj požarov! (Foto: S. M.)

LETOŠNI NAGRAJENCI - Na slavnostni seji novomeškega občinskega sveta v petek, 20. decembra, so listino častnega občana podelili pesniku, pisatelju in muzealcu Jožetu Dularju iz Metlike (v sredini), ki je večji del svojega bogatega pisateljskega dela posvetil rodni Dolenjski, predvsem ljudem in življenju ob Krki. Plaketo Novega mesta sta prejela arhitekt Danilo Lapajne (desni) za obsežno ustvarjalno delo pri urbanističnem in arhitektonskem urejanju Novega mesta in Dolenjski muzej za svoje bogato delovanje in poslanstvo. (Foto: A. Bartelj)

VVRTEC SO POVABILI BABICE IN DEDKE - V petek, 20. decembra, so vzgojno-varstvena organizacija Metka z Ljubljanske ceste v Novem mestu in njeni varovanci povabili na obisk babice in dedke. Pri vratih so nas nestrpo čakali otroci, nam priprili smrekovo vejico in nas popeljali v lepo okrašeno soko. Gospa Lavra Kruh, vodja enote, je povedala, da so si otroci zaželeti povabiti babice in dedke, da bi jim pokazali, kje se igrajo in kaj so se naučili. Otroci iz vseh skupin, ki so v vrtcu, so zapeli in zaplesali. Tudi babice in dedki smo morali sodelovati. Nato je sledila lutkovna predstava Snežinka, ki so jo zaigrale vzgojiteljice. Na koncu pa so nas naši najmlajši še pogostili in obdarovali. V imenu vseh povabljenih se vodji in vsem delavkam vrtca zahvaljujemo za prijetno petkovno popoldne, ki so ga preživel skupaj z vnuki. (V imenu babic in dedkov: Sava Ivanetič)

PRVE POBODE ZA OBNOVO GRADU - V Žužemberku je bila pred kratkim prva seja iniciativnega odbora za obnovo gradu. Več let je že poteklo, odkar so se končala prizadevanja krajevne skupnosti in ZNKD za zaščito gradu. Pred leti so bili obnovljeni in pokriti grajski stolpi. Sedaj grajske ruševine dobesedno kličejo po obnovi. Njene ruševine groze prebivalcem ob bregu, saj je sredi Žužemberka nekdaj ponosni grad v ruševinah. Kar nekaj dogodkov je bilo letos v gradu. Grajska klet je gostila pesnik Jurija Marussiga, v osrednjem prostoru pa je bila tudi proslava ob 50-letnici Lovske družine Plešivica. Odbor je že začel z delom, njen predsednik pa je postal žužemberški rojak Slavko Gliha, direktor Kmetijskega instituta Slovenije. Odbor si je zadal več ciljev. Med drugim bo v letu 1997 izdal zbornik o zgodovini žužemberškega gradu. Imenovan je uredniški odbor, ki ga vodi Marjan Legan, urednik Dolenjskega lista. S prošnjo po obnovi se bo odbor obrnil na morebitne donatorje in vse tiste Suhokranjce, ki jim ni vseeno, kaj bo z gradom. (Foto: S. Mirtič)

Škocjan hoče svoj kos pogače

V Škocjanu ne pristajajo na v Novem mestu pripravljen predlog delitve premoženja med tri občine in predlagajo svojega - Bodo dobili 150 milijonov tolarjev?

ŠKOCJAN - Potem ko so iz nekdanje novomeške občine nastale tri nove, mestna občina Novo mesto, občini Šentjernej in Škocjan, je prišlo na vrsto tudi vprašanje delitve premoženja nekdanje skupine občine. Seveda se po toliko letih skupnega življenja ne da natančno določiti, kaj je kdo ustvaril oziroma kaj komu pripada, ampak je to stvar dogovora. Po daljšem dogovarjanju sta novomeška in Šentjernejska občina oziroma, natančneje povedano, njuna župana in mestna sveta, sprejeli "delitveno bilanco", v Škocjanu pa so se v zadnjem času premislili in nameslo (v Novem mestu) pripravljenega dogovora predlagajo svojega.

Škocjanci predlagajo, naj se delitve premoženja opravi na podlagi knjižne vrednosti občinskih nepremičnin ob koncu leta 1994, ključ za delitve pa naj bo število prebivalcev. Od tako dobljene vrednosti naj bi odštel vrednost premoženja v posameznih novih treh občinah, razliko naj dobijo do tega upravičene občine. Če bi to obveljalo - tako kažejo izračuni - bi škocjanski občini pripadlo še okoli 150 milijonom tolarjev, poleg prej skupnega premoženja, ki je že tako in tako na območju sedanjih občin Škocjan.

V Škocjanu stvari ne postavlja-

jo na ostrino in so se tudi o tej vso pripravljeni dogovarjati oziroma pogajati; prav tako vso, za katero bi se končno dogovorili, ne bi zahtevali naenkrat, ampak bi bili zadovoljni s plačilom v večletnih obrokih. "Nikakor pa ne pristanemo na to, da prebivalcem nekdanje krajevne skupnosti in sedanjem občini Škocjan v 40 letih skupnega življenja v občini Novo mesto pripadata samo osnovna šola in zdravstveni dom," pravijo v Škocjanu. "Nočemo ničesar, kar nam ne pripada, tistem, kar pa so v doličnih letih odpovedovanja ustvarili naši ljudje, se pa tudi ne

spremembo odpovedati!" Medtem ko

Družbenim naložbam se slabo piše

Sprejet osnutek proračuna novomeške občine za 1997 - Opozicija očita nerazvojno naravnost - Kaj bo s prizidkom knjižnice, šmihelsko šolo, šolo na Drski, v Podgradu?

NOVO MESTO - Na zadnji seji novomeškega občinskega sveta so po mestoma burni razpravi in številnih kritikah kljub vsemu sprejeli osnutek občinskega proračuna za prihodnje leto. Če bo osnutek zdržal, bo občinski proračun v letu 1997 za 14 odst. večji, kot je bil letošnji, in bo vseboval 3,55 milijarde tolarjev.

Glavni očitki opozicije osnuteku proračuna so bili, da ni naravn razvojno, saj občina nima dolgoročne razvojne strategije. Svetnik Derganc iz LDS je našel 53 novih postavk v osnuteku proračuna, od katerih bi si po njegovem vsaka zaslužila vsaj stavek obrazložive in utemeljitev.

Za tekoče obveznosti naj bi porabili 2,24 milijarde, za naložbe pa 1,2 milijarde. Vendar se večjim že začetim novomeškim družben-

nim naložbam slabo piše, saj naj bi zanje po osnuteku proračuna namenili bistveno manj denarja,

• **Po neznanskih peripetijah je prišla na vrsto tudi osnovna šola Grm, za katero so v osnuteku proračuna za prihodnje leto namenili 80 milijonov tolarjev. A tudi tu naj bi občina spet potegnila daljši konec. Po tem scenariju naj bi svoj delež spet prispevala država, "občinsko" udeležbo za gradnjo prizidka pa je v večji meri že takoj to zbrala šola sama. A v tem primeru je najvažnejše to, da bo do gradnje sploh prišlo, saj se najbolj zagrizeni zagovorniki vračanja zemljišča ob grmski šoli, na katerem je načrtovan prizidek, občinska oblast in denacionalizacijski upravičenci temu po treh letih le odrekli. Za to zemljišče bo občina - to je sprejel mestni svet - denacionalizacijiskim upravičencem izplačala blizu 183.000 mark v tolarsi protivrednosti.**

A. B.

SEVNICA NE MARA BUČKE

BUČKA - Na pobudo skupine krajanov nekdanje KS Bučka, ki se je po ustanovitvi nove občine Škocjan priključila tej, prej pa je sodila v občino Sevnica, naj bi se vasi na območju te nekdanje krajevne skupnosti spet priključile sevnški občini. Pred dnevi je v zvezi s tem iz Sevnice na Škocjansko občino prišel odgovor. Škocjanski občinski svet to pobudo zavrača in ni ni za to, da bi se nekdanja KS Bučka spet priključila k občini Sevnica.

• Si lahko mislite, kakšna zmešnjava bi nastala, če bi vsak misil s svojo glavo? (Dnevnik)

• Noben ljubezenski ogenj ni tako vroč, da ga zakon ne bi ohladil. (Nemški pregor)

J. D.

TV igre brez predsodkov

Bo TV Novo mesto ostala brez frekvence na Trdinovem vrhu? - Dezinformati ali resne grožnje?

NOVO MESTO - Kot strela z jasnegaja udariла novica, da naj bi svet za radiodifuzijo stregel po frekvenci, na kateri z oddajnikom na Trdinovem vrhu oddaja svoj program TV Novo mesto. To nezumno novico je pravzaprav sporočil novomeški župan na zadnji seji občinskega sveta, ko je tekla beseda o dodelitvi frekvence na pretvorniku na Plešivici nad Sotesko (imenovanega po pretvorniku Žužemberk).

Na tem pretvorniku se je, potem ko je TV Slovenija prenehala posredovati program hrvatske TV, sprostila frekvenci in zanje se je prijavilo več slovenskih TV postaj, med njimi tudi TV Novo mesto. Novomeška televizija je za to frekvenco zainteresirana zato, ker so kraj Žužemberka do Soteske in do Dolenjskih Toplic proti Črmošnjicam v "senci" oddajnika na Trdinovem vrhu, se pravi, da v teh krajih ne morejo spremljati programa novomeške TV ali je sprejem slab. Po zakonu o javnih glasilih bi moral imeti TV Novo mesto prednost pri dodelitvi te frekvence, vendar po posebnem kriteriju sveta za radiodifuzijo, ki ga ni v zakonu, kaže, da te frekvence ne samo ne bo dobila, ampak naj bi ji grozili celo z odzvom frekvence na oddajniku na Trdinovem vrhu.

Po tem izmišljenem in samovoljnem kriteriju sveta bi moral imeti regionalna TV postaja v svojem programu vsaj 5 ur žive slike na dan. Novomeška TV

tega "kriterija" ne izpoljuje, saj ima povprečno okoli 3 ure in pol žive slike na dan. In tako naj bi si zapravila prednost pri dodelitvi frekvence s Plešivice in zato naj bi bila, po županovih besedah na seji občinskega sveta, v nevarnosti celo njihova frekvensa na Trdinovem vrhu. Če bi res prišlo do tega, da bi jum odzveli to frekvenco, bi to ne samo onemogočilo razvoj in napredok TV Novo mesto, ampak bi bil to njen konec.

Frekvenco na oddajniku na Trdinovem vrhu je TV Novo mesto dobila leta 1993 za 10 let. Ker pa na tem oddajniku na izjemni točki ni na voljo nobene frekvence več, se drugim, zlasti novim TV postajam, po tej, ki je TV Novo mesto, toliko bolj cedijo slike. In tu seveda še kako veliko vlogo igrajo politične igrice. Bolje rečeno nečedne, umazane igre brez predsodkov. Pa tudi neumnosti iz domačih logov.

Tako so novomeški občinski svetniki razpravljali o "želji krajanov KS Dvor", ki jo je na seji posredovala svetnica Nežka Primc, naj daje frekvenci na pretvorniku na Plešivici (poleg nekdanja za hrvatsko TV še od TV Koper) televizijskim postajama TV 3 in Pop TV. In ker je že župan odločno povedal, da TV Novo mesto ne more dobiti frekvence na Plešivici in da je v nevarnosti še tista na Trdinovem vrhu, so vrlji svetniki lepo podprtli "željo krajanov KS Dvor", da še naprej ne bi mogli spremljati TV Novo mesto. A. BARTELJ

BREZ STRANKE NI STOLČKA - Kočevski občinski svetnik Marko Glavač je z nedavnim izstopom iz stranke SDS svoje mesto v občinskem svetu prepustil dobitnici drugega največjega števila glasov znotraj stranke SDS na loknih volitvah Alenki Gabrič. Kot je ob obravnavi Glavačevo odstopne izjave povedal Jože Lindič na zadnji seji kočevskega občinskega sveta, pa se sedaj v Kočevju širijo govorice, da bo Glavača njegov izstop iz stranke stal tudi direktorski stolček v M-KG Kočevje, OE gostinstvo-turizem.

POLITIKA IN GOSPODARSTVO - Politika je od nekdaj imela apetite po uravnavanju gospodarskih tokov in tudi Kočevje iz tega ni bilo nikoli izveto. Tako je bilo v "gnilim socialistizmu" in tako je danes. Razlika je le v tem, da se je včasih vedelo, zakaj je kdo postal direktor nekega podjetja (in kar je še pomembnejše, nobenega dvoma ni bilo, zakaj je bil odstranjen!), danes pa se za kinko izobrazbe ali masko sposobnosti "strokovnjak brez šol" skriva različne politične obarvanosti, ki narekujejo postavljanje in odstavljanje zaposlenih glede na njihovo strankarsko pripadnost. Problem nastane seveda, kadar nekdo zaradi tega ostane brez službe! Vendar pa, dokler toleriramo, da lahko nekdo pride do zaposlitve z golj na podlagi pripadnosti "pravi" stranki, toliko časa se ne moremo pritoževati, če je kdo zaradi tega, ker je "stranko izneveril", izgubil zaposlitev. Prav je, da ostanemo "pošteni" do konca!

OBČAN SPRAŠUJE - MEDVED ODGOVARJA

- Zakaj Kočevjarji ne obiskujejo zdravilnih Atomskih toplic? - Ker se raje kopljajo kar na domaćem radioaktivnem Rudniškem jezeru.

Ribniški zobotrebci

MESTO V PARKU KULTURNIKOV - Kljub dobro obiskanim kulturnim predstavam v Ribnici v zadnjih nekaj letih je težko verjeti, da bi otvoritev razstave rezbarij v petek v Milikovo hišo pritegnila tako zelo veliko število ljudi, da si razstavljenih del skorajda ni bilo mogoče v miru ogledati, če ne bi šlo za dela prof. Janeza Debeljaka. V tradicionalnem ribniškem okolju je namreč prof. Debeljak eden tistih redkih ljudi, ki je "sprejemljiv kot pomembna osebnost današnjega časa" skorajda za vse. Njegovemu prispevku za Ribnico morda ravno zaradi njegovega dolgoletnega tihega, a pomembnega dela, "vedno v ozadju velikega rompa in pompa", nič ne more oporekat. Spoštovanje, ki so mu ga izkazali z ogledom njegove razstave, je zato le delček tistega, kar si po mnenju mnogih, prof. Debeljak zaslusi. Zasluzil pa si, kot pravijo, da bi bilo njevovo ime že sedaj zapisano med preko sto imen, zbranimi v parku kulturnikov za obzidjem ribniškega gradu - v parku, ki je nastal prav zaslugi dela prof. Debeljaka, ki ga je posvetil odkrivanju nekoč pomembnih mož, tako ali drugač povezanih z Ribnico, življenjem v njej in njenimi budimi.

M. L.-S.

PREMALO ASFALTA

KARLOVICA PRI VELIKIH LAŠČAH - Na območju Karlovic so v zadnjem obdobju asfaltirali ceste, vendar manjka še precej asfalta. Tako je s sosednje Notranjske potezenjeno asfalt glavne ceste v smeri Karlovic in Lašče do občinske meje (do Lužarjev), iz velikolaške smeri pa manjka še kake 4 km asfalta do Žage. Tudi skozi vasi na tem območju še maršikje ni asfalta in ga očitno tudi še ne bo kmalu. Asfalta je potrebna tudi cestna povezava med Karlovico in Knejem, kar je posebno neveščeno poleti zaradi prahu.

M. L.-S.

OBČAN SPRAŠUJE - MEDVED ODGOVARJA

- Kaj meniš o pogostenem nazdravljanju z žlahtno kapljico v parlamentu?

- Da gre očitno mnogim poslancem v glavo bolj alkohol kot želje volilcev in odgovorno delo.

M. L.-S.

To je Veliki Malinjek - V občini Velike Lašče širje tisočaki - Še o novem teku

VELIKE LAŠČE - Pred kratkim so se v okviru prednovoletnih srečanj v gostilni pri Kuklju zbrali vsi, ki jaj pomenijo v občini. Ob tej priložnosti so zbranim predstavili maverični koledar, poročali o odkritju obeležja na najvišjem vrhu v občini, dogovarjali pa so se še o teku po Trubarjevi poti, ki ga bodo prvi organizirali to pomlad.

Obeležje na najvišjem vrhu občine so postavili malo pred snegom Manfred Deterding, Edi Zgonc in planinec Lado Kovačič (vsi so sodelovali pri natančnih meritvah višine vrha in so bili tudi pobudniki postavitve obeležja) ob pomoči učencev domače osnovne šole. Vsa dela so opravili prostovoljno. Najvišji vrh Veliki Mali-

Skozi mala vrata do pomembnih informacij

Z obiska kočevskega župana v Franciji

KOČEVJE - Na povabilo župana francoskega mesta Halluin, ki leži na meji z Belgijo, se je kočevski župan Janko Veber 7. decembra udeležil svečanosti ob otvoritvi aleje, poimenovane po bivšem zaslžnem županu tega mesta Yerziju Kotlowitzu. Njegov obisk v Franciji je pomenil začetek bodočega plodnega sodelovanja, ki naj bi Kočevju pomagalo, kot je povedal Veber, "skozi ta mala vrata v Evropo do pomembnih informacij".

Svečanosti so se poleg kočevskega župana udeležili tudi župani s Halluinom pobrajenih ali prijateljskih mest Lubbenau in Oer-Erkenschwicka iz Nemčije, Nort Tynesida iz Velike Britanije in Pniewija iz Poljske. "Kočevje so svojim prijateljem iz omenjenih evropskih mest, ki že dalj časa med seboj sodelujejo, predvsem na športnem področju, priporočili naši prijatelji iz Oer-Erkenschwicka. S podpisom posebne deklaracije prijateljstva, ki jo pripravljajo, bomo v bodoče Kočevjarji tudi uradno sodelovali pri medsebojnih aktivnostih teh mest," je na tiskovni konferenci prejšnji ponedeljek povedal Janko Veber.

Na razgovoru v županstvu Halluina so župnani vseh šestih evropskih mest predstavili svoja mesta in njihove probleme. Ugotovili so, da je skupni problem vseh mest, udeležen razgovora, velika brezposelnost, ki dosega 15 do 20 odstotkov. Menili so, da si lahko s sodelovanjem in izmenjavo izkušenj med seboj pomagajo pri reševanju sorodnih problemov, ter poudarili, da bi zato moralno priti poleg sodelovanja med šolami in društvu tudi do gospodarskega sodelovanja. Dogovorili so se, da bo Kočevje organizator t.i. iger prijateljstva leta 1999, v zaključnem sklepu, ki so ga sprejeli, pa so tudi zapisali, da si bodo prizadevali, da bi njihovo druženje prišlo v program, ki ga finančira mednarodna skupnost za druženje mest.

M. L.-S.

Glasbena šola je v novih prostorih

Najlepše darilo šoli ob njeni 35-letnici

KOČEVJE - Na Reški cesti 16 v Kočevju so prejšnji četrtek svečano odprli nove prostore Glasbene šole Kočevje. Za šolo, ki je ob tej priložnosti počastila tudi 35-letnico svojega obstoja, je to najlepše darilo kočevske občine za njen jubilej.

Za potrebe glasbene šole prenovljena bivša Trikonova stavba, ki jo je kočevska občina kupila za 35 milijonov tolarjev, v samo obnovu pa nato vložila še okoli 48 milijonov tolarjev, je po besedah kočevskega župana Janka Vebera, izrecenih številnim zbranim na otvoritvi, pomembna ne le za glasbeno šolo, ampak tudi zato, ker omogoča preselitev glasbene šole v nove prostore, pričetek del na obnovi stavbe stare gimnazije za potrebe sedanje kočevske gimnazije. Ravnateljica Glasbene šole Matjaž Junc je povedala, da na šoli poučujejo 10 inštrumentov, teorijo in balet, da imajo letos vpisanih 220 otrok ter da imajo sedaj z 11 učilnicami, prostori za učitelje in večnamensko dvorano v stavbi, v kateri bo imela svoje prostore tudi Delavska godba Kočevje, zagotovljene dobre možnosti za nadaljnje delo.

K pomembnosti pridobitve novih prostorov za glasbeno šolo je državna sekretarka z ministrstva za šolstvo Teja Valenčič dodala še prednost, ki jo bo imelo ob skorajšnji spremembni šolske zakonodaje celotno Kočevje. Dejala je, da se z zakonom, ki čaka na sprejem v parlamentu, zmanjšuje delež glasbene pouke v osnovnih šolah, da pa bodo glasbene šole to praznino zapolnile. Ker bo zakon omogočal, da bo možno paralelno izobraževanje izpopolnjevati, so novi prostori kočevske glasbene šole pomembna pridobitev za celo Kočevje.

A. K.

DOLENJSKI LIST

Kočevju se obeta samosprispevek

S prejemom osnutka proračuna za leto 1997 so svetniki "glasovali za" samosprispevek za izgradnjo nove šole, športne dvorane in telovadnice v Stari Cerkvi

KOČEVJE - Prvič v sedanji sestavi najvišjega občinskega organa - po izkušjah iz druge polovice 80-ih let pa tudi v delu nekdanjih občinskih skupščin - so kočevski občinski svetniki obravnavali osnutek občinskega proračuna za leto, ki še ni nastopilo. Na zadnji seji sveta minuli petek so tako že v letošnjem letu sprejeli osnutek proračuna za prihodnje leto, ki je določen v skupni višini 1.011.540.000 tolarjev.

Zupan Janko Veber je povedal, da so pri pripravi proračuna za leto 1997 dajali prednost že začetim investicijam, ki jih je potrebno dokončati, ter izgradnji nove osnovne šole. Ker na osnovi začasnih kriterijev države za zagotovljeno porabo predvidevajo, da se bo zbralo premalo denarja, da bi lahko uresničili najnujnejše, so, kot je poudaril, za izgradnjo nove šole v Mestnem logu, telovadnice v Stari Cerkvi in športne dvorane v Kočevju predvideli razpis samosprispevka.

Za potrebe glasbene šole prenovljena bivša Trikonova stavba, ki jo je kočevska občina kupila za 35 milijonov tolarjev, v samo obnovu pa nato vložila še okoli 48 milijonov tolarjev, je po besedah kočevskega župana Janka Vebera, izrecenih številnim zbranim na otvoritvi, pomembna ne le za glasbeno šolo, ampak tudi zato, ker omogoča preselitev glasbene šole v nove prostore, pričetek del na obnovi stavbe stare gimnazije za potrebe sedanje kočevske gimnazije. Ravnateljica Glasbene šole Matjaž Junc je povedala, da na šoli poučujejo 10 inštrumentov, teorijo in balet, da imajo letos vpisanih 220 otrok ter da imajo sedaj z 11 učilnicami, prostori za učitelje in večnamensko dvorano v stavbi, v kateri bo imela svoje prostore tudi Delavska godba Kočevje, zagotovljene dobre možnosti za nadaljnje delo.

K pomembnosti pridobitve novih prostorov za glasbeno šolo je državna sekretarka z ministrstva za šolstvo Teja Valenčič dodala še prednost, ki jo bo imelo ob skorajšnji spremembni šolske zakonodaje celotno Kočevje. Dejala je, da se z zakonom, ki čaka na sprejem v parlamentu, zmanjšuje delež glasbene pouke v osnovnih šolah, da pa bodo glasbene šole to praznino zapolnile. Ker bo zakon omogočal, da bo možno paralelno izobraževanje izpopolnjevati, so novi prostori kočevske glasbene šole pomembna pridobitev za celo Kočevje.

A. K.

Le še dve leti?

V podružnični šoli Karlovica je samo 9 otrok

KARLOVICA PRI VELIKIH LAŠČAH - Šolo na Karlovici so odprli leta 1929, in sicer v prostorih, ki jih je daroval graščak Kozler iz Ortnega. Ta je daroval tudi zemljišče in pomagal pri gradnji nove šolske stavbe, ki so jo izročili namenu leta 1938. Takrat, pred drugo svetovno vojno, je to 4-letno šolo obiskovalo preko 100 otrok, medtem ko jo danes le še devet. Za prvi in drugi razred ni več otrok, kar pomeni, da bo šola čez dve leti ukinjena, če ne bodo našli kakšne rešitve (razširili šolski okoliš), kar so enkrat že storili.

Šolska stavba je lepa in lepo vzdrževana, pravi Dragica Zakrajsk in dodaja, da imajo tudi računalnik, televizor, video, radio in drugo, tudi asfaltirano igrišče. Bila bi velika škoda, če bi šolo zaprli. Sem pa prihajata redno tudi učitelji za angleščino in glasbo, da bodo solari te šole lahko enakopravno napredovali v centralni šoli v Laščah.

J. P.

OBELEŽILI NAJVIŠJI VRH OBČINE VELIKE LAŠČE - Na skali na vrhu Veliki Malinjek, ki je najvišji vrh v občini Velike Lašče, so pred kratkim postavili kovinsko tablo, na kateri so zapisali, da ta vrh meri 1038,9 m. (Foto: E. Zgonc)

"Odkrili" najvišji vrh občine

To je Veliki Malinjek - V občini Velike Lašče širje tisočaki - Še o novem teku

VELIKE LAŠČE - Pred kratkim so se v okviru prednovoletnih srečanj v gostilni pri Kuklju zbrali vsi, ki jaj pomenijo v občini. Ob tej priložnosti so zbranim predstavili maverični koledar, poročali o odkritju obeležja na najvišjem vrhu v občini, dogovarjali pa so se še o teku po Trubarjevi poti, ki ga bodo prvi organizirali to pomlad.

Obeležje na najvišjem vrhu občine so postavili malo pred snegom Manfred Deterding, Edi Zgonc in planinec Lado Kovačič (vsi so sodelovali pri natančnih meritvah višine vrha in so bili tudi pobudniki postavitve obeležja) ob pomoči učencev domače osnovne šole. Vsa dela so opravili prostovoljno. Najvišji vrh Veliki Malinjek meri 1038,9 m, kar je napisano tudi na kovinski plošči, ki so jo na vrhu vzidali v novemburu. Na razgovoru je bilo poudarjeno, da nameravajo vse štiri vrhove-tisočake in okoliške zanimivosti povezati s planinsko potjo in organizirati pohode po njej. To območje je svet miru in neokrnjene narave ter pravo kraljestvo živali-

stva in rastlinstva. Tu so tudi nad stolnata drevesa, samo v okolici vrha so našli 12 medvedjih brlogov, ki so naseljeni občasno, videli pa so tudi gamse. Od Ljubljane je oddaljeno samo okoli 25 km.

Dogovorili so se, da bodo spomladni organizirali prvi tek po Trubarjevi poti za rekreativce.

J. P.

Mirtovski šratelj:

"Če so vsi podatki v Slovenskemu almanahu '97 tako točni kot so o občini Osilnica, bo zelo narobe. Tako v almanahu piše, da je predsednik občinskega sveta Jože Štimac, v resnici pa je Mladen Zagari, da je tajnik Anton Golf (bivši tajnik se je pisal Anton Volf), dejansko pa je tajnica Sandra Žurga, pa tudi podatek o številu prebivalcev občine ni zanesljiv."

DOLENJSKI LIST

5

Malo pripomb ob drugem rebalansu

Drugi rebalans ivanškega občinskega proračuna sprejet - Tudi delitvena bilanca premoženja bivše občine Grosuplje

IVANČNA GORICA - Na zadnji, 24., seji ivanškega občinskega sveta v starem letu se je zapletlo že pri sprejemjanju dnevnega reda, zlasti so se lomili kopija, ali predlog sklepa o delitveni bilanci premoženja prejšnje občine Grosuplje na dan 31.12.1994, sploh obravnavati na tej seji. In če bi ga že, zakaj ne bi ubrali dvofaznega postopka. Ker to po poslovniku ni možno, so zadržali to točko na dnevnem redu. Delitveno bilanco so svetniki napisali le sprejeli z minimalno večino 11 glasov za, 3 so bili proti, 4 svetniki pa so se vzdržali. Več o tem prihodnjic!

Po krajši razpravi pa so svetniki sprejeli drugi rebalans občinskega proračuna. Po izračunu ministrstva za finance znaša obseg zagotovljene javne porabe za ivanško občino 455.019.000 tolarjev.

Ivanška občina je prejemnica finančne izravnave iz državnega proračuna. Prihodki za zagotovljeno porabo so večji z 7.643.000 tolarjev. Prihodki za druge naloge so po vsebinini zelo raznovrstni in so ocenjeni v višini 143.658.000 tolarjev. Skupni učinek povečanih, zmanjšanih in ukinjenih postavk se kaže v povečanju postavk za druge naloge za 6.730.000 tolarjev. Prenos prihodkov iz preteklega leta znaša 153.457.000 tolarjev. Gre za denar, predviden za gradnjo osnovne šole Višnja Gora.

Zupan s tožbo mislil zelo resno

Občina Trebnje toži ministrstvo za finance, ker občini pri izračunu zagotovljene porabe ne prizna 90 odstotkov državnega povprečja, kot to določa zakon

TREBNJE - Trebanjska občina je preko svojega odvetnika vložila tožbo proti ministrstvu za finance, ker jim ta navkljub jasni diktiji zakona o lokalni samoupravi očitno ne namerava priznati pri izračunu zagotovljene porabe, v obenemenuku zakonu določenega 90- odstotnega državnega povprečja. Trebanjski zupan Ciril Pungartnik je s to zagođenim namero večkrat seznanil občinski svet, kot nam je povedal, je zdaj, ko jih je ministrstvo za finance obvestilo, da je izračun letosne zagotovljene porabe dokončen, končana možnost za dogovor, na katerega so bili na trebanjski občini vedno pripravljeni.

Zupanu Pungartniku se zdi nedoseprejemljivo, da bi si neki državni

nem financiranju javne porabe občine v letu 1997. P. P.

BOŽIČNI KONCERT TREBANSKE GLASBENE ŠOLE

TREBNJE - Glasbena šola Trebnje je 17. decembra v predavalnicu OŠ Trebnje pripravila božični koncert, na katerem so nastopili solopevc mentorice prof. Doroteje Cestnik-Spasič: Mateja Zakrajšek, Ivan Srnšek, Višnja Kajgana in Milena Perič. Ob klavirski spremljavi prof. Vladimirja Mlinariča so izvedli dela G.F.Händla, W.A.Mozarta, F. Schuberta itd. V nedeljo, 22. decembra, so v glasbeni šoli Trebnje izvedle komorne nastope učenke violončela s prof. Emešo Bačkai. V komornih in solo točkah smo slišali božične skladbe ob klavirski spremljavi prof. Zoltana Petra. V ponedeljek, 23. decembra, pa so se v Kulturnem domu Trebnje učenci domače glasbene šole s prazničnim koncertom poslovili od starega leta. Program je povezovala Žvonka Falkner.

POZORNOST - Tajnik ivanške občine Vinko Blatnik je na začetku zadnje seje ivanškega občinskega sveta izročil svetnikom zlate obeske z vgraničenimi nebesnimi (horoskopskimi) znamenji posameznih lokalnih politikov (na posnetku). Po seji pa se je župan Jernej Lampret v zdravici zahvalil svetnikom in novinarjem za tvorno sodelovanje ter zaželel uspešno novo leto. (Foto: P. P.)

130 LET RDEČEGA KRIŽA V TREBNJEM - Območna organizacija Rdečega križa Trebnje je na slavnostni seji ob 130-letnici delovanja RKS na Slovenskem podelila posebne diplome RKS. Diplome so prejeli: dr. Franc Žnidarsič, Rozi Drnovšek, Avgust Gregorčič, Janez Petek, Stane Peček, Anica Miklčič, Peter Podobnik, dr. Elizabeta Žlajpah (na posnetku ji izroča diplomu predsednik OO RK Dušan Mežnaršič), Majda Gačnik, Borut Kolenc in Ciril Pungartnik. Najvišje priznanje RKS - zlati znak RKS pa je za 50-letno delo za Rdeči križ prejela Malka Žore iz Čužnje vasi. (Foto: P. P.)

CVETKA MILOŠ V SEVNISKI GALERIJI ESKULAP - V sevniskem zdravstvenem domu v galeriji Eskulap razstavlja akademika slikarka Cvetka Miloš iz Brežic 8 tapiserij, 6 platen in 3 pastele. Kot je dejal ob otvoritvi sevniski umetnik Rudi Stopar, je ena redkih slikark, ročnih izdelovalk tapiserij, je pa umetnica, ki tankočutno obvlada tudi slikarstvo in keramiko. V kulturnem programu sta sodelovala glasbenika Elizabeta in Drago Križanič. Direktor ZD dr. Željko Halapija se je zahvalil umetnikom in tudi sponzorjem: Inplet in pekarni Kruhek. Razstava bo na ogled še ves januar. (Foto: P. Perc)

Najbolj kritično informiranje?

V Sevnici podpirajo skupni koncept ravnanja z odpadki na območju Posavja in t.i. pismo o namerah - Kje bo regijsko odlagališče odpadkov za naslednjih 20 let?

SEVNICA - Sevnica občina pristopa skupnemu konceptu ravnanja z odpadki na območju Posavja. Na osnovi tega skupnega koncepta, ki so ga marca 1995 izdelali ASA Slovenija, Savaprojekt in CRP Brežice, bi moral pospešeno postoriti vse, da bi pridobili ustrezno lokacijo za izgradnjo regijske deponije. Sevniki občinski svet je na svoji zadnji, 24., seji v letu 1996 soglašal z vsebino "pisma o nameri o skupnem pristopu k projektu ravnanja z odpadki na območju Posavja," ki so ga podpisali vsi trije posavski župani.

Po mnenju župana Jožeta Peterlinega v vodje oddelka za okolje in prostor Romana Perčiča oba dokumenta predstavljata osnovno za nadaljevanje dela komisije za priznavanje na izgradnjo regijske deponije, ki jo vodi Vladka Kežman, predvsem pa za določitev družbeno sprejemljive lokacije komunalne deponije. Pomemben premik pomeni zlasti omenjeno pismo o nameri, s katerim se komisija tudi zavezuje, da pripravi natečaj za krajevne skupnosti, na osnovi katerega bi prišli do zahtevljene lokacije pod obojestranskim sprejemljivimi pogoji.

Izdelovalci skupnega koncepta so ob izdelavi katastra odlagališč v Posavju, iz popisanih količin odloženih odpadkov in vpliva odlagališč na okolico ugotovili, da bo potreben zagotoviti 725.000 m³ prostora za primerno urejeno in varno odlagališče. V letu 1994 so v Posavju "pridelali" okrog 230 kg odpadkov na prebivalca; pretežno gre za kartonsko embalažo, čas-

pise in ostale izdelke iz papirja, veliko je plastike, pojavljajo pa se tudi posebni odpadki. Po podatkih te študije zagotavlja sevnška Komunala reden ali občasen odvod odpadkov le polovici prebivalcev, krški Kostak 70 odstotkom, brežiški KOP pa do 95 odstotkom prebivalcem. V krški občini je 45 odlagališč z več kot 15 m³ odpadkov (skupaj jih je v teh kar 1.100.000 m³!), v brežiški 215 (310.000 m³) in v sevnški občini 21 odlagališč z okrog 180.000 m³ odpadkov.

Izbor možnih lokacij regijske deponije je potekal v treh stopnjah. Rezultat prve stopnje izbora je določitev več primernih območij. V drugi stopnji izbora je gre za ozki izbor primernih lokacij na osnovi primerjave kriterijev, od dolžine in hitrosti transporta, cestnega omrežja, komunalne opremljenosti območja, oddaljenosti od naselja pa do vprašanja zatesnitve dna deponije, izčedinih

voda itd. Na ta način so rangirali 33 primernih območij: 9 v brežiški, 13 v krški in 11 v sevnški občini. Tretja stopnja izbora je primerjava najprimernejših lokacij v vsaki občini na osnovi podrobnejšega prikaza izbranih kri-

• Za končno odločitev bosta pomembna vsaj še podrobnejša geološka analiza in proces ustvarjanja ugodnega javnega mnenja, poudarjajo izdelovalci skupnega koncepta. Zavedajo se pomenu javnosti dela in da bi že precej zaupanja javnosti pridobili, če bi čimprej primerno uredili obstoječa odlagališča odpadkov. Vsekakor pa so prepričani glede na izkušnje s podobnimi projekti, da občani na območju možnih lokacij končnega odlagališča ne smejo dobiti prve informacije iz medijev. Zelo jasno pa je vsem, ki stojijo za tem projekom, da bodo občani, ki bi sprejeli v svoje okolje deponijo ali "smetišče", morali za to dobiti določeno materialno nadomestilo.

terijev. Rezultat te stopnje je prikaz osmih možnih lokacij deponij kot ene od osnov za odločitev o izboru lokacije.

P. PERC

POŠTENOST - Ivanška svetinja Pavel Groznik in Milan Jevnik sta bila ob Francu Godeši med tisti, ki so imeli največ pomislkov o naglici pri sprejemjanju delitvene bilance premoženja nekdanje občine Grosuplje. Groznik znowa opozoril, da je občina Grosuplje v stiski, da se ji mudi, ker mora najeti nikakršnih posejato "jih imamo v šahu". Jevnik je dejal, da se niso nikoli pogovarjali, kako bodo delili presežke, Godeš pa, da pride državna arbitraža kot v Novem mestu, če ne bi bila sklep sprejet na tej seji. Predsednik sveta Jurij Gorišek je zagrozil, da takoj odstopi kot član komisije za delitveno bilanco, če ne bo na tej seji obravnavan predlagani sklep. Jevnik je menil, da bi bilo edinstveno, če bi tudi naknadno najdeno premoženje delili po sprejetju ključa. Predsednik nadzornega odbora Jurij Kos je menil, da pomenilo to, če ne bi upoštevali drugih načel, delo znova od začetka. In kaj bi pomenilo, če bi "dobrili pravčenika, ki bi delil namesnaš". Godeš pa v njegovem mlajšem kolga sta demonstrativno zapustili sej pred obravnavo, Jože Mihelček pa po glasovanju, ker ni dobil vseh besed.

KRATKOST - Igor Bončina je odstotnosti Franca Godeša skušal odigrati prvo pravničko violinu predsednikom sveta Goriškega poskrbel kar za nekaj šaljivih vložkov, ko je Bončina protestiral na nobi besede, Gorišek pa predlagal naj prevzemate vodenje seje, da ne bo potem spet kritik, slabovodno vodi zasedanja.

Trebanjske iveri

OGNJEMET - Sobotni predbožični in prednoletni koncert trebanjskega pihalnega orkestra nastop trebanjskih mažoret, posebno hvaličnega modnega kreativa Bernarda Hočvarja s Puščave Mokronogu za zamislj in ideje po splošnem prepričanju lepo in privlačno. Le od napovedanega po nečetih, največem ognjemetu na lenjšem v zadnjih letih, ni bilo ker so se spektakli, ki bi utegnili ogroženi varnost šole, prepoznavljali trebanjski upravni entiteti. Izkovalcji doljenških kresnij so tako še vedno pričarani, da večjega ognjemeta, je bil tisti na zadnji mokronog kresni noči, še ni bil in da ga ne bo v bližnji prihodnosti, saj te noči, žal, "zgorela" celo prizadev v dolgoletno tradicijo, kakri ni primere pri nas.

BICIKEL (PRE)TEŽKE EBNOŠTI - V mirnem krajevni upnosti je očitno tudi kar nekaj hohih krajčarov - lastnikov vikendov, ki poskrebijo, da je v njihovih goricah vse kot iz škatlice, malo pa jim je mar, kakšno pot bo imao okolje že v bližnji okolici več; kar trdijo nekateri "okoljski" bolj osveščeni Mirčanci, opazijo so med njimi tudi takšni, ki se poti do svojega svetišča znečarne krame. Nekaj poslednjih mirnini naravi, oskrunjene z nimi odsluženimi gospodinjskimi aparati in plastičnimi posodami je zavrneno kolo. Lastnik bicikla je namreč bivši direktor, ki zdaj že razmeroma mlad upodobenec, in kot pravijo dobro ob rečenici, je ta gospod eksdirektor, ki so mu kolesarjenjem po Mokronogu kilogram s svoje (pre)težnosti.

Sevnški paberki

PETARDE - Nekaterim ne sancem v sevnških logih očitno morejo do živega dobronarnega opozorila slovenske policije, tih predbožičnih in prednoletnih časih vendarake kako drugače prežijo svojo prisotnost v tej družbi z metanjem petard. Kajti ce mesto pozno počni in v jutrišnjih nekateri dokazujejo s "odraslost" z različimi pokalci.

KAMERA ODKRIVA - Novi predstavnik državnega zborna Branko Kelemina je akcijski človek. Kot gradbunil doslej nenehno v gibanku, z nekateri bojijo, da bo težko zaradi maratonske zasedanja v parlamentu. Kelemina se samo nasmiha ob nih pripombe, zanika tudi govor, da je pustil delavce, ki so bili dosljedno zaposleni na cedilu, ker je moral zapreti firmo. Kelemina niso skušali tudi pojasnit, zakaj so ne strankarski kolegi (SDS) kar prepisane pri občini, ki jo obnavlja. Bušček je noč pustil delavce, da bi se spet na vrnjak pokal, ki so si ga bivali priporili v malem nogometu.

LUPŠINA NOVI PREDSEDNIK KO DIS SEVNICA

SEVNICA - Na volilnem občnem zboru sevnške krajevne organizacije Društva izgnancev Slovenije (DIS), ki se ga je od 262 članov udežilo 95, so izvolili novo vodstvo krajevne organizacije DIS. Novi predsednik KO DIS je Drago Lupšina. Janez Blas in Simona Jakš, ki sta bila med ustanovitelji sevnške organizacije, iz zdravstvenih razlogov in zaradi preobremenjenosti nista več v vodstvu KO DIS Sevnica.

"TRIJE SNEŽAKI" ZA OTROKE

SEVNICA - V okviru lutkovne abonmaja priredi sevnška zveza kulturnih organizacij drevi, 27. decembra, ob 16.30 v kulturni dvorani PGD Sevnica gostovanje Lutkovnega gledališča GM Jelenice s predstavo Trije snežaki. Gre za prijetno zimsko pravljico o treh snežakih, ki hočejo imeti svojo ulico. Prepir razplete kužek, ki mu snežaki pomagajo najti pot do doma. Za tiste, ki nimajo abonmaja, lahko posamezne vstopnice kupijo v občinski knjižnici in še uro pred predstavo.

Dolg do vseh otrok

KRŠKO - V naselju Zvezne prijateljev mladine Krško so letos poleti našteli več kot 6.800 nočitev. Kot kaže zdaj, se šole in drugi zanimajo za bivanje v omenjenem naselju tudi med počitnicami v prihodnjem letu.

Za letovisce ZPM, ki je, kot rečeno, v Nerezinah, pomenijo precejšnjo težavo nerešeni medsebojni slovensko-hrvaški lastninski odnosi. Kot tudi kaže, je počitniško naselje v zadnjem obdobju delovalo brez potrebnega števila ljudi, saj v ZPM Krško napovedujejo, da bodo poskušali zaposliti nekoga, ki bo poklicno skrbel za omenjeno letovišče.

"Ali smo v občini v okviru socialnega programa sposobni plačati vsaj del programa, ki ga izvaja ZPM, torej tudi obnovi počitniškega naselja v Nerezinah?" se je na omenjenem srečanju vprašal poslanec Branko Janc. Dejal je, da je počitniški dom v Nerezinah plod prizadevanj nekaterih redkih posameznikov in prostovoljnih prispevkov firm in posameznikov. Ne bo profitni center, ne sme biti plen kogarkoli, ni potrebno, da bi bil politični vzgojni center.

"Govorimo o nuklearni ogroženosti Krškega, o prispevku denarju itd. V Krškem znaša delež, ki ga prispeva jedrska elektrarna, približno 600 milijonov tolarjev. Če imamo denar za vse, bi lahko dali v Nerezinah, za 10 milijonov tolarjev stroškov. Ampak tega bi bili deležni vsi otroci od prvega do zadnjega, od tistih, ki hodijo v šolo v Koprivnico, do tistih, ki hodijo v Krško; od tistih, katerih starši so direktorji, do tistih, katerih starši so nezaščiteni in nimajo nič."

skem počitniškem središču.

Omenjene načrte so predstavili nedavno v Krškem na delovnem srečanju ZPM Krško. Ob tej priložnosti so "veterani" krške ZPM povedali, da so prav oni v preteklosti opravili veliko dela, na katero lahko opre svoje prihodnje delovanje zdajšnja ZPM.

Vsebinska prenova nerezinskega naselja bo nepopolna, če ne bo skupne denarne pomoči za letovanje otrok, saj je krška občina med socialno najbolj ogroženimi v Sloveniji, kot so opozorili na omenjenem delovnem srečanju ZPM Krško.

"Ali smo v občini v okviru socialnega programa sposobni plačati vsaj del programa, ki ga izvaja ZPM, torej tudi obnovi počitniškega naselja v Nerezinah?" se je na omenjenem srečanju vprašal poslanec Branko Janc. Dejal je, da je počitniški dom v Nerezinah plod prizadevanj nekaterih redkih posameznikov in prostovoljnih prispevkov firm in posameznikov. Ne bo profitni center, ne sme biti plen kogarkoli, ni potrebno, da bi bil politični vzgojni center.

"Govorimo o nuklearni ogroženosti Krškega, o prispevku denarju itd. V Krškem znaša delež, ki ga prispeva jedrska elektrarna, približno 600 milijonov tolarjev. Če imamo denar za vse, bi lahko dali v Nerezinah, za 10 milijonov tolarjev stroškov. Ampak tega bi bili deležni vsi otroci od prvega do zadnjega, od tistih, ki hodijo v šolo v Koprivnico, do tistih, ki hodijo v Krško; od tistih, katerih starši so direktorji, do tistih, katerih starši so nezaščiteni in nimajo nič."

"Ali ste že, kdor se more!"

ZUPAN - Jožetu Avšiču mesto in meščani pa svetniki ne prizanašajo in ga vprašujejo, ali bo župan ali poslaneč ali oboje ali bo kako drugače. Župan je za zdaj trdno na položaju, zlasti zato, ker v prezadolženi brežiški občini niheče noče izsiliti novih županskih volitev, ki bi pobrale kar nekaj cvenka. Sicer pa so take volitve oddajena možnost. Bitka bi se začela že prej v občinskem svetu. Tu pa vlada koalicija, ki je na županovi strani, tako da vzliko sedenju na dveh stolčkih odmevajo v prazno. Toda: ali je res slabo, če je župan tudi poslanec v Ljubljani?

SPOMINKI - Posavski muzej je doslej dobil za dobro narejene spominki že dve nagradi. Ko je predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Marjan Rožič izročal muzeju eno od teh nagrad, je vprašal: "Ali ste se v abonirali na nas?" "Prijavili se bomo tudi naslednje leto in računamo na tisto, kar nam še manjka: na prvo nagrado," je doktorju Marjanu Rožiču odgovoril magister Tomaž Teropšič, direktor Posavskega muzeja. Ker se ve, da Brežice potegnijo iz Ljubljane tudi kakšen "zlatnik", ne samo zlato obrobiljenih priznanj, gredo mestu nad sotočjem Krke in Save in zlasti njegovim ljudem vse čestitke.

POMEN VZGOJE ZA SOLIDARNOST - Zveza prijateljev mladine Krško je 20. decembra pripravila delovno srečanje, ki sta ga udeležili tudi generalna sekretarka ZPM Slovenije Liana Kalčina Srhoj in podpredsednica te organizacije dr. Anica Mikuž Kos. Prva je med poročanjem o nedavnem slovenskem otroškem parlamentu predstavila temeljne črte delovanja ZPM Slovenije. Podpredsednica, po katere mnenju narača v družbah pomen delovanja nevladnih organizacij, je poudarila, da je ena od možnosti za delovanje Zveze prijateljev mladine Slovenije vzgoja za medčloveško solidarnost, zlasti za solidarnost z ljudmi v stiski. (Foto: L. M.)

M. LUZAR

CERKLJE OB KRKI - "Sodelovanje med enotami Slovenske vojske in vojašnici v Cerklih ob Krki in kraju dobiva vse bolj utečeno podobo," je ob izteku letu ob sprejemu v vojašnici povzel dogajanje v vojašnici Slavko Geric, pomočnik poveljnika za motiviranje in informiranje vojašnici v Cerklih.

Vojaški iz Cerkelj so letos skupaj s turističnim društvom in ribiškim društvom urejali cesto do kopališča ob Krki in redčili grmičje ob Piroškem potoku. Vojašnica je na svojem zemljišču dala nakopati pesek, ki so ga pozname navozili na cesto med Crešnjicami in Gazićami in do Piroškega vrha ter na poti na melioracijskem območju v Gazičah.

Kot je povedal Geric, so, podobno kot lani pri gradnji osrednjega vodovoda, tudi pri napeljavi telefona, načrtovalec upoštevali želje krajanov in vojske. S pomočjo in v dogovoru s prebivalci in civilnimi ustanovami je lahko Slovenska vojska organizirala tako obsežno prireditev, kot je bilo letosno svetovno vojaško padalsko prvenstvo, ki je pomenilo nekako srečno okoliščino tudi za vse potnike na cesti med Cerk-

ljami in Brežicami; to cesto so v občini namreč prav zaradi vojaškega prvenstva znova asfaltirali.

Ob že doslej dobrem sodelovanju z osnovno šolo, z župnijskim uradom in pevskim zborom Plannina je vojašnica v letu 1996 tesnejše sodelovala tudi z gasilec in tako odstopila ustrezno vozilo gasilcem iz Dolenje Piroške.

Ali je omenjena vojašnica že neomajno zakoreninjena v kulturnem dogajanju civilne družbe, je lahko še vprašanje, vendar so znana nekatera dejstva. Kot napovedujejo v vojašnici, bodo v prihodnje takoj kot do zdaj organizirali kulturno-zabavne prireditve; eno takih naj bi obiskovalci imeli priložnost obiskati v začetku februarja prihodnje leto. K takim novim prireditvam, med katerimi bodo najbrž spet tudi gledališke predstave, jih sili dober obisk

Črpalka v Kostanjevici poleti

Za zavlačevanje kriva tudi menjava zemljišča - V februarju mora biti vsa dokumentacija nared - Po sicer še neuradnih informacijah bo obratovanje stare črpalke podaljšano

KOSTANJEVICA NA KRKI - Če je verjeti obljudbam vodilnih iz Petrola, občine in krajevne skupnosti, ki so bile izrečene na javni obravnavi zazidalnega načrta za bencinski servis, se bo naslednje poletje končala ena od kostanjeviških zadev, ki se vlečejo kot jara kača - Kostanjevica naj bi takrat dobila novo bencinsko črpalko.

Stara črpalka namreč že zdaj naj ne ustreza več osnovnim zahtevam varnega obratovanja, in kot smo sicer neuradno izvedeli pred zaključkom redakcije, se dolgoletne grožnje inšpekcijih služb, da bo potrebljano staro črpalko z novim letom zapreti, še ne bodo uresničile, obratovanje pa naj bi bilo podaljšano do poletja. Črpalka je namreč velikega pomena za številne okoliške kmete, ki bi se moralni na najbližjo črpalko odpričiti v Šentjernej ali na Drnovo.

Da Kostanjevica še ni dobila nove črpalke, o kateri se je razmišljalo že pred 20 leti, so krivi tudi sedanji kazalci potrošnje goriva na obstoječi črpalki, katere stanje je, kot ga je označil celo sam predstavnik Petrola z besedami "Bog pomagaj". Temu podobno je bila tudi kakovost goriva, zato sedanja poraba ne more biti realna slika potreb kraja. Prav zaradi majhne porabe goriva je investicija v Kostanjevici po predloženem izračunu novogradnje na skupščini delniške družbe Petro-

nastala nova obrtna cona, potrebna tudi renkonstrukcija regionalne ter komunalne in protna ureditev okolice.

T. G.

KRAJANI ZA DRUGO VARIANTO - Kakšnega pomena je črpalka v Kostanjevici, so prebivalci te krajevne skupnosti pokazali z množičnim obiskom javne obravnave, ki so se udeležili tudi Petrol predstavnik Bojan Kapel, inž. Andrej Špiler, direktor urbanizma v Savaprojektu (na sliki), in predstavniki občine. Obravnavo se je včasih sprevrgla v življeno obtoževanje in iskanje krivcev za takšno stanje.

Grajska ura bo mogoče celo bila

Staro načel zob časa

BREŽICE - Mestu Brežice, ki mu ža dobrih 700 let tako ali drugače merijo čas, bo najbrž čez kakšno leto merila čas obnovljena grajska ura. Potem ko je ura zbledela številčnika ter rja pobovala kazalce, kar vse je dajalo kaj slab včas, so se grajske naprave za merjenje časa lotili strokovnjaki. Akademski kipar Momčilo Vukovič, smostojni likovni umetnik iz Ljubljane, in sodelavci so pred časom vso zadevo temeljito obnovili. Omenjeni restavatori so očistili kamnem ter obnovili številčnico in kazalce.

Klub vsemu ura na brežiškem gradu ostaja še brez mehanizma. Tega naj bi bili, po priporavnju, vzel med 2. svetovno vojno Nemci in ga uporabili v vojaške namene. Kot upa mag. Tomaz Teropšič, direktor Posavskega muzeja, bodo v letu 1997 vgradili v uru tudi omenjeni ključni del. "Če bo denar, bomo naredili tudi to, da bo ura bila in zvonila, če je to strokovno dopustno, seveda," je povedal mag. Teropšič.

Lahko verjamemo, da bi Posavski muzej rad kar najbolje obnovil uru. Njeni počlačeni kazalci bodo namreč na očeh ne le osebju muzeja, pač pa zaradi svojega mesta na strehi tudi vsem, ki bodo prišli v grad. "Pod to ura se bodo sprejavljali obiskovalci 1. festivala Brežice," je direktor Teropšič povezel dedičino in najnovejše dogajanje v brežiškem gradu.

M. LUZAR

Vojašnica za sodelovanje s krajem

Vojašnica Cerkle ob Krki ob rednem usposabljanju vojakov skrbi tudi za bolj nevojaške dejavnosti - Stik s kulturniki - Galerija vojašnice v civilnem prospektu

CERKLJE OB KRKI - "Sodelovanje med enotami Slovenske vojske in vojašnici v Cerklih ob Krki in kraju dobiva vse bolj utečeno podobo," je ob izteku leta ob sprejemu v vojašnici povzel dogajanje v vojašnici Slavko Geric, pomočnik poveljnika za motiviranje in informiranje vojašnici v Cerklih.

Vojaški iz Cerkelj so letos skupaj s turističnim društvom in ribiškim društvom urejali cesto do kopališča ob Krki in redčili grmičje ob Piroškem potoku. Vojašnica je na svojem zemljišču dala nakopati pesek, ki so ga pozname navozili na cesto med Crešnjicami in Gazićami in do Piroškega vrha ter na poti na melioracijskem območju v Gazičah.

Kot je povedal Geric, so, podobno kot lani pri gradnji osrednjega vodovoda, tudi pri napeljavi telefona, načrtovalec upoštevali želje krajanov in vojske. S pomočjo in v dogovoru s prebivalci in civilnimi ustanovami je lahko Slovenska vojska organizirala tako obsežno prireditev, kot je bilo letosno svetovno vojaško padalsko prvenstvo, ki je pomenilo nekako srečno okoliščino tudi za vse potnike na cesti med Cerk-

dosedanjih.

Vojašnica je že večkrat opozorila, da ne bo učila samo streljati, ampak da želi širše izobraževati mlade Slovence. Tako je v zameno za dolgočasna predavanja in kot dopolnilo obveznu neizogibljivo vojaškemu piljenju doslej rekrute že večkrat peljala na ekskurzijo. Poleg tega ne zapira vrat umetnikom, ne tistim z uniformo ne tistim, ki niso vojaki. Razstave v Galeriji Učni center v vojašnici so očitno odmeven del dogajanja v vojaškem učnem središču v Cerklih ob Krki. Vojaška galerija, ki sodeluje s kostanjeviško galerijo in s Posavskim muzejem, je že našla mesto v posavskem prospektu.

Vojašnica, v kateri od letošnjega junija stoji bronasta reliefna podoba generala Rudolfa Maistra, delo umetniškega kovača, domaćina Jérneja Zorka, odstopa od znanega izreka, da muze molčijo, ko govorijo orožje, tudi s svojo dokazano naklonjenostjo vojaku-pesnikom. Vabljeni!

M. LUZAR

NASTOP NIZOZEMSKIH GLASBENIKOV IN LIKOVNIKOV

SENOVO - V domu XIV. divizije na Senovem pri Krškem bodo v soboto, 28. decembra, ob 21. uri nastopili nizozemski glasbeniki in likovniki, ki po Sloveniji potujejo kot karavana Holandija juhu. Predstavili se bodo Harry den Hartog - nori bitles s klavijaturo, orglamicami in glasom, Pascal Planteron in iara baskitaro kot spremljavo lastnim montažnim TV ostružkom, The Rosebud duo - Lucas Simonis (Dull Schicksal) in opera diva Eveline Ketterings in Shake spier, likovniki iz Utrecht, ki copiče zamenjajo s tubo, saksofonom in bobni. Organizator, Društvo zaveznikov mehkega pristanaka iz Krškega, bo premore zapolnjeno z video posnetki koncertov in kratkimi filmi.

URA PO NOVEM - Tako je pred časom restavtorska ekipa vracala uri na brežiškem gradu star sijjaj.

DOLENJSKI LIST

7

Davčna številka celo za dojenčke

Davčna uprava Republike Slovenije bo do konca tega leta poslala davčnim zavezancem 2.122.876 potrdil o dodeljeni davčni številki - Poslej bolj pregleden davčni register

LJUBLJANA - Davčna uprava Republike Slovenije (DURS) je 16. decembra pričela po pošti na naslove 2.122.876 davčnih zavezancev pošiljati potrdila o dodeljeni davčni številki. Do konca tega leta naj bi jo prejeli vsi, ki državi že plačujemo davke, a tudi na primer dojenčki, rojeni do vključno 2. decembra letos. V. d. direktorice DURS Milojka Kolar je na novinarski konferenci povedala, da bodo davčni zavezanci prejeli izpisane osnovne podatke s prošnjo, da jih potrdijo ali sprememnjene in dopolnjene vrnejo izpostavi pristojnega davčnega urada.

Davčni zavezanci, ki ne bodo prejeli potrdila o davčni številki po pošti, se bodo lahko zglašili na izpostavi pristojnega davčnega urada pri delavcih, ki vodijo davčni register, da bodo skupaj z njimi razrešili to zagato. Davčna številka je osemstestna in je enoznačni identifikacijski znak davčnega zavezanca - fizične in pravne osebe in se uporablja za enotno opredelitev in povezavo podatkov v davčnih evidencah. Zadnjic sem po tej novinarski konferenci slišal na radiu hudomušno vprašanje: ali to pomeni, da bomo morali nositi to številko s sabo kot pasjo

svetinjco, in kaj, če bi davčno številko izgubili? Kolarjeva je poslušalcem Vala 202 odgovorila, da bo to gotovo zelo dobrodošlo, da imajo svetinje tudi ameriški vojaki, ne le štirinožci, da pa izgubljene davčne številke ne bo težko najti, saj bo shranjena v osrednjem računalniku DURS-a. Gotovo pa izguba davčne številke ne bo toliko in takoj udarila po žepu, kot je pisca tehle vrstic, ko se je prvkrat (in upam tudi zadnjikrat) soočil z liscicami Ruplovih prometnih redarstvenikov zaradi napačno parkiranega avtomobila na Kongresnem trgu, ravno na dan omenjene novinarske konference.

Od 1. januarja 1997 bo namreč potrebno davčno številko navesti na davčnih napovedih, davčnih obračunih in drugih vlogah, napisanih na davčni organ, in v primerih, ki jih določa 25. člen zakona. Po tem členu bodo morale fizične osebe predložiti izplačevalcu dohodkov oz. delodajalcu svojo davčno številko. Če tega ne bodo storile, jim izplačevalec oz. delodajalec dohodkov ne bo smel izplačati! Davčni zavezanci - fizične osebe, ki bodo morali s 1. 1. 1997 predložiti svojo davčno številko izplačevalcu dohodkov oz. delodajalcu, bodo do prejema davčne številke lahko uporabljali enotno matično številko občana (tuja), do 31. januarja 1997 pa bodo davčni zavezanci navedeno številko lahko uporabili pri dostavi podatkov za odmero dohodnine za leto 1996.

Če pravna oseba ne bo navedla svoje davčne številke in davčne številke kupca na računih, bo kaznovana za prekrške z denarno kaznijo milijon do šest milijonov tolarjev, odgovorna oseba pravne osebe z 200.000 do milijon tolarjev, samostojni podjetnik in druga fizična oseba, ki opravlja dejavnost.

• Upam, da Marjan Podobnik ne bo počel tistega, kar je obljudil. (Mencinger)

• Ni težjega garanja od lenarjeva. (Richards)

Melamin: delničarji delavci

Z ustanovne skupščine kočevske tovarne, ki bo, kot vse kaže, vzdržala konkurenco in tekmo za obstoj

KOČEVJE - Na prvi ustanovitveni skupščini delničarjev kočevske kemične tovarne Melamin, ki zaposluje 250 delavcev, sta bila sprejeta dva pomembna sklepa. Izvolili so 6-članski nadzorni svet, ki zastopa zunanje delničarje, in se odločili o delitvi dobička iz preteklih let.

Melaminovi delničarji so skoraj vsi delavci, saj je pri notranji in interni razdelitvi sodelovalo več kot 95 odstotkov od 250 zaposlenih. Drugi delničarji so PIDI, ki so v javni prodaji kupili 19 odstotkov delnic, 6 odstotkov fizične osebe, 20 odstotkov je dobil razvojni sklad, 10 odstotkov odškodninski in 10 odstotkov kapitalski sklad. Razvojni sklad je že prodal svoj delež Nacionalni finančni službi, ki je trenutno največji delničar s 30 odstotnim deležem. 9 odstotkov je rezervirano za notranji odkop, ki bo izveden v treh naslednjih letih. 35 odstotkov dobička iz preteklih let je bilo namenjenih za dividende vrednosti po 88 tolarjev na delnico, vseh delnic pa je 466.000. 65 odstotkov dobička pa je se nerazporejene.

Sicer pa je bil Melamin 16. junija registriran kot delniška družba, od 26. septembra delnice kotira-

jo na borzi. Na začetku je bila delnica vredna 1.100 tolarjev, po vmesnem padcu na 600 tolarjev se ji je cena močno vignila in se giblje nad 2.000 tolarji, kar je še vedno pod knjižno vrednostjo.

Direktor družbe Marjan Kozinc pričakuje realizacijo za 27 milijonov mark. To pomeni, da bo poslovno leto boljše kot lani, in sicer predvsem na račun znižanih cen vhodnih surovin, na roko pa jim je šel tudi okrepljeni kurs lire in funta pri izvozu. Prodaja se je povečala v višini inflacije, za okoli 10 odstotkov. Melamin je izvozno usmerjena družba, v strukturni prodaje na tuja tržišča pa so s po 60 odstotki najbolj zastopani smola filmi in laminati. Poslovanje podjetja obremenjuje stroški pri iskanju novih trgov, predvsem za laminate, še bolj pa jih pesti zastarela tehnologija. Brez novega cikla - vlaganja v posodobitev proizvodnje - ni prihodnosti, zato so letos že instalirali računalniško vodenje smolarne, ki bo zagotovila stabilno kakovost izdelkov in niže proizvodne stroške. Plače prejemajo redno in so nekoliko višje, kot je določeno s kolektivno pogodbou.

MILAN GLAVONJIĆ

Nihče ne potrebuje delov za tanke

Upniki Iskre Tenela, ki je šla v stečaj pred dvema letoma in pol, lahko upajo le na denar od prodaje nepremičnin - Med ostalim reproducijskim le neuporabne stvari

NOVO MESTO - Stečajni postopek novomeškega podjetja Iskra Tenel, ki je v svojih najboljših časih zaposlovala več kot 800 delavcev, je eden izmed najbolj zapletenih in najtežjih, meni stečajna upraviteljica Marjeta Žunič. Čeprav je vrednost premičnin, med katerimi prevladuje reproducijski material in neprodani proizvodi, ocenjena na 4,5 milijona nemških mark, je malo možnosti, da bi zanje še kaj iztržili. Veliko več upanja daje prodaja nepremičnin - stavbe in zemljišča - ki so ocenjene na 7,5 milijona mark.

Na nepremičninah želi Sklad Republike Slovenije za razvoj uveljavljaviti hipoteko, ki pa jo stečajna upraviteljica preko sodišča uspešno izpodbjala. Drugostenjsko sodišče je namreč prešlo v korist podjetja v stečaju, čeprav je pričakovati, da se bo sklad za razvoj na odločbo pritožil. Če bi stečajna upraviteljica uspela v izpodbijanju hipoteke nad nepremičninami, bi imeli upniki Iskre Tenel v stečaju kar precej možnosti, da bi bili v dobrši meri poplačani.

Temeljni vzrok za propad Iskre Tenel in njen stečaj je bil predvsem izpad trga bivše Sovjetske zveze konec 80. let in po osamosvojitvi Slovenije še nekdaj enotnega trga bivši Jugoslavije. Da podjetja ni mogoče prestrukturirati, da bi uspešno nadaljevalo s poslovanjem, so očitno hitro ugotovili tudi na skladu za razvoj, saj so del proizvodnje prodali ali oddali nekdanjam vodilnim ljudem podjetja oziroma njihovim podjetjem, naloga stečajnega upravitelja pa je bila le likvidacija podjetja.

Ob stečaju 18. aprila 1994 so v podjetju ostali 103 delavci, ki so jih prijavili na zavod za zaposlo-

za razvoj s 30 odstotki od skupno za 17 milijonov nemških mark prijavljenih terjatev. Če bo izpodbjanje hipoteke nad nepremičninami uspelo, lahko delavci upajo, da bodo dobili še nekaj denarja, koliko pa je sedaj še težko reči.

I. VIDMAR

vanje. Prav ti delavci in tisti, ki so zaposlitev izgubili že pred stečajem podjetja so poleg sklada za razvoj največji upniki podjetja v

• Popis premoženja Iskre Tenel v stečaju je bil dolgotrajen in zapolten. Del reproducijskega materiala je bil podjetjem naslednjim prodan po neposrednih pogodbah, na prvi dražbi, ki so jo pripravili v treh delih, pa niso prodali skoraj nič oziroma za semešnih 8 tisoč nemških mark. Večina preostalega materiala je namreč ostane povsem namenske proizvodnje in leži v skladničih že več kot 10 let. Med "staro šaro" so v skladniči tudi elektronski deli za iraške tanke, ki so jih Iračani v bivši Jugoslaviji naročili še med že skoraj pozabljeno iransko-iraško vojno. Seveda teh delov danes nihče več ne potrebuje in jih tudi, tako kot večine materiala, nihče ne bo odkupil, vsaj za omembo vredno ceno ne.

stečaju. Iz naslova neizplačanih plač, nadomestil in drugih neizpolnjenih obveznosti imajo nekdanji delavci kar za 25 odstotkov vseh terjatev do podjetja v stečaju, medtem ko je največji upnik sklad

ŠE TRETJI BENCINSKI SERVIS - Pretekli petek se je dvema Petrolovima bencinskim servisoma v Črnomelju pridružil še bencinski servis OMV Istrabenz. Kot je ob otvoritvi dejal glavni direktor podjetja OMV Istrabenz iz Kopra Jordan Klabjan, prav konkurenca izboljšuje kvaliteto teh storitev, s tem pa je vse večje zadovoljstvo potrošnikov. Črnomaljski bencinski servis, ki je že 79. v Sloveniji, je zgradil črnomaljsko podjetje Begrad, v upravljanju so ga zaupali kmetijski zadruži Črnomelj, v njem pa je zaposlenih 5 delavcev. Po besedah predsednika občinskega sveta Andreja Kavška, ki je skupaj z Jordanom Klabjanom prerezal trak, je servis velika pridobitev za mesto tudi zato, ker so tem zaključili podobo novega trgovsko-poslovnega centra. (Foto: M. B.-J.)

Turizem je res industrija

Lani je slovenski turizem pridelal za milijardo dolarjev deviz, kar je bilo za 12,5 odstotka več kot leta 1994. Turistični devizni priliv bo presegel miljardo tudi letos, a posebnega razloga za veselje ni. Če smo se v prvih letih po osamosvojitvi še lahko izgovarali na slovensko vojno in bližino bosanskih bojišč, so danes taksi igrovor vredni obsojanja. Uglej in poznavanje Slovenije v tujini se je v tem času zelo povečalo, tako da vsaj gostje iz sosednjih in bližnjih držav, Italije, Avstrije, Nemčije, Švicarske, dobro vedo, da so pri nas vsaj tako, če ne bolj varni kot v svoji domovini.

Po podatkih Združenja za turizem in gostinstvo je bilo v prvih 10 mesecih tujih gostov za 2 odstotka manj kot pred letom, primerjave z obdobjem pred letom 1991 pa so postale že neprimerne, vzroki, zakaj je k nam z one strani že zavese prihajalo toliko več turistov, pa so bili predvsem v naši sorazmerni cenosti.

Združilcem - v našem koncu Slovenije jih je kar precej in to najbolj uspešnih - bi moral letos iti najbolje, saj je turistično se-

zlo na obali in v gorah močno pokvarilo slabo vreme, k temu pa svoje prida tudi vsako leto večja onesnaženost. Od vsega tega so združilci precej manj odvisni. Kljub temu združilci v prvih desetih mesecih beležijo za 3 odstotke manj nočitev kot lani. Podatku, da so kar 73 odstotka nočitev prispevali domači gostje, bi veljalo posvetiti posebno pozornost.

Zastavlja se vprašanje, koliko se sprošča izkazati tujega gosta. Po letosnjih raziskavah javnega mnenja Slovenci med dobričnimi na prvo mesto postavljamo zdravje, a po drugi strani zastrašujejoča večina v zadnjem letu ni bila niti enkrat na splošnem pregledu pri zdravniku. Torej od namena se nismo prišli k dejanijem. Če iščemo zgled v deželah, ki so v razvoju pred nami, lahko predvidevamo, da bo do tega prišlo v prihodnjih letih in se bo tedaj zanimanje domačega gosta za letovanje v povezavi s zdravstvenimi programi združilcem zelo povečalo. Združilcem se torej obeta boljši časi, če se bodo nanje seveda pravočasno pripravila.

I. VIDMAR

Almira Mlakar Božovič

Enota SKB banke v Krškem upravičila svoj obstoj

Trikrat več posojil

količino certifikatov, s katerimi družbe kupujejo delnice. Družbe, ki so se udeležile tokratne dražbe, namreč razpolagajo s kar za 200 milijard tolarjev certifikatov oziroma za destkatr več, kot je bilo na voljo delnic.

Zanimivo so bile tudi cene za delnice različnih podjetij. Cene paketov slabosti so vse do 200 milijard tolarjev certifikatov, od katerih so 100 odstotkov do 500 odstotkov začetne cene. Viziji so se odločali predvsem za nakup delnic uspešnejših podjetij, kupovali pa so po povprečju 150 odstotkov.

Vizija je v svojih dveh skladih do sedaj zbrala za 3,9 milijarde tolarjev certifikatov, od katerih so jih za 2,14 milijarde tolarjev že zamenjali za delnice. To znaša

53,8 odstotkov od vseh zbranih certifikatov in uvršča Vizijo med uspešnejše investicijske družbe. V portfelju Vizije je ta čas 27 podjetij, med katerimi so poleg že

• V Viziji ocenjujejo, da je na našem območju še precej občanov, ki svojih lastninskih certifikatov niso vložili nikamor ali pa imajo še ostanke certifikatov, če so jih vložili v podjetja, za katera je bilo ogromno zanimanje in so jim del vrnili. Zato Vizija zbirja certifikate še do 31. januarja prihodnjega leta na sedežu družbe na novomeškem Novem trgu, v vseh predstavnistvih zavarovalnice Tilia, enotah pošte na Dolenjskem, v Krškem in Kočevju, na sedežu Studia D in Dolenjskega lista.

omenjenih tudi Lek, Inter Europa, Pivovarna Union, Radenska, Kolinska, Terme Čatež, Melamin Kočevje, Tiskarna Novo mesto, Lisca in druga.

I. V.

DOLENJSKI LIST

omenjenih tudi Lek, Inter Europa, Pivovarna Union, Radenska, Kolinska, Terme Čatež, Melamin Kočevje, Tiskarna Novo mesto, Lisca in druga. Svoj položaj želi SKB banka izboljšati tudi v prihodnjem letu. Kot je povedal predstavnik uprave banke Janez Krebs, želijo v SKB banki se posebej povečati obseg in kvaliteto storitev za občane, svoj ugled pa bi radi povečali tudi v tujini. T. GAZVODA

Slaba dedičina za novo vlado

Predsednik Slovenske ljudske stranke Marjan Podobnik v Račni na Dolenjskem odgovarjal na vprašanja bralcev in uredništva Kmečkega glasa - Bolj upoštevati načelo pravičnosti

RAČNA PRI GROSULJU - Direktor ČZD Kmečki glas Boris Dolničar je ob sklepnu dejanju akcije Kmečkega glasa. Sreča se vam nasmih, v Račni pri Grosupljem, povabil na pogovor prvaka SLS Marjan Podobnika, ki je odgovarjal na njegova, pa tudi na vprašanja iz številnega občinstva.

Na vprašanje, kaj so glavne naloge kandidata za prevzem mandatarstva slovenske vlade, zlasti na področju kmetijstva, je Podobnik ponovil znano stališče, da bi skušal delovati povezvalno, ne pa razdiralno. Poudaril je, da "so nam v ministrstvu za kmetijstvo zapustili slabo dedičino in bo

• Marjan Podobnik je povedal, da si bodo v parlamentu prizadeli, da podaljšanje porodniškega dopusta do 2 leti. Poudaril je, da upa, da bo predsednik države kmalu določil mandatarja. Meni, da bi na sploh morali čim bolj upoštevati načelo pravičnosti.

potrebno ogromno moči za pravljanje napak."

Glede Cefte je Marjan Podobnik menil, da smo pri tem povezovanju popustili na mnogih točkah, posledice pa bodo vidne čez 2 do 3 leta, ko se bodo trgi sprostili, in se Slovenija temu ne bo mogla

prilagoditi. "Evropska unija lahko pomeni nevarno nazadovanje slovenskega podeželja, če za to ne bo dovolj časa za prilagoditev!" je poudaril Podobnik. Dodal je, da jih razne zgodbe o uspehu ne zanimajo, kajti ko so pripravljali proračun, so videli, koliko stvari je prenešenih že v naslednjem proračun, da gre v celoti gledano kvečemo za v celofan zavito zgodbo o uspehu.

Predsednik Podobnik je povedal, da računa v novi vladi, da bo SLS pridobila 5 do 7 resorjev.

Marjan Podobnik: predsednik SLS

med temi naj bi bilo vsekakor kmetijsko ministrstvo. Kmet Anton Potokar iz Račne je opisal zagate v živinoreji, ko že tako nizke odkupne cene mleka znižujejo še zloglasne somatske celice, vse več zemlje pa je zarašcene. Izrazil je prepričanje, da će bo kmet propadel, potem bo propadla tudi država. Marjan Podobnik je ob tem opozoril na problem indeksiranja in da zato ponavlja, da smo dobili slabo dedičino.

P. P.

Loški Potok: potem pa vse tiho je bilo...

Obljube o zadružni le politični konstruk?

LOŠKI POTOK - Letošnja pomlad je bila v znamenju okroglih miz in obiskov visokih državnih funkcionarjev, ki so vsi po vrsti obljudljali izboljšave. Odločitev, da v kraju ponovno ustanovijo zadružno, je dvignila veliko prahu tako med načrtovalcem kakor pri šte učeteni zadruži iz Ribnice, ki ima v Loškem Potoku svojo izpostavo.

Te dni že lahko z gotovostjo trdimo, da od načrtovanega vsaj za zdaj ne bo nič. Po besedah predstavnikov KGZ Ribnica nima nič proti ustanavljanju takšne ali drugačne zadružne. Celo tisto nekaj imetja, ki je bilo preneseno z združitvijo z zaposlenimi vred, lahko vrnejo, le svojega tržnega deleža v Loškem Potoku ne misijo prepustiti in bodo še naprej skrbeli za svoje člane. Menijo, da so nekateri premalo poučeni o vlogi zadružne. Obstaja celo mnenje, da so bile obljube o ustanovitvi zadružne konstrukt politike.

A. KOŠMERL

Obvestilo vinogradnikom in vinarjem

Na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pripravljamo revizijo pravilnika o rajonizaciji vinogradniških območij. Na novo določamo prej dokaj nenatančno določene meje vinorodnih okolišev. Hkrati pa bi radi določili tudi vinorodne krajne, vinorodne lege. Kakovostno vino bo lahko poleg poimenovanja z vinorodnim okolišem poimenovan tudi po določeni vinorodni legi. Slednje le v primeru, če bo lega navedena v omenjenem pravilniku in bo tudi vino pridelano izključno iz grozdja, pridelanega na območju določene lege.

Prošnjo za posredovanje vinorodnih leg smo že poslali vsem kmetijskim svetovalnim službam. Poslovni skupnosti za vinogradništvo in vinarstvo Slovenije in Zvezi društev vinogradnikov. Ponovno prosimo vse vinogradnike in vinarje, da sporocijo lege, za katere bi želeli, da bodo navedene v pravilniku. Za celotno območje Slovenije so izdelani pregledni zem-

ljiškokatarski načrti v merilu 1:5000 v formatu in razdeliti na liste temeljnih topografskih načrtov v merilu 1:5000, ki jih dobite na območnih geodetskih upravah. Natančne meje vinorodnih leg naj bodo vrisane na takem preglednem katastrskem načrtu (PKN) z vpisom naziva posameznih leg na PKN. Prilogen pa naj bo tudi seznam imen vinorodnih leg s pripadajočimi katastrskimi občinami.

Zaželenjeno je, da se označevanje leg za določen vinorodni okoliš opravi skupaj s predstavniki (specialisti za vinogradništvo) kmetijske svetovalne službe.

Pregledne katastrske načrte z vrisanimi vinorodnimi legami in sezname leg s pripadajočimi katastrskimi občinami pošljite na naslov: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Kmetijski sektor, Parmova 33, 1000 Ljubljana, s pripisom "Vinorodne lege". Rok za oddajo je do konca januarja 1997.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

O NEPOSREDNI PRODAJI PRIDELKOV

SEVNICA - Tukajšnja kmetijska svetovalna služba in sevnška zveza kmetov vabijo v ponedeljek, 6. januarja, ob 10. uri v učilnico sevnškega gasilskega doma na predavanje o neposredni prodaji pridelkov s kmetij. Kot pravi Slavica Grobelnik iz sevnške kmetijske svetovalne službe, je vabilo namenjeno predvsem vsem kmečkim ženskam.

EN. HRIČEK BOM KUPIL...

Ureja: dr. Julij Nemanič

na, nekvalitetna vina.

- K narezkom iz suhih mesnin se boljše priležejo rdeča kot bela vina. Če smo se vseeno odločili za belo vino, mora biti suho, brez ostanka sladkorja.

- Po goveji juhi ustrezajo požirek suhega rizlinga, po zelenjavni sauvignon, po ribji rose.

- K vsem vrstam pečenega mesa, bodisi teletini, svinjini, perutnini, govedini, gredo bolj rdeča vina. Čim močnejše je meso in čim bolj je zapečeno, močnejše rdeče vino gre zrazen.

- K sladicam, poticam se lepo pada požirek polsuhe ali polsladke pozne trgovce.

Praznični obrok bi moral spremljati vsaj dve, če že ne tri vina. Miza naj bo lepo pognjena v vinski kozarci in kozarci za vodo. Prazniki bodo lepsi, če bomo vino pokušali, za žejo pa pili vino. Ob praznikih imamo lepo priložnost pokazati svojim otrokom ali gostom svoj spoštljivi odnos do vina. Ob pokušanju vina za mizo, pogovarjanju o okusih, vonju, barvi ljudje ne bodo iskali v vinu sredstva za omamljanje, temveč zanimivo pijačo, ki lahko v njej vedno kaj novega odkrijejo.

Vino je edina pijača na svetu, ki se z njo nazdravlja. Tudi jaz se vam zahvaljujem za vaš zvestobo pri spremljanju članov v rubriki "En hribček" in vam nazdravljam s čudovitim vinom modre frankinje, ki je letos tako edinstvena. Želim vam zdravja, dobro letino 1997 in naj vas vsestranko bogati in radosti vseh 365 dni v letu!

dr. JULIJ NEMANIČ

Vino za praznike

Vina so že najmanj enkrat pretočena, nekatera že dvakrat, kar je prav, so bistra, nežnega in seveda še svežega mladostnega okusa. Vso pravico imamo, da se med prazniki naužijemo te izjemno žlahtne pijače. Prauge zadovoljstva pa ne bo, če bomo užitke iskali v količini vina. Dovolj je požirek, da zaznamo žlahtnost okusa.

Vinogradniki smo poleg ostalih dobrih značajskih odlik tudi družabni, veseli ljudje. Znamo delati, želimo si pa tudi praznovati, kar je neke vrste plačilo za pregaranje in negotove dneve v vinogradu. Praznovali bomo na več načinov. Praznični obroki bodo tudi družinska kosa in večerje. Nekateri bodo silvestrovati tudi zunanj doma. Prav bi bilo, da ne zatajimo svojega stanu in da poskrbimo z zgledom in znanjem, ki ga imamo, da bo na naši mizi ob dobrini hrani tudi dobro vino. Izberimo ustrezeno vino. Nekaj nasvetov:

- Aperitiv je lahko lažje suho belo vino ali rose, tudi majhen požirek vina pozne trgovce. V gostinskem lokaluh vam bodo svetovali za aperitiv peneče vino, kar je gotovo najboljši aperitiv. Toda nevarnost je v tem, da so na prvi pogled enako embalirani najboljši šampanci in peneče vina kot tudi razna gazirana vina zelo sumljive kakovosti. Poglejmo si dobro etiket. Če na njej piše, da je peneče vino proizvedeno po klasični metodi, je vse v redu. Če take oznake ni, gre za cene-

PE AGROSERVIS

Knafelčeva 2, Novo mesto, tel.: 068/321-479, 321-031
Kmetovalci, če vas zanima, kakšno je delo s traktorji

vas vabimo na testno vožnjo, ki jo lahko opravite pred našo trgovino

v soboto, 28., in v nedeljo, 29. decembra, od 7. do 12. ure.

Za traktorje Zetor še vedno veljajo

PREDNOVOLETNI POPUSTI,

kot nagrada pa kupci dobijo dvodnevni izlet

na Češko za 2 osebi.

Mercator - KZ Krka, z.o.o., Novo mesto

HELENA MRZLIKAR gospodinjski kotiček

Nikoli pozabljeni jedi

Na podeželju je še vedno živa domača kuhinja, kjer gospodine rade pripravljajo stare, nikoli pozabljeni jedi. Med značilnosti dobre domače kuhinje prištevamo juhe, za katere poznamo več kot sto načinov priprave. Prevladujejo brezmesne, gobje, zelenjavne in mesne juhe.

Najstarejša brezmesna juha je prežganka, ki jo poznajo vse pokrajine, le z razliko v dodanih začimbah. Na Dolenjskem je značilna fižolova in krompirjeva juha ter poljska obara. Povsod je znana kokošja in goveja juha, ki je še vedno sestavni del nedeljskih in prazničnih obredov. Najstarejše mesne jedi so iz svinine, ki se pripravljajo predvsem v času kolin. Te pa v zadnjih letih vse bolj nadomešča belo pusto meso puranov, kuncov, kozličkov, jagenjčkov in ribje meso.

Med posebnosti domače hrane prištevamo divačino, pripravljeno v dobro začinjenem golažu, v obari, kuhanu s krompirjem in pečeno s

kostanjem in jabolki. Posebna specialiteta so medvedove šape, medvedova salama in druge divačinske suhomesne dobre.

Ponos naše domače kuhinje pa je več kot sto vrst štrukljev in okrog petdeset različnih vrst potic. Štruklji so lahko kuhan ali pečeni, razlikujemo pa jih predvsem po nadevu in obliki. Med najboljše prištevamo kuhanje ajdove štruklje s skuto in orehi ter mesnim nadevom.

Med značilnimi močnatimi jedmi so tudi potice, ki so že stodelja glavna sestavina prazničnih dobrov. Tudi te se razlikujejo predvsem po nadevu. Znanih je še veliko vrst zlivank in pogač. Na jedilnikih se vse bolj uveljavljajo preproste, toda zanimive jedi iz zelja, krompirja, fižola in vsaj sto jedi iz raznih vrst kaš. Za zimsko večerjo je primerna pečena ČEŠPLJEVA KAŠA, ki bo navdušila predvsem otroke in jim nadomestila le dobro znani rizet narastek.

DOLENJSKI LIST 9

AKTUALNI KMETIJSKI PREDAVANJ

LOŠKI POTOKE - Kmetijska svetovalna služba iz Ribnice je 17. in 18. decembra organizirala dve predavanji. Prvo je bilo pod naslovom "Vloga podeželske in kmečke žene v svetu in pri nas". Predavanje z diapozitivom je pripravila inž. Milka Mele-Petrič. Žal pa je bil obisk slab in bodo predavanje ponovili. V sredo, 18. decembra, pa je inž. Janko Dobeljak predaval o novem zakonu o kmetijskih zemljiščih. Novi zakon, ki je stopil v veljavo oktobra leta, na novo opredeljuje obveznosti in pravice lastnikov in uporabnikov zemljišč. Predavanje je bilo toliko bolj aktualno, ker se prav sedaj pripravlja nov prostorski plan za občino. V zadnjih 30 letih se je v občini močno spremeno razmerje obdelovalnih površin v primerjavi z gozdniimi površinami.

A. K.

Z NOVOMEŠKE TRŽNICE

Ponedeljkova tržnica je bila potrak bolje obiskana kot ponavadi in v znamenju božičnih in novomeških praznikov. Branjeve so prodajale: motovile po 2.000 tolarjev kilogram, kolerabo, redkev, koren in repo po 150 do 200, kislo zelje in kislo repo po 200, rdečo peso po 200, šopek peteršilj po 100 do 150, fižol po 500, jabolka po 80 oz. nekaj čez 50 tolarjev, če je kdo kupil celo gajbitko. Ponujale so tudi domačo pregreto smetano, lonček je stal 600 tolarjev, kilogram sirčka 400, orehi 900, lešniki 800, jajca so bila po 30, med po 600, svinjska mast po 300, žganje po 700 liter, ocvirkli od 800 do 1.200, domača salama po 2.000, suhe slive po 400, jabolčni kraljici po 300 zavitek, kokoš po 800 in puran po 900 tolarjev za kilogram.

sejmišča

BREŽICE - Na sobotnem sejmu so imeli naprodaj 180 prasičev, starih do 3 mesece, 65, starih 3 do 5 mesecev, in 50 starejših. Prvih so prodali 165 po 300 do 320 tolarjev kilogram žive teže, drugih 40 po 240 do 260, tretjih pa 25 po 195 do 210 tolarjev kilogram žive teže.

Inž. M. L.

kmetijski nasveti

Dušik prihaja v nemilost

Sklep je nesporen: pri gnojenju z dušikom bo v Sloveniji v prihodnje treba ravnati drugače. Skupina strokovnjakov, ki je raziskovala, kaj se dogaja z dušikom in nitrati v tleh, je nedovoumna v svoji zahtevi, da je treba pri nas porabiti tega rastlinskega hranila zmanjšati, z boljšimi metodami ugotavljanja potrebe rastlin pa doseči tudi smotrnejšo izkorisčenost.

Zaradi obilje padavin so dušična gnojila v Sloveniji bolj kot druge izpostavljena izpiranju, podtalnica pa je zato v večji nemilosti. To dokazuje nitratna onesnažitev podtalne vode, ki najbolj ogroža lahka in plitva tla, z dolgotrajnim intenzivnim poljedelstvom pa prej ali slej tudi druga. Upoštevati je treba, da dušične snovi prinašajo tudi padavine, zlasti če prihajajo iz zelo onesnaženega ozračja. Pri nas dobimo na leto na hektar nezanesljivih 15 do 20 kg NH₄ in NO₃, ki jih je tudi treba upoštevati.

Podtalnici so posebno nevarne nekatere zelo lahko topne oblike duš

**BOŽIČNI KONCERT
"LIPE"**

MIRNA PEČ - V nedeljo, 29. decembra, bo ob 15. uri v mirnopeški cerkvi božični koncert trebanjskega orkestra "Lipa".

45 LET BENEŠKIH FANTOV

MEČANA - Izeka se po membrov obdobje narodnozabavni glasbi - 45 let ansambla Antona Birtiča "Beneški fantje" (1952-1997). Ansambel, ki je velika simbolična duša beneških Slovencev, se vsem dosedanjim sodelavcem in poslušalcem lepo zahvaljuje.

KRKA SLAVILA S PESMIJO - Mešani pevski zbor Krka je od mnogih dolenjskih pevskih združenj prejel čestitke, tudi v obliki šopkov, pozdravil pa jih je še njihov 10-letni zborovodja prof. Miro Kokal iz Ljubljane. Na prireditvi sta v kulturnem programu študenta ljubljanske AGRFT ob diapositivih predstavila pesmi Vide Bobnar Pucej in Anice Sparovec Erič. (Foto: L. Murn)

"Obrazi" so preprosti ljudje

Pri Dolenjskem listu je izšla knjiga "Dolenjski obrazi" novinarja Toneta Jakšeta - 182 reportažnih zapisov

NOVO MESTO - Novinarskim zapisom Novomeščana Toneta Jakšeta je v Dolenjskem listu mogoče slediti ob 80. let naprej, ko se je tu zaposlil. Prav kmalu potem je začel v Prilogi časopisa v rubriki Obrazi (sedaj Naše korenine) objavljati reportažne zapise o ljudeh, predvsem starejših, in do 1989 se jih je nabralo na stotine. 182 jih je pisec zbral in pri Dolenjskem listu pred dnevi v knjižni obliki z naslovom "Dolenjski obrazi: osmedeseta leta" tudi izdal. Predstavitev knjige, ki jo je popestrila razstava fotografij nekaterih "Jakšetovih obrazov" in zanimivejši deli posnetih pogovorov z njimi, je bila v gostišču Na hribu, vodil pa jo je novinar Andrej Bartelj.

Na kratko je opisal založniško dejavnost časopisa, ki ima 20-letno tradicijo, napovedal pa je že, da bo prihodnje leto Dolenjski list izdal novo knjigo pisatelja in publicista Jožeta Dularja, romansirano kroniko življenja v Metliku in drugi polovici 19. stoletja z naslovom Mesto nad Bojico.

Tone Jakš je povedal, da je že v začetku 80. let razmišljal o knjižni obliki "svojih obrazov", kar ga je nagovarjal poklicni kolega Ladislav Lesar, resno pa je z delom - zbiranjem zapisov

L. MURN

Krkin prispevek slovenski kulturi

KUD Krka je svojo 25-letnico, ki zajema glasbeno, likovno, literarno, gledališko dejavnost in zbirateljstvo, proslavilo s koncertom in izdajo zbornika

NOVO MESTO - V tokratnih decembrisih dnevih, natančneje 17. decembra, je minilo 25 let od ustanovitve KUD Krka, ki so ga poleg številnih prireditiv skozi vse jubilejno leto proslavili še s svečanostjo v sredo, 18. decembra, v veliki dvorani KC Janeza Trdine. Krkin mešani pevski zbor pod vodstvom Sonje Čibej je pripravil koncert, najzaslužnejšim so podeli priznanja, ob tej priložnosti pa je KUD Krka izdal tudi zajetno brošuro z naslovom "Četrto stoletje sožitja s kulturo", ki nudi pregled njihovih različnih kulturnih dejavnosti, od glasbene, likovne, literarne in gledališke umetnosti do zbirateljstva. Prireditev je domesno, zanimivo in humoristично povezoval Jože Humer.

Čeprav je bilo poslanstvo društva najprej usmerjeno v razvijanje lastne kulturno-umetniške dejavnosti z namenom obogatiti in na duhovnem področju razvijati življenje zaposlenih v sami tovarni, pa je Krkin delovanje kmalu preseglo te meje. Danes se lahko povzaimno z bogatim prispevkom ne samo dolenški, pač pa tudi slovenski kulturi.

Najdaljšo tradicijo med vsemi omenjenimi dejavnostmi ima Krkin mešani pevski zbor, saj njegovi začetki sovpadajo z ustanovitvijo društva. V njem je veselje do petja združevalo že blizu 250 pevcev, nastopali so po vsej Slove-

niji, pogosta pa so tudi gostovanja v tujini, na primer v Nemčiji, Avstriji, na Norveškem, Madžarskem, Poljskem itd. Trenutno steje zbor 55 pevcev, zelo uspešno - kar so pevci dokazali tudi na sredinem koncertu, ko so navdušili polno dvorano obiskovalcev, ki so maršikdaj z njimi tudi povzgnili glas - pa ga zadnja tri leta vodi prof. Sonja Čibej. Korepetitorka je Jožica Kravc.

Več kot dve desetletji nazaj segajo začetki Krkine likovne dejavnosti, za katero skrb Bojka Kmet. V Krkinem stalnem razstavišču v avli upravne stavbe se je od leta 1977 zvrstilo že okrog 190 razstav

slikarjev, kiparjev, oblikovalcev, karikaturistov in fotografov. Od leta 1978 potekajo tudi slikarske kolonije, t.i. Krkina srečanja slikarjev. Krkina galerijska dejavnost poteka tudi v Ljubljani, Ljutomeru, v Zdraviliščih Dolenskih in Šmarješke Toplice in na Otočcu. S pomočjo knjigarne Mladinske knjige in ob sodelovanju Knjižnice Mirana Jarcja KUD Krka že 19 let v mesecu maju pripravlja tudi knjižne sejme, na katerih predstavi celoletno knjižno bero. Zadnja leta za njihov potek dobro skrb Marija Žveglič. Pet let v Ljubljani deluje Krkin gledališki klub, tretje leto pa v oktobru prirejajo razgovore z zanimivi pesniki in pisatelji. Letos so

• Na sredini prireditvi so Krkini pevci prejeli bronasta, srebrna in zlata priznanja. Predsednik KUD Krka Janez Bernik in namestnik generalnega direktorja Krke dr. Slavko Plavec pa sta za 25 let zvestobe društva podeliла priznanja. Prejeli so jih: Anica Pavičič, Tinka Žnidarič, Andrej Pelko, Ivan Hren, Jože Žnidarič, Joža Miklič, Staša Vovk, Marija Žveglič, Marjeta Potrč, Bojka Kmet, Janez Bernik in Miloš Kovačič. Čestitamo!

v Hotelu Krka pričeli redno organizirati koncerne in srečanja z zanimivi Slovenskimi in Slovenci, že od leta 1969 pa sistematično zbirajo in odkupujejo kulturnozgodovinske predmete, ker bi svoj Stari grad radi usposobili za poslovne namene.

Krka je prav gotovo eno najuspešnejših slovenskih podjetij, pa ne "le" zato, ker dobro skrb za zdravila za telo, pač pa tudi tista za dušo, ki niso nič manj pomembna. Naj bo Krkina identiteta še naprej tudi kultura!

L. MURN

DUBROVČANKA RAZSTAVLJALA V NOVOMEŠKI "KRONI" - Prejšnji teden se je v novomeški galeriji Krona Dolenjem predstavila dubrovniška umetnica, akademika oblikovalka Ljubica Milenković. Razstavljalna je že samostojno in skupinsko, tokrat pa je bil na ogled njen nakit - predvsem ogrlice in sponke za v lase - ročno izdelan in poslikan, iz naravnih materialov, kot so keramika, gлина, les, usnje ipd. Zanimivi sta bili predvsem dve Milenkovičevi tapiseriji, ki so sploh njena posebnost in se jih je učila izdelovati na fakulteti kot študentka in kasneje asistentka znamenite izdelovalke tapiserij Jagode Bujić. Niso iz volne, pač pa gre za tekstilno podlogo, na kateri je prepoznavati tako šivanje kot slikanje in lepljenje. Ljubica je v Dubrovniku imela svojo galerijo, ki pa je sedaj že porušena. (Foto: L. Murn)

- Prepričanje je sovražnik resnice, nevarnejše od laži. (Nietzsche)
- V demokratični družbi tisk ne sme obsoditi pred sodiščem. (Jigenius, švedski ombudsman)

PREDNOVOLETNI KONCERT STRAŠKEGA PIHALNEGA ORKESTRA

NOVO MESTO - KC Janeza Trdine vabi v petek, 27. decembra, ob 19.30 v veliko dvorano na prednovoletni koncert Pihalnega orkestra Krka Zdravilišča iz Straže pod vodstvom dirigenta Mira Sajeta.

RAZSTAVA ŠE DO TREH KRALJEV - Dela iz ciklusa Eva, ki jih je znana mariborska slikarka Irena Polanc narisala z zlatimi barvami in posvetila ženski, bodo v gradu Mokrice in v Čateških Toplicah na ogled do 6. januarja. Polancova, ki je dolje več razstavljala v tujini kot doma, je s sočasnima razstavama v turističnih posavskih okoljih lepo popestrla iztekače se leto. (Foto: M. Vesel)

S SLIKANJEM OHRAÑA DRAGOCENO DEDIŠČINO - Do konca januarja 1997 je v razstaviščem prostoru Zdravilišča Dolenske Toplice na ogled 14 slikarskih del novomeške slikarke Danje Bajc. Kot da vedeti že bežen pogled na njeno ustvarjanje in kot je na otvoritvenem večeru v torki, 17. decembra, zvečer lepo povedal Jani Kramer, kulturni animator Zdravilišča, Danja najraje upodablia Dolenjsko, njene grize, vinograde, stare zidanice, kozolce in skrite kotičke ob reki Krki in Kolpi. Med izginjajočo vaško arhitekturo išče vse, kar izginja v preteklost, in kot pravi sama umetnica, katere najljubša tehnika je pastel, jo na "svojih slikarskih poteh vselej prevzame pogled na zapuščeno, razpadajočo domačijo, kjer n nikogar, ki bi se odprl vrata". Bajčeva je sodelovala že na mnogih ekspozicijah, za svoja dela pa je prejela več nagrad in priznanj. Tokratna razstava, na kateri otvoritvi sta primerno vzdušje znala z glasbo pričarati vilinistka Petra Božič in kontrabasist Tomaž Zorko, je prodajnega značaja. (Foto: L. Murn)

LEP LITERARNI VEČER - V njem so sodelovali prošt Jože Lap (prvi desni), ki je zbrane pozdravil, nato pa proti levu pisatelj Ivan Sivec in recitar Tomaž Koncilia. (Foto: L. Murn)

Gregorčič med Dolenjci

S predstavitve knjige Ivana Siveca Biseri bolečine

NOVO MESTO - Kolegatni kapitelj v Novem mestu je bil organizator četrtekovega literarnega večera ob 90. obljetnici smrti pesnika Simona Gregorčiča, na katerem so za predstavitev knjige Ivana Siveca Biseri bolečine, romansirane pesniške biografije, poskrbeli: pisec sam, dr. Janez Gril, glavni urednik Družine, verskega tedenika, ki je knjigo izdala; Tomaž Koncilia, ki so ga mnogi zamenjali kar s Simonom Gregorčičem in je kot recitator navdušil z doživetim in občutenim prebiranjem odlomkov iz knjige; z glasbo pa sta vsak na svoj način - Jožica Kališnik s petjem in Miha Dolžan z igranjem na citre - popestrila večer. Predstavila sta namreč Gregorčičeve pesmi, ki so izšle na glasbeni kaseti z naslovom Biseri bolečine.

Ivan Sivec, slavist po poklicu, sicer pa urednik Dokumentarno-feljtonske redakcije Radia Slovenija, znani pisatelj (izdal je že 26 knjig) in pisec besedil za domačin in zabavno glasbo, meni, da pre malo vemo o mnogih velikih slovenskih možeh, predvsem o tem, kakšni so bili kot ljudje, saj bi sicer lažje in boljše razumeli tudi njihovo delo. Tako se je odločil za Simona Gregorčiča. "Biseri bolečine predstavljajo brv, stezo do pesnika kot človeka, saj sem ga predstavil po človeški plati, na mehkejši način," je povedal Sivec, ki je za to, da bi lažje razumel

NOVOLETNI KONCERT NA GRMU

NOVO MESTO - Pevci instrumentalisti OŠ Grm so v ponedeljek, 23. decembra, popoldne v avli šole pripravili novoletni koncert, na katerem so nastopili tudi gostje: pevci mladinskega pevskega zbora Glasbene šole Izola.

6. SLOVENSKI FILMSKI MARATON
LJUBLJANA - Filmski sklad RS vabi na 6. slovenski filmski maraton, ki bo v portoroškem auditoriju ob 15. do 18. januarja 1997. Tudi tokratna prireditve bo predstavila najnovejšo filmsko in video art produkcijo slovenskih producentov, obeta se tudi okrogla miza o problematiki financiranja AGRFT in razstava o Berti Meglič, letosnjem Badjurovi nagrjenki za živiljenjsko delo.

L. M.

IZŠLI "DOLENJSKI OBRAZI" - Na predstaviti knjige: levo Andrej Bartelj in zraven Tone Jakšeta, ki se za pomoč pri izdaji zahvaljuje Dolenjskemu listu oz. direktorju Dragu Rustiju (računalniška obdelava besedil in pravila za tisk), Jožetu Dularju za jezikovne nasvete in oblikovalcu Jožetu Matkoviču, ki je pripomogel k lepi zunanjosti podobi knjige. (Foto: L. Murn)

Novomeščani so izbrali športnike leta

Po izboru bralcev Dolenjskega lista Igor Primc, Bogdan Ravbar, Mateja Udovč in kolesarji Krke Telekoma - Strokovna komisija je izbrala Primca, Jana Vernig in odbojkarice TPV

NOVO MESTO - Tradicionalni izbor športnika leta in zaključna prireditve, na kateri se najboljši novomeški športniki vsako leto še enkrat predstavijo javnosti, je lepo priložnost, da se napravi obračun uspehov, ki so nekateri med letom ostali tudi neopazeni. Po pričakovanju je med fanti strokovna komisija izbrala atleta Igorja Primca, med dekleti je laskav naslov že drugi osvojila odbojkarica Jana Vernig, največje presenečenje pa je bil izbor odbojkarskega kluba TPV za najboljši športni kolektiv leta 1996.

Igor Primc je bil letos edini novomeški in dolenjski športnik, ki mu je uspelo uvrstiti se na olimpijske igre v Atlanti, kar si je prislužil z državnim rekordom v metu diska 62,72 m. Igor je član atletskega kluba Krka Novo mesto, ima 30 let, po poklicu je profesor telesne vzgoje, zaposlen pa je na srednji gostinsko šoli. Že leta je stalni član državne reprezentance. Na olimpijskih igrah v Atlanti je osvojil 24. mesto, poleg tega pa je letos zmagal na atletskem pokalu Evrope Bruno Zauli v Velenju, na mednarodnem prvenstvu Bavarske, postal zimski in letni državni prvaki ter zmagovalec atletskega pokala Slovenije, ob koncu sezone pa je bil proglašen tudi za tretjega najboljšega atleta v državi.

Odbojkarica Jana Vernig, članica TPV Novo mesto, je klub 19 letom že drugo leto stalna članica prve postave članske reprezentance Slovenije in obenem ena izmed najboljših slovenskih odbojkaric. Letos je opravila deset nastopov za reprezentanco, najbolj odmeven pa je bil tisti na pomladnem pokalu v Brnu, kjer so Slovence zasedle 10. mesto. Z ekipo TPV-ja je osvojila 3. mesto v državi.

Izbir ženskega odbojkarskega kluba TPV za športni kolektiv leta je bilo nemajno presenečenje, saj se je posebna komisija odločala med takimi klubmi, kot sta kolesarski klub Krka Telekom in atletski klub Krka. Kolesarji so bili letos ekipno zmagovalci slovenskega pokala in zmagovalci kriterija slovenskih mest, osvojili so 7. mesto ekipno na dirki za svetovni pokal Po Avstriji ter dosegli ekipno zmago na dirkah Po Hessnu in Po Hrvatski. Atletski klub Krka je na ekipnem državnem prvenstvu osvojil 2. mesto med člani, 3. mesto pri članicah, 4. mesto med mladinkami in 4. mesto med mladincami, drugi so bili med mlajšimi mladincami in tudi med pionirji.

Ženski odbojkarski klub TPV Novo mesto si je glasovne članov komisije bolj kot s 3. mestom v državi in 2. mestom na turnirju 2. kroga pokala CEV v Novem mestu, prislužila z velikim napredkom novomeške ženske odbojke v zadnjih letih, precej boljšo organizacijo klu-

ba in vadbe vseh kategorij ter ob ugotovitvi, da je ženski šport na

splošno zelo zanemarjen ter da v Novem mestu razen ženske odbojke vse ostale ženske športne ekipe životarijo ali pa so že povsem prodade.

Največje presenečenje pa je bil izbor odbojkarskega kluba TPV za najboljši športni kolektiv leta 1996.

Na prireditvi so zaslužena priznanja prejeli tudi vsi športniki ali osvojili medalje na državnih novomeških občinah, ki so letos nastopili v državnih reprezentancah

IGOR, JANA IN NJEN OČE - Vrhunc prireditve "Športnik leta" je bila vsekakor proglašitev najboljših športnikov Novega mesta leta 1996. Izde glasovanja 16-članske strokovne komisije, ki so jo sestavljali športni novinarji, pedagogi in drugi dobitniki poznavalci športa, so poznali le trije člani, zato je bilo pričakovanje še bolj napeto, veselje zmagovalcev - Igorja Primca, Jane Vernig in njenega očeta Bojanja, trenerja novomeških odbojkaric - pa toliko veče. (Foto: I. Vidmar)

POSTHUMNO PRIZNANJE - Vanja Furlan za svoje dosežke za časa življenja v Novem mestu ni dobival priznanj kot drugi vrhunski športniki, saj je bil včlanjen v alpinistični odsek ljubljanskega društva Železničar. Letos je Agencija za šport Vanjo posmrtno na njegove alpinistične dosežke podelila najvišje občinsko športno priznanje, zlato Bloudkovo značko, ki jo je prevzel njegov dekle Petra Pintar. Poleg Vanje Furlana je zlato Bloudkovo značko letos za 30 let dela v športu prejel Jože Golob, ki se je v mladih letih predaval rokometu, danes pa kot predsednik smučarskega društva Krka Rog odlično skrbi za dolensko smučarjenje. Priznanja sta podelila župan Franci Končilija in Marjan Špiral. (Foto: I. Vidmar)

Mikulin pomočnik Marti Bon

Glavna skrb izkušenega rokometnega lisjaka ostaja še naprej ženska rokometna ekipa Kočevja

KOČEVJE - Pred kratkim je trener kočevskih rokometnic Zdenko Mikulin postal pomočnik trenerja državne reprezentance Marte Bon. Odločitev vočnih ljudi RZS ni presenečenje, saj se je Mikulin izkazal kot strokovnjak za delo z dekleti. Rokave je resnejše zavhal pred dvema letoma, ko je prevzel kočevske rokometnice, katere želi dvigniti v zgornji vrh slovenskega ženskega rokometu.

Io mu bo težko uspel, ker je kot na dlanu, da z domaćimi igralkami ni mogoče startati na mesta, ki omogočajo tekmovanje v evropskih pokalah.

LESTVICA: 1. Bovec 18... 5. Kan Kovinar II 8... 8. Krka II 8, 9. Mokronog 6. idt. V 12. kolu, ki bo v soboto, 1. februarja, bo Krka II igrala doma z Mokronogom, Kan Kovinar II pa tudi doma z Narodnim domom.

Ženske, 1. A liga, 14. kolo - TPV NOVO MESTO : ZAVAROVALNICA MARIBOR LJUTOMER 3:0 (6, 3, 6); Vernig, Koncilija, Zupančič, Volkova, Krebs, Ostroveršnik, Voronina, Cigler, Glavan;

LESTVICA: 1. Infond Branik 22, 2. Kemiplas Koper 18, 3. TPV Novo mesto 18, 4. Zav. Maribor Ljutomer 10. idt.

1. B liga, 14. kolo - LIK TILIA : ŽOK SOBOTA 0:3 (-4, -6, -13); LESTVICA: 1. Sobota 20... 7. Lik Tilija 4.

3. liga, zahod, 8. kolo - TPV NOVO MESTO II : BOHINJ 0:3; LESTVICA: 1. Kemiplas Koper II 14... 7. TPV Novo mesto II 2. idt.

"Če bi ta hip iz vseh ekip pobrali tujke, bi bili mi zanesljivo v samem vrhu našega rokometa. Zdi se mi, da imajo vse ekipe razen Polja in Kočevja v svojih vrstnih tujkah, ki krojijo kakovostni vrh klubskoga rokometu", je povedal Mikulin. To najbolj občuti reprezentanca, ki bo letos igrala predkvalifikacije za nastop na svetovnem prvenstvu. Uvrstitev v drugi krog bo izjemno težka, saj jih čakata Francija, Ukrajina in Grčija. Zdenko bo Marti pomagal s svojimi igralskimi in trenerškimi izkušnjami. Za Bonovo je velik izziv vodenje državne selekcije. Mikulin se zaveda, da v primeru uspeha tudi njemu raste cena med stanovskimi kolegi.

Seveda mu še naprej ostaja glavna skrb kočevska ekipa, ki ima v nadaljevanju le en cilj - potrditev sedanjega osmoga mesta, ki bo v primeru spremembe tekmovalnega sistema omogočil nastop v enotni ligi.

Z jesensko sezono nismo najbolj zadovoljni. Večino tekem smo odigrali zelo dobro, nekatere izgubili po nepotrebni. Tudi športna sreča nam je nekajkrat obrnila hitret in smo tako ob najmanj štiri točke." Ekipa je imela le te dni počinka in je s pripravami nadaljevala v začetku decembra. Januarja bodo odigrali več prijateljskih tekem.

Zdenko Mikulin

prvenstvih, podelili so pokale najboljšim ekipam v delavskih športnih igrach in bloudkova priznanja za službenim športnim delavcem za dolgoletno delo v klubu in društvu.

Prireditve je vodil Sašo Hribar, peta sta Nace Junkar in Helena Blagane, igrali Napoleoni, plesala skupina Terpsihora, s priložnostno modno revijo so se predstavile manekenke skupine Helena, gostila prireditve pa sta tudi evropski vestniški prvak Simon Hočvar in alpinist Tomaz Humar, spletalec pokojnega Vanje Furlana na njunem velikem podvigom v Himalaji na gori

• V Dolenjskem listu smo za športnika leta 1996 prejeli 50 glasovnih bralcev. Med fanti sta največ točk zbrala Igor Primc in Bogdan Ravbar (po 14), med dekleti je zmagača Mateja Udovč z 19 glasovi, Katka Jankovič jih je dobila 13, Jana Vernig pa 7. Med športnimi kolektivi so doleč največ točk zbrali kolesarji Krke Telekoma (26), atleti so jih zbrali 11, odbojkarice TPV-ja pa 8.

Ama Dablam, ki je bil v Franciji proglašen za največji dosežek leta in sta zanj dobila zlati cepin.

I. VIDMAR

Dragan in Grojzdek nastopila na evropskem prvenstvu

Najboljša od Slovencev

NOVO MESTO, SEVNICA - Čeprav sta bila tekača na dolge proge, Sevnican Robert Grojzdek in Novomeščan Robert Dragan, na izbirnem krosu za nastop na letosnjem evropskem prvenstvu še na tretjem oziroumo četrtem mestu, sta v Belgiji nastopila najbolje med vsemi slovenskimi predstavniki.

Proga za evropsko prvenstvo v krosu je bila v belgijskem mestu Charle Rois speljana po globokem blatu, ki je tekmovalec močno oviral, naši fantje pa ga niso bili vajeni, kar je še dodatno vplivalo na slabšo uvrstitev. Zmaga je pripadla britanskemu atletu Jonathantu Brownu, Dragan je zasedel 92., Grojzdek pa 93. mesto.

Evropsko tekmovanje v Šentjerneju

Julija 1997 evropski pokal v praktičnem streljanju - Podpora Šentjerneja

ŠENTJERNEJ - Društvo streške šole Dvojmoč je na svetovnem prvenstvu v praktičnem streljanju v Braziliji vložilo kandidaturo za organizacijo evropskega prvenstva v Šentjerneju. Ker je Mednarodna streška zveza za praktično streljanje Slovenija podelila pravico do organizacije evropskega pokala, je na zadnji seji občinskega sveta predsednik društva Ludwig Dvojmoč svetnikom predstavljal, kako naj bi potekala organizacija, pokazal je tudi osnutek znaka tekmovanja ter zaprosil za podporo in manjšo finančno pomoč.

Evropski pokal v praktičnem streljanju bo od 4. do 6. julija 1997, pričakujejo, da se ga bo udeležilo okrog 250 tekmovalev iz evropskih držav. V društvu so za kraj streljanja predvideli peskokop Camberk, ki ga ima v upravljanju novomeško Cestno podjetje. Seveda se bodo morali z njimi dogovoriti, da bi bil v petek, sobotu in nedeljo prost, če pa se z njimi ne bodo mogli dogovoriti, bodo morali poiskati drugo lokacijo. Ob tej priložnosti bodo izdali bilten, kjer bodo predstavili tudi Šentjernejsko občino.

Šentjernejski občinski svet je organizacijo tega tekmovanja podprt, saj, kot je dejal eden od članov, verjetno v Šentjerneju ne bo takoj kmalu spet priložnosti, da bi gostiti kakšno športno tekmovanje v evropskem merilu.

J. D.

PORAZ

ŽUŽEMBERK - Žužemberški odbojkarji so v Škofji Loki nastopili predvsem z mladimi in se domače mu Termu Lubniku nekoliko bolj uspešno upirali le v drugem nizu. V drugem krogu se bosta žužemberškim ljubiteljem odbojke predstavila tudi sedaj že bivša prvoliga Bled in Izola. Na silvestrov božični turnir je pripadla britanski atleti Jonathanu Brownu, Dragan je zasedel 92., Grojzdek pa 93. mesto.

Bo v Planici Slovenec poletel preko 200 m?

Vodstvo slovenskih nordijskih smučarskih reprezentanc ustvarilo dobre razmere za priprave in nastope reprezentanc - Adut Peterka

Ljubo Jasnič, direktor nordijskih disciplin in Ski Pool

30.000 km, zato ni čudno, da so bili naši okrog 10 let stari kombiji že hudo zdelani, nezanesljivi in ne kaj prida varni. Po zraku pa z letali reprezentantje s spremstvom prepotujejo še okrog 50.000 km letno. Na leto rabimo v celoti okrog 1.6 milijona mark. Vsak reprezentant preteče okrog 8.000 km, s smučmi pa okrog 800 km.

• Kje naj bi naši reprezentantje pokazali vrhunsko formo?

"Upamo, da bo Primož Peterka ostal v najožjem svetovnem vrhu, potem pa sledi turneja Intersport in februarja svetovno prvenstvo 97 v Trondheimu. Računamo, da se bodo naši fantje izkazali tudi na finalu svetovnega pokala v smučarskih poletih od 20. do 23. marca v Planinicah, ki naj bi eden naših morda privrkljati poletel preko magične daljave 200 metrov."

P. PERC

BESEDO IMajo ŠTEVILKE

KOŠARKA

A 1. liga, 10. kolo - INTERIER KRŠKO : HELIOS DOMŽALE 99:90 (43:41); INTERIER KRŠKO : Nakič 28, Ademi 21, Krajcar 13, Murovec 17, Bošnjak 10, Kralj 8, Vukič, Avsenak 2;

LESTVICA: 1. Smelt Olimpija 22, 2. Kovinotehna Savinjska 16, 3. Satek Maribor 16, 4. Helios Domžale 16, 5. Interier 16;

V soboto, 28. decembra, bo Interier igral v gosteh z Bavario Woltexom.

A 2. liga, 10. kolo - SLIVNICA : BREŽICE 79:90 (33:48); BREŽICE: Antolovič 29, Krivokapič 4, Rostohar 5, Rozman 11, Salmič 2, Marčetič 12, Kroš 27;

ZAGORJE : KRKA 81:76 (39:38); KRKA: Bordelius 4, Samar 10, Stipaničev 18, Smodiš 16, Bajc 16, Vučkovič 4, M. Petrov, Lučev 8, Novina, Rusič, Jazbec;

ISKRA LITUS : LOKA KAVA 71:96 (27:51);

LESTVICA: 1. Loka kava 19, 2. Ilirija 17, 3. Ježica 17, 4. Krka 16, 5. Comet 16...9. Iskra Litus 15, 11. Brežice 13 idt.

V 11. kolu bo 28. decembra Krka igrala doma z Ježico, Brežice prav tako doma s Cometom, Iskra Litus pa v gosteh z Ilirijo.

ODBOJKA

Moški, 1. A liga, 14. kolo - A BANKA OLIMPIJA : KRKA 3:0 (8, 8, 11); KRKA: Šemetovs, Babnik, Goleš, Prah, Mohorčič, Balodidis, Žunič, Krevs;

LESTVICA (po prvem krogu): 1. Salont Anhovo 28, 2. A banka Olimpija 22, 3. Pomgrad 16, 4. Maribor 16, 5. Fužinar 12, 6. Krka Novo mesto 8, 7. Minolta Bled 8, 8. Hoteli Simonov Zaliv Izola 2. Iz lige sta izpadli moštvi Hoteli Simonov zaliv Izola in

LESTVICA (po drugem krogu): 1. Salont Anhovo 28, 2. A banka Olimpija 22,

Žive jaslice v štrekljevski lozi?

Niko Kuret je v knjigi "Praznično leto Slovencev" zapisal, da ni natančno znano, kdaj so v naši deželi jaslice prišle na kmečke domove. Zelo verjetno pa je, da jih naše kmečko ljudstvo pred 19. stoletjem doma ni postavljalo. Čeprav je zgodovina jaslic zelo pестra in zanimiva, vendar drži, da se jaslice, kakršne postavljajo pri nas danes, že nekaj časa niso bistveno spremenile.

Ljudje pred božičem na domovih postavijo jaslice bodisi pod smrečico ali samostojno, navadno pa tja, kjer je največ prostora: na mizico, omaro, v kot na tla ali na poličko. Praviloma so takšne jaslice manjše, z nekaj figuricami. Le malokdo se odloči doma postaviti velike jaslice, saj jih gre raje občudovat v cerkev. Se pa najde tudi ljudje, ki jim je hiša že pretesna za jaslice. A ne zato, ker bi bila tako majhna, ampak so jaslice tako velike. Med tistimi redkimi, ki so v zadnjem mesecu preživeli ob postavljanju jaslic marsikateri večer in bedeli dolgo v noč, je Ančka Golobič iz Štrekljevca pri Semiču.

Ančka se še dobro spominja prazničnega vzdusja in otroške vzmemirjenosti, ko so v rojstnih Draščih po domovih postavljali jaslice. "Pri nas smo lahko otroci le opazovali mamo, kako je postavljala jaslice. In ko je končala, smo smeli po vasi, od hiše do hiše. Z radovednimi otroškimi očmi, v katerih je bilo toliko pričakovanih, smo ocenjevali sosedove jaslice. A kaj, ko so bili takrat ljudje precej revni in temu primerno tudi jaslice skromne. Le pri eni hiši, kjer so sicer delali v Nemčiji, so imeli velike jaslice. Vedno sem si želela, da bi tudi sama lahko kdaj postavila tako velike jaslice ali pa celo takšne, kot jih imajo v cerkvi," pripoveduje Ančka.

Skrivno željo iz otroških let je nosila v sebi kar nekaj desetletij, pred štirimi

ci pravijo svetuemu večeru, prevelik zalogaj.

Golobičeva je začela s pripravo že takrat, ko mnogi kmetje še niso končali vseh jesenskih opravil, kaj šele da bi mislili na zimo. Letos je že okrog martinovega nabrala šest velikih vreč maha, medtem ko je štore in kamne različnih velikosti in oblik vozila iz gozda domov vse leto. Jaslice je začela postavljati v začetku decembra. Poleg službe v semiški Iskri in dela na domači kmetiji je marsikaj odšla v kaščo šeče zvečer in vztrajala do polnoči. Vedela je namreč, da jih mora narediti čimprej, ne šele do božiča, saj so se ljud-

FOTO: M. BEZEK-JAKŠE

Ančka Golobič iz Štrekljevca pri svojih jaslicah

je že navadili, da prihajajo h Golobičevim gledat jaslice, zato so jo neprestano spraševali, kdaj bodo končane.

Ančka si ne more kaj, da ne bi v jaslice vpletla vsaj nekaj belokranjskih značilnosti. Poleg zvrhane mere domišljije ji pri tem pride še kako prav njena spremnost, saj tako rekoč vse pripravi sama, pri postavljanju pa ji je letos prvi pomagala snaha Barbara. Če pa potrebuje kakršno koli pomoč, ji sodelavci in sovaščani radi pomagajo. Zlasti slednji so ponosni, da so prav v njihovi vasi ene največjih jaslic v Beli krajini in celo večje kot v marsikateri cerkvi. Samo figuric je po njenih zagotovilih več kot sto, da ostalega niti ne omenjam. Ne čudi torej, da na Štrekljevcu že razmišljajo, da bi imeli prihodnje leto kar žive jaslice.

Ančka pravi, da se ne boji dela in ima veliko idej, kako bi jih postavili v bližnjem gozdu. Zaveda se, da tega ne more narediti sama, ve pa, da bi ji zagotovo prisluhnili v semiškem društvu kmečkih žensk, katerega članica je, dobrodošla pa bi bila tudi pomoč drugih društev in še koga. "Prav bi bilo, da velike jaslice, pa naj bodo s figuricami ali morda žive, ostanejo v naši vasi, kjer so se začele. In tudi nič ne bi bilo narobe, če bi postale belokranjska atrakcija, ki ne bi bila zanimiva zgolj za domačine, ampak tudi za turiste," kuje načrte Ančka. Ker pa jaslice raje postavlja kot podira, pravi, da jih bo pustila v kašči, kjer niso nikomur napoti, še dolgo potem, ko bodo kmetje po poljih postorili spomladanska dela, zagotovo pa vsaj do velike noči.

MIRJAM BEZEK-JAKŠE

IZ NOVOLETNEGA MENIJA

Morski sadeži v solati

Potrebujemo: 60 dag zmrznjenih morskih sadežev ali 40 dag kuhanih, sesekljan česen in peteršilj, olivno olje in limonin sok, sol, poper. Kuhanim in ohlajenim morskim sadežem dodamo sesekljan česen in peteršilj, sol, poper, olivno olje, limonin sok ter dobro ohlajeno in dekorirano ponudimo na plošči.

Kijevska zarebrnica

Potrebujemo: 2 kosa perutinskih prsi s krilno kostjo, 8 dag zeliščnega masla (maslo, gorčica, sol, poper, sesekljan peteršilj), za paniranje: 2 jajci, 6 dag moke, 10 dag drobitin, za krušton: 4 debele rezine kruha, 1 jajce. Prsi razpolovimo in meso odluščimo od kosti, ostane le krilna kost. Mesu rahlo potolčemo, solimo, na sredino damo svaljek zeliščnega masla in zvijemo tako, da je krilna kost obrnjena navzgor. Tako oblikovano meso previdno dunajsko paniramo (povaljamo v moki, stepenih jajcih in drobitinah) ter previdno ocvremo. Ocvrto zarebrnici položimo na pariško ocvrta kruhova kruhona (moka, jajce, kruh). Na krilno kost nataknemo parpirante kronice. Zarebrnico obložimo s krompirjevo slamicu ali čipom in maslenim grahom. Okrasimo z rezinami limone in peteršiljem ter ponudimo. Za krompirjevo slamicu olupimo 4 krompirje, rezemo na lističe, potem pa še na drobne rezance. Krompir v krpi osušimo in nato v vročem olju zlatu rumeno ocvremo. Za masleni grah potrebujemo 40 dag graha, ki ga skuhamo v slanem kropu in odcejenega prelijemo z raztopljenim maslom.

Marelična strnjanka

Potrebujemo 1/2 l mareličnega komposta, 1,5 dag gustina, 1 l mleka, 2 dag želatine, sok polovice limone ali pomaranče, sneg iz dveh beljakov, 3 dag sladkorja, 2,5 dl sladke smetane za dekoriranje. Marelični kompot zmiksamo in segrevamo na štedilnikov plošči. Med mešanjem dodamo v mleku razmešan gustin. Ko vse skupaj zavre, odstavimo in dodamo posebej namočeno ter ozeto želatinu. Razmešamo, da se želatina stopi. Prilijemo limonin sok. Vse skupaj do mladičnega ohladimo. Primešamo še trd sneg, v katerega smo vtepli sladkor. Tako pripravljeno strnjenko vlijemo v modele, katere smo rahlo namazali z oljem. Postavimo v hladilnik, da se masa strdi. Strnjeno previdno zvrnemo na krožnik ali ploščo ter okrasimo s sladko smetano in sadjem.

sitne, vendar ne pretežke za želodec. Za jedi, ki smo jih poskusili, objavljamo tudi recepte, ki bodo morda prišli prav gospodinjam, ki se še niso odločile, kaj bodo pripravile za praznično kosilo ali večerjo.

JOŽICA DORNŽ

škoda pa je, da ni tako skozi vse leto." A je tudi na Dolenjskem nekaj gostiln, ki so poznane predvsem po domačih jedeh, čeprav hoče dandanes skoraj vsak gostilničar imeti v svoji ponudbi vse, od pic do krvavice z zeljem. "Včasih smo v kako gostilno zahajali prav zaradi njenih specialitet, npr. zaradi domačega kruha ali pečene kokoši, suhih klobas, postrvi. Mislim, da je tako tudi prav in tega bi se moral zavedati gostilničarji tudi danes," pravi.

V zadnjem času se je okus potrošnikov močno spremenil, predvsem so ljudje zahtevnejši glede zdrave in manj kalorične hrane. "Danes ne enačimo več količine s kakovostjo, nič več ni pomembno, da je krožnik zvrhano poln, ampak mora biti jed v prvi vrsti okusna, zdrava in lepo pripravljena," poudarja Vokač. "Gostinstvo je zelo napredovalo, ti poklici postajajo vse bolj zahtevni, zato nikakor ne drži omalovažujoče mnenje nekatereh, da je za gospodinca dober vsak. Tega bi se moral zavedati predvsem tisti, ki otroke na osnovnih šolah usmerjajo v nadaljnje šolanje," je prepričan Vokač.

Pravi, da se je treba v njegovem poklicu nenehno izobraževati in izpopolnjevati, sicer te čas povazi. Janez se tega drži še dances, kljub več kot tridesetletnim izkušnjam, ki si jih je nabral, se rad udeleži kakšnega seminarja, kjer še vedno izve kaj novega. Svojo kuhrske pot je začel leta 1961, ko se je vpisal v gospinsko šolo v Ljubljani. Isteleta se je odprla tudi gospinska šola v Novem mestu, vendar zanje ni vedel, čeprav je bil Novomeščan.

FOTO: J. DORNŽ

Jedi, ki jih je mojster Janez Vokač pripravil posebej za ta zapis, niso samo slastne, ampak tudi prijetne za oko.

KUHARSKI MOJSTER SVETUJE

Če je jed domača, je ta prava

Janez Vokač je eden tistih kuharskih mojstrov, ki zna pripraviti ne pozabno okusne in tudi za oči prijetne jedi. Za sabo ima več kot 30 let dela v kulinariki, tako da mu izkušenj ne manjka, vseskozi pa se je ob delu še dodatno izobraževal. Kot strokovni učitelj kuhanja oz. organizator praktičnega usposabljanja je že tretje desetletje zaposlen na Srednji šoli za gospinstvo in turizem v Novem mestu. Vokač je tudi član strokovnega kolegija Društva gastronomov Slovenije, predvsem pa kuhar, ki spoštuje, ceni in neguje domače dolenske jedi in njih izvirno pripravo. Na zadnjem gospinskem zboru na Bledu jeseni letos je največ pozornosti vzbudila njegova Martinova pojedina, zanje je Janez Vokač prejel zlato plaketo z znakom kakovosti.

"Za domače jedi, kakršne poznamo na Dolenjskem, sem se odločil, ker sem na teh gospinskih zborih pogrešal naše narodne jedi, prav za Martinovo pojedino pa zato, ker je bil zbor le nekaj dni pred martinovim," je povedal Vokač. In kaj sodi k Martinovi pojedini? Prekajena krača s hrenom in s kuhanimi jajci, Martinova gos s kostanjevimi mlinci, dušenim rdečim zeljem; poleg je mojster Vokač ponudil pečena jabolka, orehovo potico, bel domač kruh in še kostanjevo rešto ter vse skupaj dekoriral z orehi in sadjem.

Na novomeški gospinski šoli vseskozi pri pouku kuharstva gojijo tradicijo narodnih, še posebej dolenskih in belokranjskih jedi. S tem je začel že prvi direktor Marko Ivančič, nadaljevala je učiteljica Milka Češarek, tega pa se držijo še danes in to znanje prenašajo na svoje učence, bodoče kuharje in gospisce. Spodbujanje tradicije ponazarja tudi emblem vo - vrč s podobo čuka, ki ga je oblikoval Božidar Jakac. Čukova glava ponazarja znanje, vrč je simbol gospinstva, gli-

na pa pomeni tradicijo. "Slovenske narodne jedi so za pripravo precej zahtevne, vendar se nam jih ni treba sramovati pred z drugimi kuhanjami," pravi Vokač. "V naših gostilnah je sezonska ponudba domačih jedi zelo bogata, najbolj pozimi,

Janez Vokač

Človek, ki bdi nad tiskom

V začetku decembra je bilo v Zrečah strokovno srečanje slovenskih novinarjev, na katerem smo se pogovarjali predvsem o eni temi: o etiki javne besede. Poleg nekaterih slovenskih strokovnjakov s tega področja se je srečanja udeležil tudi Šved Paer-Arne Jigenius, kateremu sem zastavil nekaj vprašanj.

• Po švedskem vzorcu smo v Sloveniji že uvedli varuha človekovih pravic, vi pa ste nam prišli predstaviti delo, kakršnega na Švedskem opravljate kot Allmänt Pressombudsman, kar bi se v slovenščini někako reklo varuh pravic javnosti v tisku. Kaj je pravzaprav vaša naloga?

Moja naloga je spremljati švedski tisk in opozarjati na stvari v njem, ki niso v skladu s splošno sprejetimi načeli in zakonom o tisku. Jaz pa sem tudi tisti, na katerega javnost lahko naslavljajo pritožbe. Tako se name obračajo posamezniki ali skupine državljanov, ko misijo, da je tisk v njihovem primeru prekoračil meje in posegel pregloboko v njihovo zasebnost. V takih primerih posredujem med partnerjem in poskušam doseči poravnavo; če do nje ne pride pa moram o sporni zadevi tudi razsoditi. Pogoj, da določen spor sprejemem v razsojo, pa je, da zadeva hkrati ne poteka tudi na rednem sodišču.

• Kdo pa lahko opravlja delo varuha pravic javnosti v tisku, kdo imenuje in kdo plačuje?

Na Švedskem je bila ta služba uvedena leta 1969. Pred mano so se na tem položaju zvrstili trije pravniki, jaz, četrти po vrsti, pa sem prvi, ki izhaja iz časnarskih vrst. Imam dolgoletne izkušnje v pisanju in urednikovanju pri različnih časopisih, zatorej poznam razmere, v kakršnih nastajajo, pa tudi probleme, s katerimi se ubadajo. Varuha pravic javnosti v tisku imenujejo novinarski sindikat in izdajatelji skupaj, tako da lahko z vso pravico rečemo, da je samo močičevalni organ, ki si je spoštovanje in ugled v javnosti pridobil šele s svojim doslednim in nepristranskim delom.

• V tem kratkem druženju s slovenskimi novinarji ste v grobem spoznali, kakšne so razmere pri nas. V čem so podobne in v čem se razlikujejo od tistih na Švedskem?

Novinarstvo kjer koli na svetu pa tudi na Švedskem in pri vas se ukvarja z medsebojnimi odnosi v človeški družbi, z odnosi med oblastjo in posamezniki in z medsebojnimi človeškimi odnosi, ti pa temeljijo na etiki, moralni in zakonih, ki jih je človek postavljal in spreminjal že od davnine naprej. Danes lahko rečemo, da so si problemi v javnem informiranju na Švedskem, pri vas in še marsikje drugje precej slični, seveda pa je treba upoštevati razlike v razvoju. Demokratičen razvoj na Švedskem je opravil daljšo in zložnejšo pot kot pri vas in temu primerno je tudi trenutno stanje.

• Mislite, da bi bilo možno podobno funkcijo, kot jo imate vi na Švedskem, uvesti tudi pri nas?

Glede na vse, kar sem povedal že v odgovoru na prejšnje vprašanje, je to seveda možno. Ne samo možno, celo nujno je, če hočete vzdrževati dobre odnose med javnostjo, novinarji in izdajatelji ter sproti zglaševati napetosti, ki pri takem delu nujno nastajajo. Svojega modela pa ne bi hoteli vsiljevati nikomur, temveč svetujemo, naj bo odločitev, katero pot ubrati, odvisna od razmer, prilagojena stopnji razvoja in tradiciji, ki je v posameznem okolju prevladujoča. Na Švedskem v tisku na primer ni dovoljeno objavljati fotografij žrtev, ki so preminile v prometnih ali naravnih nesrečah, zlasti ne švedskih

državljanov, ki bi bili v svojem okolju lahko razpoznavni; ni dovoljeno pisati o samomorih in še nekaj stvari je, ki smo jih že tukaj skupno ugotovili, po katerih se razlikuje novinarsko delo na Švedskem in v Sloveniji. Kaj se sme in kaj ne sme početi v družbi in v odnosu do soljudi v urejenih družbah, določajo seveda zakoni, naloga varuha tiskovnih pravic pa je o mejnih stvareh dajati svoje mnenje, saj so nekatere, ki bi jih zakon sicer prepovedoval, v nekaterih ozirih lahko družbeno koristne in obratno. Njegovo delo je torej zakon razlagati življenjsko in elastično, to pa zahteva veliko delovnih in življenjskih izkušenj ter dobro poznavanje razmer v okolju, v katerem živi.

• Seveda se podobno zahteva tudi od ljudi, ki informacije posredujejo javnosti?

Da, vsakdo, pa naj bo to novinar ali kdo drug, ki informacijo posreduje javnosti, je dolžan preveriti, ali je ta resnična, potem pa jo v javnost posredovati v obliki, ki je sicer sprejemljiva in za soljudi ni škodljiva. To dejstvo se je in se še v nekaterih nedemokratičnih

okoljih izrablja za pritiske na medije, urednike in novinarje. Takšno vzdušje je pri mnogih od njih in pri ljudeh v obči vzbudilo občutek strahu in negotovosti. Pri informiranju javnosti je pribedlo do avtocenzure, tako značilne za večino medijev nekdanjih vzhodnih držav, kamor prištevamo tudi Slovenijo. Po spremembri režima so se stvari seveda spremenile, refleksi samocenzure pa so morda še ostali. To morate presoditi sami.

Sicer pa ta pojav ni značilen le za nekdanje vzhodne države, pojavi se lahko tudi pri nas, ki se postavljamo z dolgo demokratično tradicijo. Pojavlja se povsod tam, kjer nosilec informiranja "zaspi", pa iz lagodja, lenobe, neznanja ali kakih drugih vzrokov ne izkoristi vseh možnosti, ki mu jih informacijski sistem daje, da bi javnost čim bolj popolno, izčrpno in celovito informiral. Varuh pravic javnosti v tisku mora skrbno bdati nad takimi primeri. Njegova naloga je posredovati in opozoriti tudi na opuščeno oz. pomanjkljivo informiranje. Bdati je treba torej nad tistim, kar je prekoračeno, in nad tistim, kar je opuščeno, to pa zahteva dobro strokovno podkovanost, veliko prakse in široko razumevanje in podpora v javnosti.

TONE JAKŠE

Paer-Arne Jigenius, Švedski ombudsman za tisk

Za razliko od Slovenije je na Švedskem sodišču prepovedano odkriti vir informacij. Ta tudi ni nikoli odgovoren za podatke, ki jih posreduje. Viri lahko tudi lažejo, a od presoje uredništva je odvisno, kaj bodo objavili in cesar ne. Za objavo lažnih informacij je odgovoren odgovorni urednik časopisa, saj se je za objavo prostovoljno odločil.

V Sloveniji je vir informacij po zakonu odgovoren, zlasti če gre za informacije, ki jih da jejo uradne osebe. Torej ni odgovoren novinar, ampak tisti, ki je informacijo dal.

Na Švedskem je pomembno, da ombudsmana pozna čim več ljudi in da ti vedo, da se lahko pritožijo in komu. Etični kodeks velja za novinarje pri časopisih, radiu in TV, ombudsman pa se ukvarja le s tiskom, ki ima na Švedskem 230-letno tradicijo slobode.

OBNOVLJENA VITEŠKA POVEST

S srcem ujela Jurčičevega "Gremčiča"

"Največ teže tista pričoveda ima, katera je zapisana." To misel polaga v usta Trebanjka Barica Smole prvoosebnemu pričovedovalcu na začetku povedi Janez Gremčič, viteški povesti izpred 500 let, povesti, ki jo je leta 1864 začel pisati Josip Jurčič, letos pa jo je dokončala dolenjska pisateljica. Delo Smoletove je namreč prav te dni strokovna komisija izmed 14 rokopisov z literarnega natečaja grosupeljske založbe Mondena in Gradbenega podjetja Grosuplje (GPG), da nekdo napiše še preostali manjkajoči dve tretjini Jurčičeve knjige, izbrala prav njeni pisanje. Vse kaže, da se da z odprtostjo srca ujeti trenutek in tudi zgodbo izpred nekaj stoletij, kot je Janez Gremčič. Pri Dolenjski založbi bo prihodnje leto izšla nova knjiga Barice Smole, zbirka kratke proze z naslovom Katarina.

Verjetno je k temu uspehu, ki ga, kot pravi Barica Smole, sploh ni pričakovala, poleg talenta in profesionalnosti pripomoglo tudi to, da je Dolenjka in dobro pozna dolino Krke in Sotesko. Rodila se je sicer na Prevolah na Koščem, toda od četrtega leta živi v Trebnjem, kjer je gulila osnovnošolske klopi. Po novomeški gimnaziji je v Ljubljani doštudirala slavistiko in potem nekaj časa poučevala slovenščino v domači osnovni šoli. Sedaj pa njeni službeno delo ni povezano z literaturo, saj je zaposlena v trebanjski tovarni Labod. Janez Gremčič ni njen prvi došček - verjetno pa največji, in kot se sama pošali, ji je vzel slast knjižnega prvenca - saj gre tokrat za deveti uspeh na anonimnih nagradnih natečajih, na katerih sodeluje sedem let.

Izbrana izmed 14 piscev

Pisatelj Josip Jurčič, znan predvsem po Juriju Kozjaku in Desetem bratu, je začetek povedi Janez Gremčič napisal leta 1864, zakaj je ni dokončal, pa so različna mnenja. Morda zaradi preoblice dela, bil je namreč časnkar, Barica pa domneva, da pisatelj dela ni dokončal morda zato, ker bi moral razplesti ljubezensko zgodbo. "V Jurčičevi zgodbi se zaljubita slovenski svobodnjak in grajska soteška hči tujega rodu, kar spominja na pisateljevo življenjsko usodo, ko je bil zaljubljen v Johanno

Ottovo z gradu Kravjek." Kakorkoli že, Jurčič svojega Gremčiča ni nikoli dokončal - zgodba ima okrnjen začetek, manjka pa tudi zadnji del - in to besedilo na 50 straneh je bilo prvič objavljeno še v osmi knjigi Zbranih del Josipa Jurčiča iz leta 1958.

Založba Mondena in Gradbeno podjetje Grosuplje, ki je bilo ob 50-letnici svojega obstoja glavni pokrovitelj projekta, saj je omogočilo tisk knjige in nagrado avtorici, sta tako letos spomladi razpisala natečaj in povabilo pisce, da napišejo nadaljevanje in konec Jurčičeve povedi. Do 15. septembra je prispeло 14 rokopisov, komisija, ki ji je predsedovala pisatelj in letoski nagra-

jene Prešernovega sklada Vlado Žabot, v njej pa so bili še Željko Kozinc, Goran Gluvić, Jean J. Frbežar in predstavnika podjetja GPG Igor Gruden in Irena Daris, pa je za najboljše pisanje izbrala Barico Smole, ki je sodelovala pod šifro 1990.

Dokončanje Gremčiča velik izviv

"Prav gotovo je bilo dokončanje Jurčičevega pisanja zame velik izviv, saj je imela zgodba že jasno zasnovano in zaplet pa še časovna oddaljenost je velika. Nisem računalna na uspeh, ampak sem pač poskusila," pravi Barica, ki se je dela lotila zelo skrbno. Zbrala je vse gradivo o času pred 500 leti, ko se pove dogaja, analizirala je Jurčiča in ostala njegova dela, predvsem seveda priporabe k povedi Janez Gremčič, prisla do zgradbe Jurčičevega rokopisa, preučila tako kraj, grad, viteze, obleko, posebne besede in izraze itd. ter skušala priti do celovite podobe tistega časa. Sama pravi, da je skušala ostati zvesta Jurčičevi notranji zgradbi in motiviki, slogu pa tudi jeziku. Morala je stopiti v Jurčičev jezik, za kar pa je treba poznati njegove neštete posebnosti. "Seveda je imela svojo vlogo tudi ustvarjalna domišljija, sanjska in tudi spontana, ki me je povlekla, da sem večjo vlogo namenila junakom in junakinjam slovenskega rodu. Čeravno niso bili 'pravi' vitezi plemiškega rodu, pa je njihovo viteštvu v tem, da so ohranili svoj jezik in rod, svojo zemljo in svoj ponos."

Preden je prišla do zadnje verzije, je napisala več osnutkov, jih zavrgla in spremenjala. Ko pa se ji je zazdelo, da Jurčič zgodbe ni mogel dokončati zaradi razpletljive ljubezenske zgodbe, je prišla do njene končne podobe. "Od vsega me bo najbolj veselilo, če bo povest blizu slovenskemu bralcu in če ne bo mogel ugotoviti, kje natanko se začne in konča Jurčičovo delo," je povedala Barica.

K temu, da je pisateljica lahko razmisljala in Jurčičevem jezikom, je pripomoglo tudi njeno dobro poznavanje Jurčičevih krajev, po katerih je hodila še kot gimnazialka, te poti pa je leta poleti obnovila in tako dobila intimen odnos do kraja samega. "Ko nas je prof. Sever v gimnazijskih letih vodil po 'literarnih' poteh po Dolenjski, tudi mimo Kravjaka in Muljave, je bil 'moj' Janez Gremčič še daleč. Vozati smo na Jurčičevi domačiji zaslutili, da tudi potdeželje slovenski kulturi lahko da maršikaj, čeprav smo, čeravno v prefinjeni obliki, bili deležni namigov, da velja le tisto, kar je iz mesta. Srca pa morajo biti odprta, da vanje sprejmeš mesto in vas, različnost krajev in časa in ljudi. Odprtost ujame trenutek, in če je beseda tvoj dom, lahko ujameš zgodbo. Tudi tako izpred petsto let, kot je Jan Gremčič," pravi Barica.

Dolenjska založba bo izdala novo "Katarino"

Prav gotovo je bilo Baričino dokončanje Janeza Gremčiča zahtevno pa tudi zanimivo delo. "Spoznaла sem tako kot Jurčič, da je vse lahko zgodba Upam, da bo prihodnje leto Dolenjska založba iz Novega mesta izdala knjigo moje kratke proze z naslovom Katarina," je svoje želje zaupala Barica, ki pa kaj več o knjigi še ni hotela povedati. Poleg pisateljevanja rada tudi prevaja predvsem iz ruščine in srbsčine. Na vprašanje kaj bere, je dejala, da beri povsod in vse. Razveseljuje pa jo pred vsem dobra literatura mladih narodov na primer iz Danske in Aljaske. Meni da je slovenska literatura preveč žalost na in resna. Morda bo to vidno v njenem novem pisanju. Da ji ni vseeno z ohranjanje zavesti o pomenu naše arhitekture, naravne in literarne dedičine, dokazuje tudi njen sodelovanje na domačem trebanjskem radiu Max kjer pripravlja kratke tedenske oddaje na te teme.

Barica Smole želi, da bi Jurčičeva njena povest živel med nami, pa seveda tudi to, da bi bila lepa poteza GPC kot mecenega tega projekta spodbuda še drugim. Kajti slovenski narod brez knjige ne bo preživel.

LIDIJA MURN

Barica Smole

BOŽIČNE ŠEGE – Šege in navade v predbožičnem in božičnem času so imele pomen in smisel. Današnjemu božiču pridajajo ljudje nove šege. V nasprotju s starimi in blagodejno delujočimi navadami se danes na predbožične dneve in noči, še posebno pa na božični večer, mlađi izzivljajo s pokanjem petard in drugih pirotehničnih sredstev. Nekdaj je bil božič miren, tih družinski praznik, simbol miru in notranje poglobitve, danes je postal hrupen in potrošniški, za mnoge je to le priložnost za zaslujek. Po Sloveniji krožijo Božički, ki jih prej pri nas nismo poznali. Stara božična slovenska šega je postala antišega. Na sliki: bohov kot v stari kmečki hiši, pred katerim je družina v predbožičnem in božičnem času zbrano molila. Nanj so postavili tudi skromne jaslice. (Pripravila: Ivanka Počkar, dipl. etnologinja)

In Trdinovih napiskov

Kakšni so Belokranjci – Beli kranjci semiške fare kade malo; ne tepe se nikoli, čvrsti rekruti, malo zločinov, tudi ne pijo toliko, ker jim vinski pridelek vzamo denarničarji, ki jih za naprej zakladajo. Ali pohlevni pa niso posebno, rabatni so Poljanci in Viničani, ako se dotakne kdo njih prava. Nemškarji kvar delajo, nose domu tuje šege, portato, igre in druge razvade. Polje kamno, krasno rodno, zato i draga, ali ga imajo razmerno manje proti Dolencem.

Obreklije kače – Tercijalke in vlačuge so si i tod enake v tem, da so a) grde megera in b) obreklije kače, ki raznašajo bližnjega po več ur na okolo. Pogostoma gredo od hiše do hiše, od vasi do vasi brez drugega posla kakor jezikovega.

8

Prav čudil sem se, kaj vidijo postavna dekleta na temnopolitih domačinah, med katerimi so menda še posebno priljubljeni rastafarijci. Ti se velikodušnih tujk seveda ne branijo, saj so tako za nekaj časa preskrbljeni tudi s pijačo in hrano. Tiste manj privlačene pa morajo verjetno za tovrstno zabavo primakniti še kakšen dolarček.

Vprašanja kot "Si se že ljubila s črnecem? Še ne? To pa moraš res poizkusiti!" so v krajih, kjer se zadržujejo tujci, čisto običajna stvar. Dekleta, ki ne iščejo tovrstnih uslug, so prvič kar malce šokirana, saj jih domačini včasih takoj ogovorijo tudi v prisotnosti spremjevalca. Potem se pač navadijo, da je tudi to Jamajka. Čudoviti otok bi bil brez domačinov vsekakor veliko manj privlačen, saj je potepanje po Jamajki najbolj zabavno ravno zaradi številnih srečanj z nepredvidljivimi domačini, ki za povrhu prav vsi govorijo angleško.

Vztrajni prodajalci omame

Negril je zanimiv tudi na drugem koncu, kjer obiskovalce namesto peščenih plaž privablja visoka skalnata obala. Priljubljeno je skakanje v morje iz velikih višin. Najpogumnejši si izberejo več kot 15 metrov visoke skale, drugi pa se zadovolijo že s skoki z nekaj metrov višine. Žal večji del skalnate obale zasedajo privatne hiše ali bungalovi, z druge strani obalne ceste pa se vrstijo brezstevilne prodajalne in najbolj preproste restavracije manj premožnih, ki si ne morejo privoščiti koščka zemlje ob privlačni obali. Naprodaj je pravo morje majic in hlač, potiskanih z jamajskimi motivi, soncem, plažami, eksotičnimi cvetovi. Kakšnih posebno izvirnih spominkov med pisano ponudbo ni. Prevladujejo pleteni izdelki od slamnikov do košar in iz lesa izrezljane podobe živali, ljudi, mask. Nekatere figure so res zanimive, toda žal prevelike, da bi se v nahrbitku našel prostor zanje. Tako se na njih nabira prah, nesojeni umetniki pa se čudijo, zakaj turisti z obžalovanjem le ogledujejo razstavljenje figure.

Prodajalci te vabijo med svoje police na vse pretege. Še najvztrajnejši so prodajalci ganje. Običajno pristopijo z obveznim "Yeah man, kako si? Od kod prihajaš? Kadiš? Imam dobro ganjo, najboljšo v mestu."

Ko se izgovarjam, da ne kadim ali pa da je imam še dovolj, ne popusti: "Toda to je shit (drék), moja je res najboljša! Sam jo zalivam vsako jutro... Bi raje hašiš? Yeah man, Jamajca no problem! Kaj pa mora nore gobe?" In že hiti odvijati časopisni papir, ki

NAŠA ZGODBA

M. P.C.

ZIMSKA ROMANCA

Srečala sta se v jasni hladni zimski noči, ko je svet kot bela pravljica in zvezde stopijo iz globin neba čisto blizu hiš, da trosijo zlate sanje v srcu otrok in dobrih ljudi. Srečala sta se še veseljski, čeprav že malce otožen, vran in steklena krogla, ki jo je nekdo bogove kdaj in zakaj nataknal na vejo stare jablane ob poti na koncu vasi.

"Joj, koliko zvezd se v nji iskri, koliko zlate luči je skrito v nji!" je prenečeno grknil vran, ko je zagledal stekleno kroglo na jablanu. Letel je skozi mrzli nočni zrak, v srcu pa so mu gorele sanje o toplem zavetju in ptičji sreči. Ni mogel mimo. Sedel je na vejo h krogli, ves očaran od odsevov daljnih zvezd v ledeno hladnem steklu. Prebudilo se mu je davno upanje, kot iz polpozabljenih sanj ali slutenj se je dvignilo, da mu je bilo srce v hipu polno ljubezni. Objel je s perutmi stekleno kroglo in ji dajal toploto svojega telesa, da bi še svetleje goreli v nji in v njem zvezdni ognji.

A bila je mrzla zimska noč in steklene krogla ledena, bolj ledena od najtemnejše noči iz vranovih najsamotnejših sanj. Srkala je vranovo toplo in jo razpuhala v ledene kristale zimske noči. Vran pa ni razklenil objema in ni nehal ljubit, saj ljubeče srce ne more drugače, kot razdajati se...

Ko je zora pogasila svetljubo zvezd in je dan pozlatil srebrno ivje dreves, je iz steklene krogle izginil čar ognjev daljnih zvezd. V nji je odseval samo še zmrznen vran.

Beg je moje večno zdravilo. Pozna kdo boljše? Tudi če mi ga ponudite, ga jaz menda ne vidim. Tudi če je, ga zame ni. Je moje življenje eno samo bežanje iz kraja v kraj, iz časa v čas? To letanje sem spet hotela zbežati. Pravzaprav se mi zdi, da bežim, ne zato, da bi našla ljubezen, ampak zato, da bi ohranila vsaj še malo ljubezni, kadar imam občutek, da jo izgubljam.

V kraju, kamor sem šla, ljubezni ni bilo na pretek. Pravzaprav so me vsi že zdavnaj oobsodili, da sem v brezdelju zaprila svoj zakon in življenje. Tako sem se sama potepala po divji naravi, kjer tudi brezen ne manjka. Ker nisem poznala poti, sem večkrat zašla. Včasih, ko sem se prebijala skozi bodeče grmečevje, se mi je zdelo, da me celo narava obsoja.

Nekega dne sem sredi vasi srečala vaščanko, o kateri sem vedela, da je zelo delavna. Zjutraj že pred šesto je tekla skozi vas, da je ujela avtobus za v mesto. Ko se je popoldne vrnila, je delala na polju in doma. Neporočena je živila sama, pa je vzela k sebi nečakinjo in njenega moža, ki ju je tašča spravila skoraj ob zdravje. Vedela sem, da dela za druge, saj ji zase ne bi bilo treba več toliko delati.

Ob srečanju z njo sem se pripravila na očitke, ona pa me je prijazno ogovorila in mi dejala, da sem gotovo veliko pretrpela. Osupla sem ji odgovarjala, da ni bilo tako hudo, da je trpljenje drugih večje.

Po tem srečanju me je narava spet pri-jazno sprejemala. Nebo je bilo spet milo, voda čista in zrak poln svežine.

STANKO

ŽALOSTEN SVETI VEČER

Od junija 1942 so Italijani na Dolenjskem in v Beli krajini obkoljevali slovenske vasi, mnogo hip požgali in na silo odgnali moške od 16. pa do 60. leta starosti pa tudi otroke in starce na Rab ali v kako drugo koncentracijsko taborišče.

Med interniranci na Rabu sem bil tudi jaz. Ladja je priplula z Reke ponoči, zato smo prenočili kar na njej v rabskem pristanišču. Drugi dan zgodaj zjutraj so nas pod strogim vojaškim spremstvom odgnali v lager, kjer so nas preiskali, nam vzeli denar in vse, kar se jim je zdelo vredno, nato so nas namestili pod šotor. Hranili so nas tako slabo, da so ljudje kmalu začeli od slabosti množično umirati. Mnogi smo morali hoditi na delo in pripravljati teren za nove lagerje - za ženske in otroke pa lager za Žide.

Jaz sem bil v šotoru skupaj še s petimi sotrpini. Decembra smo bili telesno in duševno že močno izčrpani. Pihala je močna burja, mi pa smo bili izstradani in slab oblečeni. Bližali so se božični prazniki in novo leto 1943. Ob večerih smo se stiskali v šotor in si žeeli toplega domačega ognjišča. Tako smo se tudi na božični večer pogovarjali o domu in naših družinah. Pozno zvečer pa se je oglasil neki naš vaščan, ki je bil zaposlen v kuhinji. Prinesel je vrečko bučnih koščic. Opravičil se je, ker nam ne more dati kaj boljšega, mi pa smo se zahvalili in z veseljem sprejeli tudi to skromno darilo. Izluščili in pozobali smo vse do poslednje peške. Eden izmed nas se je spomnil, da so pri njih doma na sveti večer molili rožni venec. Vprašal nas je, ali smo za to, da ga izmolimo tudi mi. Nihče ni bil proti. Tako smo pod šotorom molili rožni venec. Zjutraj, na božični dan, pa smo šli spet na delo in bili malo potolaženi, saj smo slišali tudi italijanske vojake, kako so si voščili vesel božič z upanjem, da bo vojne kmalu konec.

Igor Fabjan

Življenje v ritmu reggaeja

mu nemarno moli iz žepa. Počnele gobe ne vlivajo nikakršnega zaupanja in tudi če bi jih iskal, jih gotovo ne bi kupil od pouličnega meščetarja. Stare gobice najbrž lahko povzročijo še kaj več kot le divje halucinacije. Ob ponovni zavrnitvi je videti temnopoliti črnolasec vidno razočaran, a zavrnitve vseeno sprejme na videz brezbrizno: "O.K. No problem, man." Žal pozdrav s pestmi preden se odpravi nazaj v senco košatega mangovca.

Montego Bay

Eno izmed najbolj znanih turističnih središč Montego Bay domačini imenujejo kar Mo Bay. To je še ena izmed priljubljenih okrajšav, ki jih uporabljajo, kjer je le mogoče. Tako je postal drugi turistični biser Ocho Rios samo Ocho, Savanne la Mar pa Sav. Montego Bay velja za največje turistično središče Jamajke, namenjeno tako petičnim gostom kot tudi manj premožnim. Samo mesto je prenaseljeno in nič kaj prijetno, saj se vanj in upanju na kakršenkoli zaslužek zgrinjajo domačini iz bližnjih in daljnih vasi. Turistom so namenjeni hoteli ob vseh prospektih opevanih peščenih plažah, ki se razprostirajo med letališčem in mestnim središčem. Mesto nudi zavetje tudi številnim jahtam, ki se tod ustavlajo med križarjenjem po Karibskih otokih. Turistične agencije svoje varovance strpajo v hotele, kjer so na varnem pred življenjem z ulice. S klimatsko hlajenimi kombiji jih potem vozijo do najblžjih zanimivosti, pod večer pa se vrnejo v varno zavetje hotelskih zidov. Nekateri se vseeno odpravijo tudi v mesto, ki pa ponoči ni najbolj varno. Tuji, polni dolarjev, so pač prevelika skušnjava za denarja lačne tatiče in tudi nasilne roparje. Ljudje so tod na sploh dosti bolj visljivi, prave prijaznosti pa je občutno manj kot v drugih, manj turističnih krajih. Seveda je zaradi turizma vse precej dražje, domačini pa na vsakem koraku iščejo le priložnost, kako iz tujcev iztisniti kar največ denarja. Že celo na avtobusu, kjer so običajno pošteni, ti skušajo zaračunati preveč ali pa ti drobiža preprosto ne vrnejo, če plačaš z večjim bankovcem.

Vseeno pa se prav v Montego Bayu ustavi največ turistov, ki jih vabijo predvsem sonce, bele peščene obale in vroče karibske zabave z obvezno reggae glasbo. Tem zabavam domačini pravijo boonoonoonos,

kar pomeni tako dobro, kot je le mogoče. V vseh večjih hotelih prirejajo vsaj en boonoonoonos na teden. Še najbolj je podoben prestižni zabavi iz ameriških filmov. Za 50 ameriških dolarjev ste deležni nočne zabave na obali. Tu vas pričakajo na raznju pripravljene dobrete, lepo servirane jamajške specialitete in eksotično sadje. Seveda ne gre brez barčka, kjer neutrudno mešajo celo paleto koktailov. Žal jih je vse preveč, da bi lahko poskusili vse v eni noči. Boonoonoonos se odvija ob svečah in mesečini, za zabavo pa skrbi lokalni ansambel z jamajškimi in karibskimi ritmi.

Pravljični slapovi

V mestu, ki ga s svetom povezuje tudi precej prometno letališče, nisem zdržal več kot eno po-poldne. Proti večeru sem že lahko občudoval naslednji turistični magnet ob severni obali, Ocho Rios. K sreči je mesto španskega imena mnogo manjše od Montego Baya. Verjetno bi bilo še danes navadna vas, če ne bi bila obala primerna za pristajanje velikih jah. Tudi tod okoli je moč najti privlačne peščene plaže, največ turistov pa pritegnejo Dunsov slapovi, ki so resnično nekaj enkratnega.

Že pred osmo uro zjutraj, kar je za Jamajko zgodna ura, se je pred lesenimi vrati vila dolga vrsta, da sem kar zazidal od presenečenja. Temperamentna vodička južnoameriških potec je preštevala svojo čredo, ki je, opremljena s smešnimi vodnimi copati, fotoaparati in kamerami, pohlevno čakala na doživetje dneva. Na živig vodičke so z lokalnimi spremjevalci počasi odšli proti morju, kjer se začenja slovito plezanje po Dunsovih slapovih. Sam sem se pognal v nasprotno smer, kjer me je v svoji divji lepoti samotno pričakal najlepši del slapov. Ob pogledu na čudovito podobo narave sem za nekaj trenutkov pozabil na vse druge.

Reka, ki bolj spominja na malo večji potok, se sredi deževnega pragozda naenkrat razlije nekaj deset metrov široko. Voda se prebija v neštetičnih majhnih in velikih slapov preko mehkih kamenin, ki jih je preoblikovala v prijetno valovito pobočje. V jutranjem hladu po nepričakovani nevihti so se deževne kaplje mavrično svetlikale na dolgih rdečih cvetovih, ki so še poživljali idilično sliko penečih se slapov.

Vedel sem, da imam na voljo le nekaj dragocenih minut samote, zato sem prebrodil najblžji tolmen prijetno hladne vode in se presenetljivo lahko povzpel preko prvega slapiča. Navdušen nad zabavno izkušnjo sem se lotil naslednjega, na vrhu katerega me je spet pričkal slapič pršeče vode. Začaran od naravne lepote in nenavadnih glasov džungle, ki so uspeli preglastiti žuborenje slapov, sem se vzpenjal preko slapov vse do večjega tolmluna v obliki kapniške ponvice sredi brbotajočega hriba. Tu sem si oddahnil pod velikim kruhovcem in obdan s stoterimi slapiči z zaprtimi očmi užival v čudoviti glasbeni narave. Iz zamaknjenosti so me zdramili šele glasovi prvih obiskovalcev, ki so prisopili do vzožja najlepšega dela slapov. Posameznikom so kmalu sledile manjše gruče radovednežev in kmalu je bila rečna struga dobesedno zatrpana z ljudmi. Nekateri so navdušeno fotografirali, drugi so v posameznih tolmluhnih organizirali pravcate "fešte" s petjem, kričanjem in pačenjem pred kamero, tretji pa so imeli že tako dovolj opravka s prebijanjem preko deroče vode. Pri tem so se nekatere skupine držale za roke in kljub prvi nejevolji nad skaljenjem mirom sem se začel zabavati nad dolgimi kolonami razposajenih turistov. Padci preko slapičev se lahko končajo s podplodbami ali celo čim hujšim, toda kljub temu so tudi najbolj nerodni trmasto rinihi proti vrhu. Tako je vsem omogočena celodnevna zabava, saj obiskovalci nikakor ne zmanjka vse do večera. Turisti z ladji imajo na voljo le nekaj ur, toda kmalu jih na domestiju organizirane skupine iz bližnjih in daljnjih hotelov, skupine šolarjev in številne domače družnice, ki obisk slapov združijo še s piknikom v naravi.

Umirjeni Port Antonio

Eno večjih obmorskih mestec severne obale, Port Antonio, pred množicami turistov varuje ovinkasta cesta, ki je ponekod luknjasta, kot da je ne bi popravljali že vsaj nekaj desetletij. Mestece kaže pravo jamajško podobo, saj so redki hoteli diskretno umaknjeni v privlačne zaličke, ki se vrstijo ob skoraj nenaseljeni obali. Vseeno pa ni bilo tako idilično, kot bi si želel. Tudi tukaj so bili na turiste že kar preveč navajeni, saj nikakor nisem uspel prehoditi mesta brez klica tega ali onega domačina. Pri tem so tako lenobni, da zlekjeni v senci kličejo in vabijo z zgovornimi kretnjami. Če se jim ne odzoveš, se že delajo užljene, češ zakaj se nočeš pogovarjati z Jamajčani. Če pristopiš, sledi plaz klasičnih vprašanj: "Od kod si, kam greš, ali kaj potrebuješ?" ali pa preprosto "What's up?" (češ, kako kaj).

Koledar skozi stoletja

Si predstavljate življenje brez koledarja? Težko, saj je danes za nas tako samoumeven kot dežnik ob dežju. Vendar ni bilo vedno tako. Pot do koledarja, kakršnega uporabljamo danes, je bila dolga.

Določanje in merjenje časa je prav gotovo ena od najstarejših ljudskih veščin, saj je človek že v prazgodovini poznal pravila v izmenjavi dneva in noči ter osnovni cikel sprememb v naravi. Česar si ni znal razložiti, je pripisoval delu bogov, najpomembnejše med njimi pa je naselil na nebo - Sonce, Luno, zvezde. Svetla nebesna telesa so mu predstavljala dobra božanstva, temna so bila slaba. Ker je bil človek prepričan, da mu ta božanstva krojijo življenje, se jih je naučil opazovati.

Kmalu je ugotovil, da se oblika Lune spremeni vsakih sedem dni in da ima štiri mene - mlaj, ko navidezna lunina ploskev ni osvetljena, prvi krajec, polna luna ali ščip in zadnji krajec. Ko je vse štiri faze seštel, je dobil 29,5 dneva. To je bil tako imenovan lunin mesec. Dan, ko se je na nebu pojavit prvi del ozkega luninega srpa, je bil velik verski praznik, kajti začelo se je dobro obdobje za človeka in hkrati začetek merjenja časa.

Pri razvitih ljudstvih v preteklosti najdemo različne oblike merjenja časa. Koledarje so poznali že Babilonci, stari Egipčani, stari Indijci, stari Kitajci, Grki, Rimljani itd. Pri narodih, ki niso poznali pisave, kot so bili denimo stari Slovani, pa si pri študiranju njihovega koledarja pomagamo z običaji, ki so bili razvrščeni skozi leto in so vedno prišli na določen dan.

Rimski koledar

Rimski koledar sega v 8. stoletje pr.n.s., ko je po legendi o nastanku Rima Romul ubil brata dvojčka Rema in zvadl Rimu. Koledar je bil preračunan na sončno leto, razdeljeno na lunine meseca. Imel je 10 mesecov z izmenično 30 in 31 dñi, torej skupaj 304 dni.

V 7. stoletju pr.n.s. je rimski vladar Numa Pompilius popravil koledar. Dodal je še dva meseca in spremenil število dni, tako da so imeli izmenično 31 in 29 dñi in en mesec z 28 dñevi. To leto se je od sončnega razlikovalo za 11 dñi. Razliko so rimski svečeniki poskušali izbrisati na razne načine. Pogosto so se dogajale tudi zlorabe v koledarju, saj so svečeniki zelo radi ustregli zahtevam politikov in finan-

čnikov. V času Ciceronove vlade je prišlo že do tako velike zmešnjave v koledarju, da je praznik žetve prišel v zimsko polovico leta.

Julijanski koledar

Aleksandrijski astronom Sosigen je na novo uredil rimski koledar. V Rim ga je dal leta 46 pr.n.s. poklicati Julij Cesar, zato se je novi koledar imenoval po njem - julijanski.

Sosigen je za osnovo vzel leto s 365 dñevi in 6 urami. Leto je razdelil na 12 mesecev z izmenično 30 in 31 dñevi. Le februar je imel 29 dñi, vsake 4 leta pa je dobil še en dan zraven.

Na predlog Marka Antonija leta 44 pr.n.s. je peti mesec v koledarju dobil ime julius v čast Julija Cezarja. Ker pa so leta 8 n.s. za časa Avgusta Oktavijana koledar ponovno malo popravili, se je rimski senat odločil, da njemu v čast pojmenujejo šesti mesec augustus. In ker je imel julij 31 dñi, jih je moral imeti toliko tudi avgust. Ta dan pa so vzeli februarju, kateremu je tako ostalo le še 28 dñi.

Klub temu da je julijanski koledar dokaj natančen, se od resničnega - tropškega leta, ki traja 365 dñi 5 ur 48 minut in 46 sekund, razlikuje za 11 minut in 14 sekund. Ta razlika v 128 letih prinese en dan presežka. Julijanski koledar še danes uporablja pravoslavna cerkev. Razlika med njim in splošnoljubavnim koledarjem danes znaša 13 dñi. Tako pravoslavna cerkev praznuje začetek novega leta 14. januarja po splošnoljubavnom koledarju. Gregorijanski koledar

Cepav je krščanska cerkev obravnavala z vsemi ostanki nekoč mogočne rimske države, je klub temu na cerkvenem zboru v Nikeji leta 325 sprejela julijanski koledar z vsemi njegovimi imeni, imeni rimskih bogov, in ga obdržala do leta 1582. Tega leta pa je tedanji papež Gregor XIII. reformiral julijanskega koledarja. Novi koledar je stopil v veljavo 24. februarja 1582 pod imenom gregorijanski. Z reformo so se skušali izogniti tudi nastali razliki desetih dni med obema koledarjema. Odločili so se tudi, da bo prestopno

vsako četrto leto razen leta, s katerim se končuje stoletje in prvi dve številki nista deljivi s 4.

Ta koledar je od vseh veljavnih prav gotovo najnatančnejši, saj bo šele leta 4862 prinesel dan presežka. Slovenci smo ga sprejeti leta 1584. Najkasneje je bil sprejet v Srbiji, šele leta 1918.

Načrti za spremembo koledarja

Cepav velja gregorijanski koledar za enega najnatančnejših, pa ima tudi svoje pomanjkljivosti. Zaradi različno dolgih mesecev (28, 29, 30 in 31 dñi) niso enako dolga tromesečja niti polletja. To prinaša težave, kadar moramo izračunati statistične preglede za določeno časovno enoto, težave so pri izračunu plač ipd. Tedenški dnevi se vsako leto pomaknejo za en dan naprej, če pa je leto prestopno, se premaknejo za dva dni. Tako prihaja do križanja med mesečnimi datummi in tedenškimi dnevi. Če npr. prirejamo zabavo jo bomo najlaže speljali na soboto, zato bomo v koledarju najprej poiskali soboto in šele potem določili datum zabave, ker gotovo sobota na 15. januarja ne bo tudi sobota na 15. februarja.

O spremembni gregorijanskega koledarja se je večkrat razpravljalo na mednarodnih srečanjih. Leta 1937 je je bil celo sprejet "svetovni koledar", ki je imel 12 mesecev razdeljenih na tromesečja z 91 dñevi in dve polletji z 182 dñevi. Vsačko tromesečje se je začenjalo in končevalo z istim dnevom v tednu. Koledar je imel skupaj 364 dñi in bi se zato za 30. decembrom dodal še 365. dan kot zadnji dan v letu. Če pa bi bilo prestopno leto, bi se dodajal še en dan na koncu drugega tromesečja med 30. junijem in 1. julijem. Velika prednost tega koledarja bi bila, da bi imela polletja in tromesečja celo število tednov in isto število dni. Vsi meseci v letu bi imeli tudi isto število (26) delovnih dñi.

Toda načrte za spremembo koledarja je preprečila 2. svetovna vojna. Po vojni se je o spremembah še nekajkrat razpravljalo, vendar do resnejših odločitev ni nikoli prišlo. Tako še danes uporabljam gregorijanski koledar.

VERA ŠENICA

KNJIŽNA POLICA

Duhovna zgodovina Slovencev

Spet knjiga, ki zasluži vso pozornost slovenske javnosti! Akademik Janko Kos je v založbi Slovenske matice izdal Duhovno zgodovino Slovencev, prordno, tehtno in hkrati ne učenjaško preobleženo eseistično delo, napisano v prepoznavnem in konciznem slogu velikega poznavca snovi. Ta obsegava vse sestavine duhovnosti, od filozofije, zgodovine, jezika, upodabljanja in glasbeni umetnosti pa vse do literature, katere najglobljiv poznavalec je prav avtor sam. V devetih poglavjih knjige Kos prikaže začetek, rast, zgodovinske ovire, pa tudi bolečine, ki so spremljale zorenje narodne zavesti v procesu nastajanja narodne države Slovenije, od ljudstva, prek naroda do nacije.

MARJAN LEGAN

Prešernova koledarska zbirka

Prešernova družba je v obdobju, ko so slovensko založništvo močno zanimali kritizirane sape in je nekaterim založbam ali založniškim programom zmanjkal življenskega diha, našla toliko moči v sebi in seveda v zvestih narodnikih, da je neugodne razmere premagala in ponovno krenila navzgor. To potrjuje tako povečano število prednaročnikov na redno letno zbirko kot zbirka sama, saj je pred kratkim izšla v skupni nakladi 67.000 knjig, kar je za slovenske razmere visoko številko, ob tem pa se je povečalo tudi število knjig, ki ob koncu leta razveselijo naročnike, zdaj paket redne letne zbirke steje že sedem knjig. V njem je branja za vsekogar.

Stalnica v zbirki je KOLEDAR. Uredil ga je Sandi Sitar, ki se je potrudil in ga nekoliko posodobil. Seveda je še vedno v njem koledarski del z vsemi kritišnimi podatki, opremljen pa je z barvnimi slikami iz slovenske ljudske umetnosti, o kateri v posebne članku piše Ivan Sedej. Novost v koledarju je predstavitev vseh avtorjev, ki so zastopani v knjižnem paketu, zanimivo brati je pa je tudi anketa o generacijskem konfliktu, o katerem razmišlja šest naših strokovnjakov. Skozi ves koledar je razporejenih več zanimivih prispevkov, ki govore o preteklosti in sedanosti, kulinariki in še čem, na svoje pa bodo prisli tudi ljubitelji enigmatike.

Nesporita odlika Kosove knjige je pogumno in nepristransko iskanje resnice tudi za najbolj problematično obdobje, ki ga pomensko označujejo že naslovi poglavij: Kriza od vojne do vojne, Slovenska katastrofa, Komunis-

ske zbirale ob izdelavi zobotrebcev in kramljale o vsem. Alojz Škulj se je spominjal, kako je pomagal očetu, ki je bil kovač. Ker je bila na Robu žaga, je bilo veliko furmanov (voznikov) in zato dosti dela. Ob lesčerbi sta popravljala železne kvake (kljuke), cepine, ketne (verige), vase (za vozove). Do jutra je moral biti vse popravljeno. Zvečer se je tudi pri njima nabralo veliko ljudi, ki so privedovali razne zanimivosti. Delo se je pogosto zavleklo čez polnoč, do dveh zjutraj, že prej pa so odšli zadnji kramljači in naročniki. Ko sta z očetom vse popravila, sta popravljeno zložila po kupčkih pred kovačico, za vsakega naročnika je bil poseben kupček. Zjutraj, ko sta z očetom po naporni noči še spala, so prišli lastniki po popravljeno orodje in priprave, saj so morali zgodaj na delo.

JOŽE PRIMC

Zakonca Stana in Alojz Slanc iz Roba

PRETEKLOST V SPOMINU LJUDI

Ljudski običaji na Robu

Stanka in Alojz-Slavc Škulj sodita med redke prebivalce Roba iz predvojnih časov. Med vojno je bila namreč vas Rob pri Rašici oz. Velikih Laščah hudo zbombardirana, več hiš porušenih in ljudje so se od tod zato izseljevali. Škuljeva sem zaprosil, naj povesta, kako so tu slavili božič, novo leto, pusta in druge ljudske praznike.

BOŽIČ so nekdaj, pred drugo svetovno vojno na Robu praznovali zelo slovensno in tudi se vse do okoli leta 1950. Po hišah so naredili jaslice in nato skoraj vse, šli k polnočnici v farno cerkev. Nekateri so imeli tudi 7 km daleč. Ker je bilo temno, so si že precej prej pripravili bakle iz brezovega lesa. Brezove debelejše veje so razklali na okoli 40 cm daleč, jih stolklj in posušili. Lepo je videti, kako so se skupine iz raznih vasi z bakljami bližale Robu in farni cerkv. Takih prizorov danes ni več.

ŠTEFANOVO je bilo tudi poseben praznik, a ne toliko zaradi vere, kot zato, ker je eden izmed šestih takratnih gostilnicarjev (danes sta v Robu le dve gostilni, hiš je približno enako, ljudi pa manj) praznoval god, saj mu je bilo ime Štefan. Zvečer so domačini rekli: "Pejmo ga ofisrat!", kar je pomenilo, da mu bodo pripravili podoknico oz. da mu bodo rompljali. Ta je vzel rejnce (pokrovke), omi žlice, tretji škaf itd., pa tudi harmonikar se je našel vmes. Potem so s to muziko nastopili pred Štefanovo gostilno in rompljali, dokler ni prišel ven gostilničar Štefan s Štefanom vina v roki in potem so mu čestitali in se zabavali naprej. Rojstnih dnevov takrat še niso praznovali, pač pa se je ta navada vpeljala šele po vojni.

TEPEZKANJE je bilo v navadi vsako leto na dan nedolžnih otročičev, se pravi 28. decembra. Že nekaj dni prej so si otroci pripravili korobače. Spletli so jih iz 6 do 8

šib beke in tudi ročaj lepo povili. Na tepežni dan so hodile od hiše do hiše in tepežkali in klicali: "Rešite se! Rešite se!" Običajno so se domači rešili tepežkanja in tepežkarjev s suhim sadjem ali mordja pomarančo. Kaj več so dobili pri večjih, bogatejših kmetih, saj so ti običajno hodili za botra otrokom iz vasi. Tepežkanje se je obdržalo še najdalj v socialistične čase, preden je sloraj izumrl.

NOVO LETO je bilo čisto navaden dan. V starih časih na ta dan ni bilo prireditve. **TRIJE KRALJI** so bili nekdaj tudi spomovani, saj so okoli hodili koledniki, ki so tudi dobili darove, se spominjata Škulova. Etnolog dr. Niko Kuret pa v knjigi Praznično leto Slovencev zapiše: "Še dolgo so vsaj na večer pred sv. kralji uživali samo mrzlo večerjo... v ljubljanski okolici je prišla ta večer samo mlečna kaša na mizo... prav tako na Dolenskem (Rob)."

PUST na Robu ni bil posebni praznik, čeprav so zvečer hodile po vasi mačkare. Domači je bilo bolj malo, prispeli pa so sem mačkare iz Ponikve, Velikih Lašč in iz hribovskih vasi. Šte so skozi vso dolino in zbirale darove, kot suho meso, klobase, jajca, potico, pohanje itd. Nabrali so tudi za tri košare darov in potem to pospravili v gostilni ali drugod. Mačkare so se lepo obnašale in ljudje so jih lepo sprejeli. Bili so užaljeni, če mačkare niso prišle v njihovo hišo. Danes se oblecijo v mačkare v glavnem le še otroci.

tična leto. V njih pronicljivo razlagajo okolische in razloge, zaradi katerih se je slovensko svobodomiselstvo pridružilo komunistični ideologiji, ter vzroke, zaradi katerih se je začelo od njega odaljevati in se z njim končno tudi razšlo. Pri tem podcenjuje ali celo odmisli socialno in ekonomsko vprašanja, ki so odločilno vplivala na razvoj in posredno tudi na duhovnost. Ugovor piscu knjige doraslega polemika bi bil ne le zanimiv, marveč tudi koristen, saj še nimamo vseh odgovorov, zakaj se je novice zgodovina, tudi duhovna, dogajala tako, kot se je.

MARJAN LEGAN

Prešernova koledarska zbirka

Prešernova družba je v obdobju, ko so slovensko založništvo močno zanimali kritizirane sape in je nekaterim založbam ali založniškim programom zmanjkal življenskega diha, našla toliko moči v sebi in seveda v zvestih narodnikih, da je neugodne razmere premagala in ponovno krenila navzgor. To potrjuje tako povečano število prednaročnikov na redno letno zbirko kot zbirka sama, saj je pred kratkim izšla v skupni nakladi 67.000 knjig, kar je za slovenske razmere visoko številko, ob tem pa se je povečalo tudi število knjig, ki ob koncu leta razveselijo naročnike, zdaj paket redne letne zbirke steje že sedem knjig. V njem je branja za vsekogar.

Stalnica v zbirki je KOLEDAR. Uredil ga je Sandi Sitar, ki se je potrudil in ga nekoliko posodobil. Seveda je še vedno v njem koledarski del z vsemi kritišnimi podatki, opremljen pa je z barvnimi slikami iz slovenske ljudske umetnosti, o kateri v posebne članku piše Ivan Sedej. Novost v koledarju je predstavitev vseh avtorjev, ki so zastopani v knjižnem paketu, zanimivo brati je pa je tudi anketa o generacijskem konfliktu, o katerem razmišlja šest naših strokovnjakov. Skozi ves koledar je razporejenih več zanimivih prispevkov, ki govore o preteklosti in sedanosti, kulinariki in še čem, na svoje pa bodo prisli tudi ljubitelji enigmatike.

Preostale stari knjige v zbirki so leposlovne. Najmlajšim je namenjena slike KADAR KUKAVICA POJE z otroškimi pesmimi Barabare Menart Senica in ilustracijami Jelke Reichman. Najstniki bodo najbrž z zanimanjem prebirali povest NEDELJE NEKEGA POLETJA, ki jo je napisal Vitan Mal in pripoveduje o počitnikovanju na morju in vsem, kar ga spremjava, ilustracije pa je prispeval Rudi Skočir. Feri Lainšek je svoj pravljčni roman VELECIRKUS ARGO, ki ga je bogato ilustriral Igor Ribič, namenil bralcem vse

USPEŠNI V FULL CONTACTU

NOVO MESTO - Tekmovalci karate kluba Novo mesto so s nastopom na 3. turnirju v Mariboru uspešno zaključili letosnjega tekmovanja za državno prvenstvo v full contactu. V skupnem vrstnem redu po treh turnirjih je v kategoriji do 75 kg Tomaž Dolinar zasedel tretje mesto, v kategoriji do 81 kg je bil tretji Franjo Kikič, v kategoriji do 86 kg sta Tomaž Marančič in Muhamed Mujakič osvojila drugo in tretje mesto, medtem ko je bil v kategoriji nad 91 kg Toni Turk prvi.

ŠKEDLJEVA JE PRVA

TREBNJE - Na novomeškem kegljišču pri Vodnjaku se je končalo prvenstvo Trebnjega v kegljanju za ženske. Zmagala je Dušanka Škedelj s 1160 podprtimi keglji nad Slaveto Prosenik in Angelco Dalmacijo. (N. G.)

Z NJIM POVSEM DRUGAČE - Sedaj, ko se je ostanek moštva krškega Interierja spet pridružil Ivo Nakič (na sliki desno v dvoboju z Radom Trifunovičem), imajo tudi ostali igralci več samozavesti, zmaga nad po 9 kolih nad drugovrščenim Heliosom pa napoveduje bogato košarkarsko pomlad v Krškem. (Foto: I. Vidmar)

Krka ostaja v družbi prvoligašev

Končan prvi krog tekmovanja v prvi odbojkarski ligi - Fužinar obdržal Novomeščane v družbi najboljših - Novomeščanke morajo v nadaljevanju poskusiti še več

NOVO MESTO - Odbojkariji novomeške Krke so klub vsem zgodam in zgodam ostali v 1. A slovenski odbojkarski ligi, saj Blejecem doma le ni spelo premagati Ravnčanov. Odbojkarice TPV-ja so doma zlahka premagale Ljutomerčanke in nadaljujejo boj za drugo mesto.

Bolj kot sami so novomeškim odbojkarem obstanek z odlično v zmagu na Bledu nad s posembnostjo tekme preobremenjenimi domaćini prigrali odbojkarji avenskega Fužinara, ki so s 5. mestom prav gotovo najprijetnejše posenečenje letosnjega prvenstva. So odbojkarji Krke v Ljubljani tekmo v razpoloženo Abanko Olimpijo gladko izgubili, poraz ni določal o ničemer več.

Tako bodo novomeški ljubitelji dvoboje tudi še jeseni lahko v sportnih dvorani pod Marofom gledali prvoligaško odbojko. V nadaljevanju se bosta prvi ekipi pridružila udi mlada in obetavna Šmale in Česar. Želja po boju za naslov prva Novomeščani nimajo, obstanek o si že zagotovili, saj na koncu se-

zone nihče ne izpade, tako da lahko nadaljevanje prvenstva posvetijo predvsem pripravi moštva za naslednjo sezono, v kateri si ne bi smeli več privoščiti spodrljaja, kakršnega so storili letos.

V prvi ženski odbojkarski ligi je vse takoreč značo že vnaprej. Mariobrčanke so se pobrale in so letos spet suvereno na vrhu, za drugo mesto pa kandidirata le dve ekipe - Kemiplas Koper in TPV, ki imata po koncu prvega kroga po devet zmag in tri poraze. Ker so Celjanke že na začetku izstopile iz lige, je izpadla le Zgornja Savinjska, ki si, čeprav okrepljena v zadnjih kolih, ni izborila za obstanek potrebnih točk.

Novomeščanke so v zadnjem

zadnjem krogu v zmagah nad Šmalami in Česarami.

Kočevski šport je na cesti

Premalo prostora in stari objekti ogrožajo obstoj tekmovalnega športa - Ne morejo nastopati doma

KOČEVJE - Kočevski trenerji, ki se ukvarjajo s tekmovalnim športom, so sklenili, da skupaj opozorijo na veden slabe razmere v kočevskem športu. Eden od razlogov zanje je v pomanjkanju športnih objektov, kar jim onemogoča resno delo.

V kočevski občini se s tekmovalnimi športi ukvarja okoli 300 članov različnih klubov, ki se - izjemo šahistov, karateistov in strelec - skoraj vsi srečujejo s podobnimi težavami: pomanjkanjem prostorov za trening in tekme. "Ker ni dovolj športnih objektov, kjer bi ekipe lahko treneriale, klub dobremu strokovnemu kadru in obetavnim športni-

kom, šport v Kočevju nima možnosti za nadaljnji razvoj," pravi trener kočevske namiznoteniške ekipe in pomočnik državne reprezentance Marjan Oražem in dodaja, da imajo športniki drugod v Sloveniji veliko boljše pogoje za delo.

Popis slovenskih športnih objektov in vadbišč, ki so ga naredili lani, so ugotovili, da je slovensko povprečje 0,29 kv. metra pokritih športnih površin na prebivalca, v Kočevju pa jih je le 0,19. Poleg tega so športni objekti stari, saj je bil Dom telesne kulture zgrajen pred 32 leti, telovadnica ob šoli pa pred 22 leti. "V zadnjih 15-ih letih se ni zgradilo niti ene telovadnice," pravi Oražem, ki opozarja na žalostno dejstvo za kočevski šport, da zaradi starih objektov in zato dvoran, ki ne ustrezajo današnjim mednarodnim standardom za tekmovanja, kočevske športne ekipe ne morejo tekmovali doma.

Pomanjkanje prostora povzroča doseganje slabših rezultatov kočevskih športnikov, kot bi jih ti lahko dosegali ob boljših prostorskih pogojih za delo. Tako je bila denimo kočevska namiznoteniška ekipa kar 15 let v 1. slovenski ligi, sedaj pa, kot pravi Oražem, ki skrbi za namizni tenis v Kočevju že tri desetletja, dvomijo, da bodo z uspeli lahko nadaljevali.

M. LESKOVŠEK-SVETE

Z Nakičem spet stari Interier?

Po velikih težavah krški košarkarji spet urejajo svoje vrste - Jeklin se je vrnil, a ni igral - Zmaga nad Domžalčani jih ohranja v zgornjem domu - Nakič nesebično podajal

Vrnitev Iva Nakiča v moštvo krškega Interierja je v dvorano osnovne šole v Leskovcu vrnila dobro voljo pa tudi zanimanje gledalcev z boljšimi igrami, katerih znanstvo je bila tekma z Domžalčani, spet večje. Eden najboljših košarkarjev slovenske košarkarske lige je svojo odločitev, da se Krško ne namerava več vrniti, spremeni, ko je klub zapustil tudi med ostalimi igralci nepriljubljeni trener Vinko Jelovac.

Po prvem polčasu, v katerem je bila igra večji del izenačena in sta se

moštvi menjavali v vodstvu, so Krčani v nadaljevanju srečanja

postopoma povečevali prednost, ki je 5 minut pred koncem znašala 12 točk. Klub petim osebnim napakam Habiba Ademija in Željka Bošnjaka ter presugu gostov, ki so hoteli na vsak način izid obrniti v svojo prid, so Krčani s pametno igro in z dolgimi napadi prednost zadržali do konca.

Ceprav je bil Nakič s 28 točkami najboljši domači strelec in bi lahko dosegel še precej več točk, so sicer ne prav bučni gledalci znali nagraditi tudi njegove številne nesebične podage soigralcem pod košem. Goštje so se odlikovali predvsem s številnimi skoki pod obema košema, kjer sta kraljevala 208 cm visoki Miha Šetina, ki je bil s 36 točkami tudi najboljši strelec srečanja, in kar 21 visoki Jakub Genjac.

Zmaga nad Domžalčani in vrnil Nakiča v Jeklina, ki je postavil nove zahteve in tokrat še ni hotel nastopiti, zagotavljava, da se bo Interier le izvlekel iz krize in da bodo Krčani lahko gledali prvoligaško košarko tudi prihodnje leto. Klub težavam so še vedno med najvišje uvrščenimi moštvi prve lige.

I. VIDMAR

BOLJŠI OD ČLANOV

NOVO MESTO - Bolj kot članska ekipa košarkarjev Krke, ki je v Zagorju brez obolelega vodje igre Simona Petra doživel 4. poraz v sezoni, so uspešni njihovi mladinci, ki so se tudi letos uvrstili v končnico državnega prvenstva. V prvem kolu so pomerili z ljubljansko Olimpijo. Novomeščani so vodili večji del tekme in ljubljanci premagali s 84:74. Največ točk sta dosegla Matjaž Smoč (22) in Uroš Jazbec (21). (M. M.)

Uspešen zaključek mirnskega Toma

Na zadnjem mladinskem turnirju Šumijeva premagala Pulkovo - Aleš Murn tokrat izgubil finalni dvoboj - Letos Tomu 22 medalj na različnih državnih prvenstvih

MIRNA - Igralci mirnskega Badmintonskega kluba Tom so z odličnimi uvrstitvami tudi na zadnjem letosnjem mladinskem turnirju uspešno sklenili tekmovalno sezono 1996. Pri deklebitih je Nina Šumi v finalni tekmi nadigrala večno tekmicu Nino Puklo (OL) in zabeležila svojo prvo zmago na mladinskih turnirjih.

Seveda pa kaže poudariti, da takrat ni nastopila druga Tomova igralka Urša Plahutnik, ki si je zmagami na dveh mladinskih turnirjih in na naslovom državne mladinske prvakinja že zagotovila prvo mesto na končni mladinski jakosti lestvici. Zmaga na zadnjem turnirju je Šumijevi prinesla drugo mesto v razvrstitvi najboljših mladink v sezoni 1996.

V konkurenči mladincev se je Aleš Murn uspel prebiti v finale, kjer je izgubil z dve leti starejšim Slavkom Žibretom (Ježica). Kljub porazu pa je komaj 16-letni Novomeščan premočno osvojil prvo mesto na končni mladinski jakosti lestvici. Mirnski klub ima v tej sezoni zmagovalca tudi v točkovovanju turnirjev v pionirski konkurenči. V starostni kategoriji do 12. leta je prvo mesto osvojila Urša Silvester, pred sestro Špelo.

ZMAGA V GOSTEH

DOLENJSKE TOPLICE - Košarkarji Dolenjskih Toplic so v 11. kolu v gosteh po podaljšku premagali Prestraneck s 84:78 (70:70, 38:36). Najboljša streleca sta bila Darko Klobočar z 31 in Igor Erjavec z 19 točkami. S tem so se Topličani prebili na 2. mesto D lige.

SEMIČANI PETI

SEMIČ - V petem krogu druge streliske lige so strelični semiški Iskri s 1681:1624 premagali Postojno, v šestem kolu pa so nesrečno za en sam krog s 1689:1690 izgubili tekmo z 9. korpusom iz Pirana, tako da so sedaj na 5. mestu prvenstvene lestvice, kar je za novincu v ligi lep uspeh.

CS Avto GALANT
Ob potoku 10,
Novo mesto
TEL.: 068/322-643, 322-278
FAX: 068/323-585

Šport iz Kočevja in Ribnice

KOČEVJE - Poraz proti Soboti ni presenečenje, saj so goštje pokazala boljšo igro v prvem in drugem nizu. Kočevke bi lahko z bolj zbrano igro v tretjem nizu omilile poraz, a so v končnici zopet naredile nekaj začetniških napak. Igra ni razočarala trenerke Brigitte Klun, ki je tudi na sobotni tekmi postala v ogenj mlajše igralke, ki se pripravljajo na prihodnjo sezono. Tudi tokrat je šlo bolje odbojkarjem Kana Kovinarja, ki so v razvrljivih tekmi premagali Vučenico s 3:2 in še naprej vodijo v drugi ligi.

RIBNICA - Na tradicionalnem malonogometnem turnirju Ribnica 96 je nastopilo 18 ekip, največ iz Ribniško-Kočevske doline. Prvo mesto so osovili igralci ljubljanske Perspektive, katere so igralci s pogometaši prvoligaša Korotana iz Peravlje. V finali tekmi so premagali Agaton 6:1 in Grafit 5:0, v srednjem ribniških moštov je Grafit premagal Agaton z 1:0.

POTOJNA - Že nekaj let si kočevski košarkarji prizadevajo za uvrstitev v A-2 ligo. Načrti jim vedno pada vodo v drugem delu prvenstva, ko ekipa po nepotrebu izgubila že dobljene tekme. Po neprizadovanem porazu na domačem igrišču proti Medvodam so igralci napovedovali "maševanje" v Postojni proti Radiu 94, vendar so bili za radije lahek zalogaj, saj so tekmo izgubili s 87:80 in se definitivno poslušali od možnosti napredovanja v A-2 ligo.

RIBNICA - Sodniški zbor Ribnica je eden izmed najbolj dejavnih v Sloveniji. To je kratka ocena prednoletnega srečanja, kjer so člani ocenili delo v iztekajočem letu. V zboru je veliko mladih nekdanjih ribniških

rokometarjev, vendar so najuspešnejši starejši, ki pa zaradi igre ne pridejo na A listo. Ribničani si bodo prizadevali, da v prihodnjem letu več parov sodi tekme prve lige.

RIBNICA - Rokometni Inleasa so s četrtnim mestom v prvi B ligi dosegli več, kot so načrtovali. Ce bili mladi upi na nekaterih tekmaših bolj zbrani, bi lahko bili za petami vodeči Škofljici. Vodstvo kluba sta najbolj prizadela neodločena izida proti Grosupljiju in Dravji v Ribnici. Ker trener Marko Šibila zaupa le domačim igralcem, so se minuli teden poslovili od Slovaka Ljuboša Hudaka, ki po besedah predsednika kluba Pavla Hočvarja, da dal tistega kar so od njega pričakovani.

BENETKE - Igralci RFC Ribnica in igralci do 14. leta so goštovali v kraju Cassale pri Benetkah in se v prijateljski rugby tekmi pomerili z domačimi vrstniki. Trener Mičo Perjkovič je dal priložnost igralcem, ki doslej niso veliko nastopali, zato je bil izid 43:10 (14:5). S tekmo so Ribničani zaključili uspešno sezono, maja pa naj bi v Ribnici pripravili močan mednarodni turnir, julija pa še članskega.

SODRAŽICA - Smučišče Izbir v Sodražici je lani obratovalo vso zimo tudi zaradi tega, ker so nekaj časa progo zasneževali z umetnim snegom. Prizadetni člani domačega kluba so pred kratkim obnovili smučišče in napeljali elektriko tudi za nočno smuk. Žal jim je sedaj načrte prekrizalo slabo vreme, saj je odjuga v nekaj dneh pobrala 60-centimetrsko odojko. Ko bo temperatura pod 5 stopinjam, bodo zasneževali z umetnim snegom. M. GLAVONJIČ

KRKA ZDRAVILIŠČA HOTELI OTOČEC

TENIŠKI CENTER OTOČEC

Intereuropa

bitra dostava od vrat 24 do vrat

domačega in carinskega blaga po Sloveniji

sprejemamo tovore neomejene teže

vedno točni - zanesljivi - konkurenčni

Novo mesto, tel.: 068/316-215

SPORTNE IZPUŠNE CEVI

DOLENJSKI LIST 21

Odgovori in popravki po § 9...

Sporočilo bralcem

V zakonu o javnih glasilih, ki velja od 23. aprila 1994, so v členih od 9 do 23 natančno določena pravila za (ne)objavo odgovora in popravka že objavljene informacije, s katero sta prizadeta posameznikova pravica ali interes. Tovrstne prispevke objavljamo pod skupnim naslovom "Odgovori in popravki po § 9...", vsi pa so opremljeni z naslovom prispevka, na katerega se nanašajo. Ker po zakonu odgovor in popravek ne sme biti spremenjen ali dopolnjen, ne objavljamo prispevkov, ki so napisani žaljivo ali z namenom zaničevanja, ali če so nesoznerno daljši od informacije, na katere se nanašajo (13. člen).

Internet v šolskih klopih

Dol. list št. 50, 12. decembra

Najprej Vas, g. Milan Markelj, želimo pohvaliti za podrobno poročanje o temi Interneta na straneh Dolenjskega lista. Vendar si ne moremo pomagati, da Vas ne opozorimo na tehnično malenkost, ki utegne postaviti Vaše trditve pod vprašaj.

V Dol. listu št. 50, stran 22, z dne 12. decembra javno trdite sredi drugega odstavka: "O tem, katero podjetje je bilo na Dolenjskem prvi komercialni ponudnik internetskih storitev, pa je pač tako, da je to bila Infotehna, nekaj dni za njem pa Insert." Stavek odgovarja resnici le delno. V citiranem je vprašljiva predvsem definicija pojma "internetske storitve".

Dejstvo je, da je Infotehna podjetje, ki je imelo prvo komercialno predstavitev omrežja. Insert je imel podobno predstavitev tri dni za Infotehno. Zanimiva malenkost, ki pa Vam morda ni znana je, da je na tej predstaviti podjetje Infotehna uporabilo vstopno točko podjetja Nil, d.o.o., v Ljubljani, medtem ko smo tri dni za njimi v podjetju Insert pripravili podobno predstavitev na lastnem vozlišču, ki je bilo že v poskusnem obratovanju. Ne vemo natančno, do kdaj je podjetje Infotehna ponujalo dostop do omrežja s preusmerjanjem telefonskih klicev v ljubljansko vozlišče, vemo pa da je to trajalo vsaj nekaj tednov po tem, ko je bilo naše v Novem mestu že v polnem obratovanju.

Torej: če smatrate, da pomeni preusmerjanje telefonije v drugo omrežno skupino "nudjenje internetskih storitev", Vam seveda ne moremo oporekat, in s svoje točke gledanja imate prav. Strankam so omogočili dostop do Interneta za ceno lokalnega impulza, razliko so Telekomu poravnali sami.

Dejstvo pa je, da smo jih v podjetju Insert, d.o.o., za nekaj tednov prehiteli pri postavitvi delujočega vozlišča na Dolenjskem za dostop do Internet omrežja. Menimo, da je naša definicija dostopa do Internet omrežja dovolj logična in se nikakor ne nameravamo odpovedati trditvi na naši domači strani: <http://www.insert.si>

Prvi ponudnik storitev Interneta na Dolenjskem in Posavju

Vstopne točke: Novo mesto: 068/325-555, Krško: 0608/21-933

Vaši trditvi torej ne moremo oporekat v celoti, vendar menimo, da tak, kot je napisana v kontekstu odgovora "Internet v šolskih klopih", BRALCA ZAJAVA. Menimo, da bi se bilo primerno izogniti trditvam, kdo je prvi, če ocenite, da tehnično ozadje problema ni primerno za povprečnega braleca. V nasprotnem pa bi se kazalo podrobnejše pozabavati in problem prikazati braalcu v celoti.

IGOR ZUPANČIČ,
direktor Insert, d.o.o.

Halo, tukaj je bralec Dolenjca!

Dol. list št. 50, 12. decembra

Vse kaže, da javna graja ni zalega

Konec oktobra 1996 dobimo v blok na Trdinovi ulici 5 b plin. Radiatorji v vseh stanovanjih lepo grejejo razen v mojem manjšem

Težave dedka Mraza

Za plačilo daril mu primanjkuje dober milijon tolarjev

Odbor Veselega decembra pri Zvezni prijateljjev mladine Novo mesto je letos zaskrbljen, saj mu za izvedbo celotnega projekta (obdaritev 5000 otrok, priprava 50 predstav, osvetlitev Glavnega trga) manjka še dober milijon tolarjev. Manjkajoči denar gre na račun letošnjih zelo bogatih daril, ki so v večini že razdeljena med predšolske otroke v treh dolenjskih občinah.

Doslej se je odzvalo 65 podjetij in ustanov, 98 občin, prispevale so vse osnovne šole razen OŠ Šmihel, svoj prispevki so dale vse mestne krajevne skupnosti, od izvenmestnih krajevne skupnosti novomeške občine pa k podprtosti Veselega decembra še ni pristopilo pet KS: Šmarjeta, Podgrad, Žumberk, Stopiče in Dolenjske Toplice. Od vseh imanovanih organizator prispevke še pričakuje.

Zanimivo je, da se letos za pomočni odločila še nobena od zavarovalnic, ki delujejo na Dolenjskem, oglasila pa se niso tudi nekatera močna podjetja, tako zasebna kot državna. Organizator je računal tudi na večjo udeležbo na novoletnem sejmu. Žal se je letos za prodajo na prostem odločilo skoraj tretjino manj prodajalcev kot prejšnja leta, in tudi to vpliva na primanjkljaj v dedkovem košu. Do sedaj je na prireditvi prišlo več kot 20.000 Dolenjev in dedku Mrazu ni ostalo niti eno darilo.

Odbor Veselega decembra zato naproša vse, ki želijo, da bi se Veseli decembri prihodnje leto v takšni meri ponovil, naj na žiro račun ZPM Novo mesto št.: 52100-678-80209 po svojih močeh prispevajo, sicer bo organizator obupal.

Odbor za Veseli decembri pri ZPM Novo mesto

stanovanju. Tu se nekaj zapleta. Ne gre in ne gre delo od rok. Delavec Termotehnike razbijanje steno pol metra stran od prave dimne tuljave in v to razbitino vtakne dimno cev. Čudim se zakaj razbijajo steno, saj vendar vidijo, kje je pravi dimnik. Rekli so, da je pač takš karisano v projektu. Res je v projektu smer dimnika napačno karisana. Toda po mojem mnenju bi se v tem primeru lahko držali pravil zdrave pameti, pa bi odpadle tolikšne težave. No, zdaj je, kar je, in dimna cev je naravnana v to votlino.

Cez nekaj dni pride električar, zakuri peč, pa vidi, da ne vleče. Spet zastane delo za nekaj dni in po večkratnem klicanju prideva dva delavca, premakneta dimno cev iz votline v pravi dimnik in odideta. Spet telefoniram in prosim, naj vendar nadaljujejo z delom, sicer mi nič ne pomagajo mrzli radiatorji. No, priklica sem jih. Prišla sta dva, nekaj delala in 2. decembra so radiatori segreli. Odšla sta. Ugotovila sem, da sta pozabilna zapreti peč. Še zdaj je odprt. Dne 17. decembra se je nekaj zablokiralo in radiatorji so mrzli. Grem k sosedi in povem, kaj je. Ona pogleda navodila, pride k meni, nekaj pritsika na gumb, pa je začelo greti. Spet sem ugotovila, da jaz sploh nisem dobila teh navodil. Še isti dan telefoniram Termotehniki in naštejem, kaj vse je treba še postoriti: treba je zazidati razbito steno tako, kot smo se že dogovorili, zapreti peč pa navodila bi rada dobila, kot jih imajo tudi drugi. Zdaj pa čakam in ne vem, kdaj, čeprav so si vse povedano zapisali, pa tudi mojo telefonsko številko. Rada bi želela prišla z vsem tem na kraj.

Stanovalka iz Trdinove ul. 5 b (natančen naslov v ureduštvu)

Novo mesto

Marko Grandovec

Dol. list št. 49, 5. decembra

Pri predstavitev mag. Marka Grandovca se vam je vrinila neljuba napaka. Objavili ste, da je njegova mati kot članica novomeške odbokarske ekipe osvojila državno prvenstvo. To pa ne odgovarja resnici.

Novomeške odbokarice (mladinke) so v Somboru osvojile 4. mesto (vodil jih je Nace Bukovec; vrsta, v kateri je igrala Tončka Fajdiga, Markova mati, pa ni osvojila državnega prvenstva, temveč je bila tretja).

Tončka Fajdiga pa je bila članica vrste trebanjskega telovadnega društva Partizan, ki je v Nišu osvojila državno prvenstvo v partizanskem orodnem mnogoboju, to je bil osmeroboj v vajah na orodju, atletiki in redovnih vajah. Trener vrste, ki je osvojila okrajno, republiško in državno prvenstvo, je bil Nace Bukovec. V pojasnilo bi vam še omenil, da je med posameznicami na tekmovanju v Nišu postala državna prvakinja Irena Bončina, srebrno medaljo je prejela Betka Hočvar, med tem ko je mati Marka Grandovca osvojila peto mesto.

Stomatologinja dr. Anica Kostevec, rojena Trebanjka, je užaljena, da ste tudi njo predstavili kot Novomeščanko, kajti tudi ona je bila v trebanjski vrsti, ki je osvojila državno prvenstvo.

Vodja poti v Niš pa je bil predsednik Okrajnega odbora Partizan Novo mesto.

SREČKO SKRT

v imenu osmih prizadetih deklet

(danes že starejših gospa)

V Metliki ne verjamejo v dedka Mraza samo otroci, ampak tudi odrasli. Predstave o njem se sicer v podrobnostih razlikujejo, razlage pa ne došti. Otroci pričakujejo od dedka Mraza darila, starši pa, da jih bo ta dobr stric prinesel, ne da bo kdo dal za to denar. Pred leti je bila zadeva dobro urejena: dedek Mraz je dobil cvenk na svoj tekoči račun glede na število zaposlenih v občini. Nato so brihtneži to ukinili in vse skupaj prepustili peščici zanesenjakov pri Zvezi prijateljev mladine. Oni naj "fetajo" denar, oni naj si razbijajo glave s tem, da se bodo obdarili ob izteku starega leta zasvetile iskrice v otroških očeh. Po domače bi se temu reklo: za vse skupaj se nam fučka.

In kaj se zgoditi, če dedek Mraz ne prinese dovolj bogatih zakerov? Razočarani so tako stroci kot tudi starši, zato pa je takšno premalo razkošno gračo po obdaritvi najti tudi v roštu za odpadke ali v grmu pri kulturnem domu, kjer navadno dedek Mraz obdarjuje metiško mladino. Prej ali slej bo reba spoznati, da je iz nič lahko le nič in da se pod kožurom, brado in kučmo navadno skriva dobrovoljni član Zveze prijateljev mladine, ki se pripeljal obdarit otroke v tarem golfu, in to otroke taršev, ki kmalu že z mercede in bodo več zadovoljni. Rednovletna otroška sreča e more in ne sme biti odvisna z goljem od navdušencev ter izdarnih pokroviteljev, ampak mora postati zadeva vseh, i so odgovorni za rast in razvoj otrok.

Obstaja pa tudi možnost, da se povzdovedati se obdarovanju,endar ni nikogar dovolj v lačah, da bi si to privoščil.
TONI GAŠPERIČ

Nevšečnosti na meji na Obrežju

Obnašanje policista na meji, kjer se sicer ustvarja prvi vtis o deželi, je vse prej kot zgled za Slovenijo - Tako so se obnašali na češki ali poljski meji pred 20 leti

8. decembra sem se s sinovoma vrátila iz Hrvaške, kamor sem šla obiskati bolnega očeta in sestro. Priprljala sem na mejni prehod Obrežje in obmejnemu policistu pokazala veljavne potne liste. Policista nista pozdravila. Vprašala sta, čigav je avto in ko sem odgovorila, da moj, kar sem dokazala z dokumenti, sta mi rekla, naj zapeljam na odstavni pas. Po 15 minutah čakanja sem pri obmejni hiški vprašala, kaj se dogaja, ker toliko časa ni bilo nikogar k nam. Žal sem vmes spregovorila tudi nekaj hrvaških besed, ker se nisem mogla takoj prilagoditi slovensčini, ki jo sicer dobro obvladam, policist pa mi je rekkel, da me ne razume in naj govorim slovensko.

Na mojo prošnjo, naj mi pojassi, kaj se dogaja, je dejal, naj grem k avtu in počakam. Policista sem prosila, naj pokliče vodjo izmene, vendar nisem dobila odgovora. Čez nekaj časa je prišel policist do avta in rekel, naj zložimo prtljago na klop, kar sta otroka naredila, ni pa zahteval, naj stvari zložimo iz torb, zato sem sklepal, da ni šlo za natančen pregled vozila. Potem je policist ponovno odšel, mi pa smo zmrzvali in čakali, ne da bi

vedeli, zakaj. Potem sem šla spet do hišice in prosila policiste, če lahko pokličem na Kompan. Dovolil mi je in jaz sem poklicala na UNZ Krško in prosila za nasvet, kaj naj naredim, saj se policist ni obnašal korektno in sem se potučila ogroženo. Dežurni mi je svetoval, naj vložim pritožbo. Ko sem govorila s Krškim, je prišel policist do govorilnice in poklical sina. Čez čas sem izvedela, da je osebno preiskal oba sina, in sicer tako, da sta morala dati noge narazeh, roke pa nasloniti na steno. En sin je imel pri sebi 170 tisoč tolarjev, policist pa je želel vedeti, od kod mu denar.

Cez pol ure me je policist poklical, naj grem z njim. Ustavlil se je na hodniku in me začel spravljati, ne da bi pojasi, zakaj. Bila sem vsa premražena, povrh vsega pa sem srčna bolnica. Vprašal me je, kje sem bila. Odgovorila sem mu, da sem bila doma. Pogledal je potni list in mi odgovoril, da sem doma v Kopru, a sem mu pojasnila, da imam dva doma. Na vprašanje, kje sem prestopila mejo, sem dejala, da na Obrežju, a mi je odvrnil, da to iz potnega lista ni razvidno, saj da ni stampiljke, kar pa ni moja napaka. Spraševal me je tudi osebne stvari.

Z arogancem mi je dejal, da sedaj lahko grem do vodje izmene, a sem mu odgovorila, da ga sedaj ne potrebujem več, da pa sem ga potrebovala na začetku, da bi mi mogoče on povedal, kaj se dogaja in mi pomagal. Policist mi je odgovoril, ali si predstavljam, da bo vodja izmene prišel k meni, da bi moral jaz do njega, čeprav mi te možnosti prej ni ponudil.

Kar ne morem verjeti, da se danes na meji, ki najprej ustvari vtis o deželi, dogajajo stvari, ki so

bile značilne za češko in poljsko mejo pred 20 leti. Prepričana sem, da je policist nepravilno ravnal in nas psihično in fizično (mraz, utrujenost) mučil. Pismo sem naslovila tudi na obmejno policijo, UNZ Krško in Ljubljana ter na varuhu človekovih pravic. Verjetno bodo policisti opisani primer zagovarjali, vendar menim, da takšno obnašanje na meji ni zgled za slovensko državo. Do policista nisem bila neprijazna in do sedaj nikoli nisem imela nobenega spora s policisti.

ANDJELKA KUNEJ
Koper

Krajani proti hrupu

Krajani in lastniki zemljišč Podsmreke pisali Slovenskemu ekološkemu gibanju

Krajani Podsmreke pri Višnji gori smo bili neprijetno presenečeni, ko smo v četrtek, 3. oktobra, na naših parcelah zagledali skupino ljudi, ki je brez naših dovoljenj merila našo posest. Izvedeli smo, da jih je poslal DARS in da bodo označili smer bodoče ceste za peškokop Podsmreka.

Prvič smo se pogovarjali o graditvi nove avtoceste še v bivši Jugoslaviji. V Podsmreki je bila takrat načrtovana ploščad na ravinskem delu in na najboljših obdelovalnih njivah cele doline. Proti temu smo se pisno pritožili in predlagali drugo lokacijo. V letu 1994 smo se oddahnili, kajti obveščeni smo bili, da je ploščad premaknjena na manj vredno zemljišče. Ob tem premiku tudi ni bilo več potrebe, da bi se cesta za peskokop gradila v bližini hiš, temveč bi se premaknila po našem predlogu k avtocesti na manj vredno zemljišče. Dobili smo tudi kopijo načrta, kjer je omenjena cesta že vrnsana tik ob avtocesti, in ne več preko njiv. Krajani imamo namreč že preveč obremenitev s samim peskokopom v Podsmreki. S premikom ceste k hišam bi premaknili tudi hrup in tresljaje težkih tovornjakov k našim domovom. Zato ne bomo dovolili, da bi nam in bodočim rodovom kdo vslil hrup in tresenje, če je možna druga, cenejša varianca ob bodoči avtocesti.

Hkrati bi danes zarisana varianta razpolovila parcele in skrajšala marsikatero njivo. Tak poseg bi znatno zmanjšal možnost kmetovanja in obdelovanja njiv s stroji. Imamo občutek, da nam je to traso ceste hotel nekdo podtaknil zaradi svoje koristi. Kajti sedanje obstoječe poti do podvoza mora asfaltirati družba, ki upravlja peskokop v Podsmreki, ker to zahteva njihovo lokacijsko dovojenje. Asfaltiranje te poti so zagotovili v treh mesecih za zameno, da v grad ne bi prišli narkomani dona Pierina. Obljube do danes še niso izpolnili.

In še to. Lastnike parcel, ki bi bili oškodovani, ni na predstavitev načrta, ki je bila oktobra, nihče povabil ali vsaj obvestil, kdaj bo. Nazadnje smo bili obveščeni leta 1994, ko smo se prizadeti sestanku udeležili. Tudi ostalih bi se, če bi vedeli zanje.

10 KRAJANOV IN LASTNIKOV PARCEL PODSMREKE PRI VIŠNJI GORI

OSREČJE HOČE K ŠKOCJANU

OSREČJE - Ob zadnji razmeti občin so vas Osrečje, ki je bila do takrat v KS Škocjan, menda po pomoti priključili KS Šmarjeta in s tem novomeški občini, čeprav bi sodila v novo Škocjansko. Sedaj vaščani Osrečje želijo, da bi to napako popravili in da bi prišli v občino Škocjan. Novomeški občinski svet je na zadnji seji njihovo pobudo sprejel in podprt.

I. G.
Novo mesto

DARILO - Majda in Rajko s televizorjem-darilom

Televizija za Grč Vrh

Majda in Rajko Ledinek s Trebeža podarila Nežki Kolenc in njenemu sinu z Grč Vrha televizor

TREBEŽ - Majda in Rajko Ledinek s Trebeža pri Artičah sta podarila Nežki Kolenc in njenemu sinu, ki živita v Grč Vrhu pri Mirni Peči, televizor. "V Dolenskem listu svračala se v sestavek V vasi živita samo mati in sin. Tam piše, da Nežka in njen sin z Grč Vrha nimata televizije. Mogoče pa bi jo gledala, sva si rekla. Takoj sva se odločila, da jima podariva naš televizor. Je sicer črno-beli, vendar je zelo dobro ohranjen in brez napake. V hiši imamo še enega, tako da nam ne bo manjkalo tega, ki sva se ga namenila podariti. Nežki in sinu pa bo mogoče v veselje," sta povedala Majda in Rajko pred dnevi, ko ju je novinar Dolenskega lista obiskal na njunem domu na Trebežu.

Rajko in Majda ter Nežka in sin živijo daleč narazen, prva dva na Trebežu v brežiški občini, druga dva pri Mirni Peči v novomeški. Nikoli se niso srečali, Rajko in Majda sta za člove-

ka z Grč Vrha 12 prvič izvedela novembra letos, ko sta brala isto zgodbo. Ne torej zemljepisna bližina in ne poznanstvo, ampak plemenita misel je bila tista, ki je napotila Rajka in Majdo, da sta poklicala Dolenski list in predlagala, da bi na Grč Vrhu nesli njun televizor. Rajko in Majda sta sicer poklicala že pred časom, pred dnevi pa smo ju obiskali in prevzeli darilo, ki ga bomo odpeljali v Grč Vrh 12.

Televizijski aparat bi lahko Ledinova odnesla na smetišče, kar bi bilo začetnu njenostavnejše, ali pa prodala, s čimer bi nekaj zaslužila. Odločila sta se za tretjo možnost, da ga dasta zastoj, in to jima je dalo največje zadovoljstvo. Nista rekla, vendar se je videlo, da sta vesela, če bosta komu lahko nekako pomagala in naredila veselje.

Kaj naj dodamo? Lepo je tako. Hvala v imenu obdarovalcev!

M. LUZAR

Damjan bi brez kisika težko živel

Damjan Piškur je šestleten fant iz Žalovič, ki ima tudi težave z dihanjem - Od aprila priključen na kisik, od takrat ne boleha več za pljučnicami - S težavo do prenosne kisikove bombe

DAMJAN OB APARATU ZA KISIK - Aparat, ki se vidi na sliki, je Damjan dobil aprila letos in od takrat lažje diha in tudi ne boleha več. (Foto: J. Dorniž)

ŽALOVIČE - Vas Žalovič leži v hribih nad Šmarješkimi Toplicami. Za koga, ki se poda v ta konec prvič, je zelo odmaknjena, tako rekoč na koncu sveta, čeprav vodi do nje asfaltna cesta, že nekaj let pa imajo tudi telefon. Pred časom je v vas vozil tudi delavski avtobus in jih približal mestu, sedaj vozi le šolski, klub temu mladi v vasi vtrajajo. Samo s kmetovanjem bi se težko preživili, zato so s mnogi poiskali delo v dolini.

Tudi Piškurjeva Janez in Tončka - Janez se je pričenil iz trebeljanske fare - sta se pred devetimi leti, ko sta se vzela, odločila živeti in ustvariti družino v Žalovičah. Janez je hodil v službo, Tončka pa je bila doma. Ob letu se je rodil prvi sin Janez, ki ga kličejo Jani, če dve leti pa še Damjan. Z obeima pa se je narava kruto poigrala. Jani je trenutno v zavodu v Šentvidu, doma ga ni bilo že od julija, ker ima zadnje čase vse pogosteje in hude epileptične napade. Do male šole je bil doma, sam je šel tudi na avtobus, potem je bil vključen v osnovno šolo Dragotin Kette v Novem mestu, vendar se mu je stanje poslabšalo. Imel je vse več napadov. Mama pravi, da sedaj tudi ne hodi več, le sedi in tudi govori ne, čeprav je prej govoril. Drugi, Damjan, pa je od aprila, ko je priključen na kisik, zdrav in doma pri starših. Pred tem je imel tudi do 9-krat na leto pljučnico in je bil večino leta po bolnišnicah. "Ko se je rodil, je imel zelo dolgo časa zlatenico, potem do tretjega meseca sicer ni bilo nič posebnega, po prvem cepljenju pa je naenkrat pomoredel, odpeljali smo ga zdravniku in od takrat naprej je bil zelo veliko v bolniči," pričuje njegova mama Tončka. Zelo je bil občutljiv in se je takoj prehladel, spal pa je lahko le sede, podložen z blazinami, ker je neprestano hropel.

"Odkar imamo doma napravo za kisik, na katero je priključen noč in dan, ni več bolan. Nerodno je le, ker se lahko giblje le v

besedo, pri jedi pa je zelo izbirčen, najraje ima čokolino. "Odkar ima kisik, se je tudi zredil, prej je bil ves koščen," pove mama. Na začetku, dokler se Damjan ni navadol na cevke v nosu, je bilo zelo težko, saj jih je iztkal iz nosu, zaradi tega so mu jih prilepili, potem pa se je vnela koža. Danes cevki ne stika več, navadol se jih je, predvsem pa čuti, da z njihovo pomočjo lažje diha. Če se ponoči cevka slučajno iztakne, se začne takoj premetavati in hropsti, takrat Damjanova mama ve, kaj je.

Pri Piškurjevih pa imajo še enega fanta: najmlajši, Bojan, je star šele 13 mesecev, pa že hodi in naspoloh je zelo živahen. "Tega pa ne damo od hiše," se je pošalil oče Janez. Verjetno je hotel povedati, da je to njihov žarek upanja, zdrav otrok, kakršna sta si z ženo želeta, za katere si jih želijo, da bi se jim uresničile, pa si Piškurjeva želite le, da bi bili zdravi in vsaj za praznike vsi skupaj doma. Da bi se jim želje uresničile!

mimi leti sta si nad gospodarskim poslopjem začela urejati stanovanje, danes imajo tu kuhinjo in dve sobi s centralno, stranično in kopalnico pa še nimate. Prej so vsi skupaj živel v eni sobi v stari hiši, tukaj pa je vseeno več prostora. Čeprav živijo skromno in se nekako prebijajo iz meseца v mesec, sta za Damjana nameravala sama zbrati 3 tisoč nemških mark za bombo. Potem pa so jim jo dali s Pediatrične klinike in skrb, kako do toliko denarja, je bila preč.

JOŽICA DORNIŽ

PIŠKURJEVI IZ ŽALOVIČ - Na fotografiji sta mlajša dva sinova, Damjan in Bojan, z očetom in materjo, najstarejši Jani pa je v Šentvidu. Piškurjevi upajo, da bodo vsaj za praznike skupaj. (J. Dorniž)

Jakob je že več kot 40 let zvest Dolenskemu listu

akob Selak iz Francije

V seznamu naročnikov dolenskega lista je tudi ime Jakob Selak. Na prvi pogled to nič posebnega - pač tročnik. Če pa vemo, da je Jakob stalen naročnik že več kot 40 let (od 1. januarja 1956) in da že od 1929 leta v Franciji, torej je slovenski izseljeneč že 67 let, zasluzi še pozornost.

V vseh letih izseljenstva je do danes izkopal vse svojo movino, v veliko oporo in lažbo mu je bil prav Dolenjski list. V njem še vedno jde spomin na čas, ko je doma, z njim iz tedna v tednu spremil dogodek, ki tako spremeni življenje v movini, in prav prebiranje "Dolenča" je razlog, da po teh dolgih letih, prebitih v Franciji, on, njegov žena in hči vedno lepo govorijo in sejo slovenski jezik. Jakob lak je letos praznoval 90. steni dan. Za ta jubilej mu reno čestitamo in želimo, da še dolgo ostal naročnik. Tem času praznuje 81. rojstni dan tudi njegova žena Bojan. Lepe čestitke veljajo di njej z željo, da bi vse prebirala novice iz dočega kraja.

I. G.
Novo mesto

December v metliškem Domu počitka

Stanovalci so hvaležni

Da bi se čim bolj veseli in zadovoljni poslovili od leta, ki se izteka, tudi v Domu počitka v Metliki v decembri pripravimo več slovesnosti. Tako so nas letos ob Miklavžu obiskali otroci iz Draščev in nam pod mentorstvom Boštjana Nemaniča pripravili igrico "Miklavževi darovi". Po predstavi je Miklavž s spremstvom obiskal še stanovalec, ki se zaradi bolezni niso mogli udeležiti skupnega srečanja.

Predpraznično vzdušje so nam letos polepšali tudi ansambel Tonija Verderberja, humorist Toni Gašperič in pevski zbor društva upokojencev Trebnje. V ponedeljek, 23. decembra, pa smo pripravili za stanovalec novoletno praznovanje. Po koncertu metliškega okteta Vitis in domskega pevskega zabora je za zabavo poskrbel duet Baron.

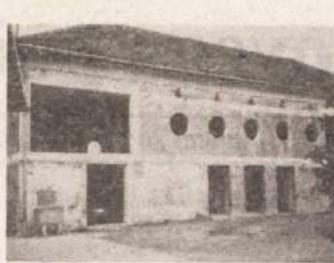
Ob koncu leta se ostarelih v našem domu spomnijo tudi številna društva in organizacije iz krajev, od koder so doma naši stanovaleci, kot so Rdeči križ, društva invalidov in upokojencev, vodstva krajevnih skupnosti.

CVETKA AUPIČ direktorica Doma počitka Metlika

PREDAVANJE ZA UPOKOJENCE

Novomeško društvo upokojencev organizira januarja, februarja in marca več predavanj. 6. januarja bo ob 17. uri v prostorih grmske osnovne šole predavanje mag. dr. Tatjane Gazyoda z naslovom "Prehled v starejšem obdobju življenja". Dr. Gazvodova bo na tej šoli predaval še 13. januarja o boleznih sluh in vida v starejših letih, 20. januarja o klimakteriju žensk in 27. januarja na temo: "Stari starši, starši ter otroci in sožitje". 5. februarja pa dr. Peter Kapš o medu in zdravju. Vsa ta predavanja bodo ob 17. uri. 10. februarja ob 17. uri bo v franciškanski cerkvi pater Felicijan predstavljal zgodovino franciškanov v Novem mestu in franciškansko cerkev. O slike Lamutu in Jaketu bo 17. februarja v Jakševem domu spregovorila pedagoginja Ivana Čankov, 24. februarja bodo v Dolenjskem muzeju odkrili razstavo interesnih dejavnosti društva, nakar bo veterinar Drago Hadži z diapozitivi predstavljal kulturne in druge znamenitosti nekaterih krajev Slovenije. 3. marca ob 17. uri bo v prostorih grmske šole predavanje Marka Strausa iz Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve o reformi pokojninskega sistema. Med predavanji bodo med poslušalci izvedli anonimno anketo ter zbrali mnenja in predloge, ki bodo pomagali pri pripravi programa predavanj za naslednje leto.

I. T.

KAMERA ODKRIVA - Na fotografiji je že več let nedograjeni Kulturalni dom v Dolenjskih Toplicah. Nekatere njegove prostore uporabljajo domačini kar za parkirajo oz. shranjevanje svojih jeklenih konjičkov in jim tako ni treba garaž. Topličani so se pred kratkim na veliko razpisali o mrljških vežicah, ne bi pa bilo slabico, če bi vsaj toliko pozornosti, kot so je bili deležni pokojniki oz. mrljške vežice, posvetili tudi živim, na primer že mnogo let nedograjenemu kulturnemu domu. (Foto: J. Princ)

DOLENJSKI LIST vaš četrtek prijatelj

ZA DRAGE INSTRUMENTE IN BOLNIŠNICO

Za nabavo dragih medicinskih instrumentov in izgradnjo porodnišnic v Novem mestu so prispevali: Tone in Darinka Golobič, Novo mesto, namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 15.000 tolarjev; Marjan Rataj, Škrljevo 16. Šentupert 80.000; Dolenjske lekarne Novo mesto namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 30.000; Obrtna zadruga Hrast Novo mesto namesto cvetja za pok. očeta sodelavke Vesne Kisak 20.000; Vrančičarjevi, Pri stadijonu 5, Črnomelj, namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 15.000; Društvo upokojencev Metlika, Kolodvorska 1, Metlika 5.000; Lovska družina "Smuk", Semič, namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 10.000; Obrtna zadruga Hrast, Novo mesto, namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 20.000; Obrtna zadruga Hrast, Novo mesto, namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 20.000; Obrtna zadruga Hrast, Novo mesto, namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 20.000; Komunalna Novo mesto namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 20.000; delavec Iskre Tenel - v stečaju namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 10.000; Gasilsko društvo Šmihel, Novo mesto, namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 10.000; Atletski klub Krka, Novo mesto, namesto cvetja za pok. očeta atletične Katke Jankovič 10.000; delavci visceralnega oddnika kirurskega oddelka Splošne bolnišnice Novo mesto namesto cvetja za pok. dr. Adolfa Žuniča 10.500 tolarjev.

Spoštna bolnišnica Novo mesto se za prispevke najlepše zahvaljuje.

Še niti ene veteranske izkaznice

Borci o skrbi za bolne tovariše in za dostenjen spomin pridobitev NOB

NOVO MESTO - Predsednik krajevnih združenj Zvezze borcev NOB so 18. decembra na sedežu Območnega odbora razpravljali o uresničevanju novih vojnih zakonov. Ceprav vsi trije zakoni, ki jih je prinesla veteranska zakonodaja, veljajo že od leta 1994. januarja, so ugotovili dvoje: številni vojni invalidi, žrtve vojnega nasilja in vojni veterani še vedno ne poznajo pravic, ki jih prinašajo novi zakoni. Za približno 800 vloženih prijav nekdajnih borcev NOB upravna enota v Novem mestu do danes ni izdala še niti ene izkaznice vojnega veteranu. Tričlanska delegacija bo zato obiskala predstojnika upravne enote in opozorila na počasnost in neživljenjnost pri reševanju teh zadev.

Ko so razpravljali o usmeritvah organizacij ZB v letu 1997, so med trajne naloge spet uvrstili predvsem skrb za bolne člane, takih pa je vedno več. Prizadevali si bodo, da bi pridobili v članost ZB čim več mlajših krajanov, da bi prevzemali vodstvo v odborih krajinskih združenj ZB NOB. Posebej so govorili tudi o vračanju vplačanih prispevkov za prostovoljno zdravstveno zavarovanje, pri čemer sta jih po referatu Toneta Vokota iz upravne enote svetovala zlasti Franca Hribernik (za invalide) in Zvone Šušteršič (za zdravstvene in socialne zadeve).

Skrb za vzdrževanje grobišč in spomenikov NOB leži čedalje bolj samo na ramenih veteranske organizacije, saj Območni odbor borcev in udeležencev NOB za te namene od oblasti ne dobiva niti tolarja. Iz svojih in pridobljenih sponzorskih sredstev bo kljub temu tudi prihodnje leto pomagal krajevnim združenjem s 50-odstotnim deležem za taka dela.

Razen že znanih počastitev praznika upora, prvomajskega srečanja na Javorovici in drugih krajinskih praznikov bo prihodnje leto precej dela s pripravami na veliko srečanje ob vseslovenskem partizanskem taboru, ki bo 21. junija v Prečni. Območni odbor je priporočil krajevnim združenjem, naj znaša najmanjša članarina vsaj tisoč tolarjev, ob česar gre polovica za pokroviranje stroškov vzdrževanja spomenikov in spominskih obeležij NOB.

• Zdrav berač je srečnejši od bolnega kralja. (Schopenhauer)

KOSOVA DRUŽINA SE PREDSTAVI - Od leve proti desni sedijo mama Marija, ki ima v naročju najmlajšega Matjaža, nato pa Primož, Franci, Jožko in Marjeta. Oče Jože ni ulegnil, ker je bil takrat zaposten v hlevu. (Foto: L. Murn)

Pet otrok, pet šolarjev

Na obisku pri Kosovih v Jablanu, kjer za otroški živžav skrbijo Primož, Franci, Jožko, Marjeta in Matjaž

JABLJAN - Zadnji decembrski dnevi so za mnoge najlepši v letu. Za miklavžem pridejo božični prazniki, ki veljajo za družinski praznik. Pri jaščih ob okrašenih jelkih se pri Kosovih v Jablanu, ali po domače pri Avbarjevih, že nekaj let zbere prav številna družina, kar danes ni ravno pogost pojmov. Poleg mame Marije in očeta Jožeta njihovo družino sestavlja pet otrok, z njimi pa živi še stara mama Marija.

Najstarejši je 13-letni Primož, ki letos prvič obiskuje posebno šolo v Novem mestu, in sicer 7. razred. Prav dobro mu gre in naspolj je fant zelo zanimiv - navdušuje se za glasbo in je rad prepeval v cerkvenem otroškem zboru, ne more brez gledanja TV, sicer pa si želi postati poštar. "Če mu bo uspelo priti do tega poklica, bom zelo vesela," pravi Marija in pove, da si je Primož še kot majhen otrok zelo hitro zapomnil hišne številke, in morda mu bo to res še prišlo prav. Drugi po vrsti je 12-letni Franci, ki v mirnopeški osnovni šoli obiskuje 6. razred. Vse kaže, da bo postal na kmetiji. Že dve leti vozi traktor, poleti s stroji kosi mrvo, jo obrača itd., skratka, njegova pomoč je ocetu gotovo že kar neprigrešljiva. Jožko ima 11 let in odprtje je povedal, da se ne uči rad. Četrta po vrsti in edina deklika je 9-letna Marjeta, ki ima veselje do umetnosti in zelo rada riše. Najmlajši, Matjaž, je upihnil že 6 svečk in letos zakorakal v malo šolo. Tako mora mama Marija vsakojutro za v šolo pripraviti kar vseh pet otrok. "Štirje gredo v Mirno Peč, in čeprav že nekaj časa skozi Jablan vozi šolski avtobus, se bolj splača, da jih v

šolo odpeljem sama z avtom, domov pa pridejo poš." je povедala.

Koliko se je treba na veliki kmetiji žrtvovati, najbolje ve Marija, ki je bila vrsto let še v službi. Toda odkar ima pet otrok, je dela dovolj doma. Najhuje je gotovo septembra, ko je treba vse odpraviti za v šolo; pet šolskih torbic, pet puščic, pet parov copat itd., dobro, da vsaj knjige lahko "podegnejo". Sicer pa Kosovi družini medijska pozornost ni ravno tuja, saj je leta 1994 sodelovala na natečaju časopisa Kmečki glas za družino meseca in leta, ko so izbirali najbolj mlado številno družino v Sloveniji. Ceprav niso bili izbrani, pa se vseeno radi spominjajo obiska njihovega novinjarka in še hraničarja tisti zapis z njihovo fotografijo, na kateri "smo bili še vsi tako majhni", je povedala Marjeta.

Ob popoldanskem obisku sem vseh pet otrok našla razkopljene v velikem hlevu, kjer je vsak pomagal po svojih močeh. Kosovi otroci so namreč navajeni delati, kajti imajo veliko kmetijo: v hlevu je treba vsak dan poskrbeti približno za 50 glav živine, od tega 24 krav, oddajo pa približno 350 litrov mleka na dan. Pri njih je tudi vaška zbiralnica mleka. Za svojo pridnost pa jih je tudi letos presenetil Miklavž, in čeprav že vsi vejo, kdo je to, so se ga razveselili.

"Ne morem si predstavljati, da bi nas bilo manj. Že če samo enega kakšnega otroka en dan ni, je tako prazno in čudno," pravi Marija in ki meni, da je največ vredno, če so otroci zdravi. "Potem gre pa že kako," še doda. In prav ima.

L. MURN

V Prečni vseslovenski partizanski tabor

Na letališču v Prečni bo

junija 1997 osrednja počastitev obletnice oborožene vstaje slovenskega ljudstva

NOVO MESTO - Pred 55 leti sta oborožena vstaja slovenskega ljudstva in narodnoosvobodilni boj, začet v poletju 1941, prerasla v izreden razmah. Odgovor na okupatorjevo divjanje nad Slovenijo je bila ustanovitev prvih štirih partizanskih brigad in 12 partizanskih odredov. Težišče oboroženega odpora je na Dolenjskem sprožilo partizansko protiobrono, boj proti nacifašizmu se je razplamtel. Za razmah NOB in za končno zmago nad okupatorjem je bilo leta 1942 odločilno.

Teh dogodkov se bomo v prihodnjem letu spomnili z namenom, da zaživimo pred nami tisti usodni čas. Na izrečeno smrtno osodbodo fašistov in nacistov nad nami, ko je bil okupator na višku svoje moći in uničevalnih ukrepov proti slovenskemu narodu, je bila oborožena vstaja Slovencev edini mogoč in pravilen odgovor. Nikoli ne bo mogoče pozabiti, kaj vse so naši ljudje v letu 1941 in 1942 moralni prestati. Okupator je uvajal nezaslišano nasilje: množično je zapiral Slovence, strejal talce ter interrial naše starše in sodelavce OF v taborišča. Samo na Rabu je v nečloveških razmerah v italijanskem koncentracijskem taborišču Kampor umrlo več kot 4.000 naših ljudi, zlasti Dolenjcov in Novi Trnjcev, med njimi mnogo do smrti izčerpanih otrok, žena in starčkov. Roška ofenziva okupatorjev in organizirano sodelovanje (kolaboracija) s fašisti sta terjala krvavi davek.

Pričakujemo Vas v naših poslovalnicah v Brežicah, Sevnici in Krškem ter v Metliki, Črnomlju, Trebnjem in Novem mestu.

V mesecu pred osrednjo proslavo bodo v Novem mestu in v krajih, kjer so bile ustanovljene prve štiri partizanske brigade - Tomšičeva, Gubčeva, Cankarjeva in Šeršerjeva - različne priredej. Tudi v "rojstnih krajih" prvih partizanskih odredov se bodo hkrati z domačini, s krajevnimi in z območnimi organizacijami ZB, društvi in z drugimi srečali nekdanji borce teh naših prvih enot. Taka srečanja bodo pripravili tam,

kjer so nastali Belokranjski, Loški, Kočevski, Krimski, Dolomitski, Zahodnodolenjski, Krški, Savinjski, Pohorski, Gorenjski in Soški odred. Skupaj z drugimi združenji, zvezami in skupinami bodo prispevali svoj delež za osrednjo proslavo v Novem mestu.

Naštete enote bodo same zaznamovale svoje 55-letnico. Počastitev jih bodo še posebej kot že utečeno tradicijo svojih vsakoletnih srečanj v prostorih ali tovarniških snidenjih. Ena izmed aktivnosti pred osrednjo proslavo bodo bodo hodi borcev in mladih z krajevim ustanovitve brigad do prizorišča velikega srečanja v Novem mestu. Tako bo npr. Gorjanski batalljon pripravljen več pohodov skupnosti z lovci, gasilci, taborniki, planinci in športniki. Pri tem se bodo povsod, kjer so bile našte enote ustanovljene ali so potekali pomembni osvobodilni boji, udeleženci pohodov srečali z domačini in skupaj z njimi obudili spomine na tiste usodne čase.

Vse to je spodbudilo pripravljalni odbor Območnega združenja ZB Novo mesto za proslavo in Koordinacijski odbor vodstven in služb NOV in POS pri glavnem odboru ZZB in udeležencev NOV, da sta pripravila izhodišča za veliko srečanje. Vse območne organizacije ZZB, odbori aktivistov OF ter skupnosti borcev NOV in POS se bodo vključili v priprave na proslavo "Vseslovenskega partizanskega tabora", ki bo 24. junija v Novem mestu.

V mesecu pred osrednjo proslavo bodo v Novem mestu in v krajih, kjer so bile ustanovljene prve štiri partizanske brigade - Tomšičeva, Gubčeva, Cankarjeva in Šeršerjeva - različne priredej. Tudi v "rojstnih krajih" prvih partizanskih odredov se bodo hkrati z domačini, s krajevnimi in z območnimi organizacijami ZB, društvi in z drugimi srečali nekdanji borce teh naših prvih enot. Taka srečanja bodo pripravili tam,

Med pripravami na vseslovenski partizanski zbor junija 1997 bo izšel Zbornik 1997, ki ga bo pripravilo društvo piscev zgodovinopisja NOB. Pripravljalni odbor se je zavezal tudi za izdajo poljudno napisane brošure o partizanskih enotah, odbredih in brigadah, ustanovljenih

v letu 1942. Uredništva različnih sredstev obveščanja bodo v mesecih pred zborom objavljala članke o razvoju NOB v posameznih slovenskih pokrajnah ter o pripravah na zbor na Dolenjskem.

Osrednja proslava bo junija na letališču v Prečni. Za razliko od večine dosedanjih množičnih počastitev preteklosti naj bi bila bogata z doganjaji, ki bodo pritegnila udeležence. Ves čas se bo pred proslavo in na sami proslavi dogajalo veliko zanimivega. Prireditev je računajo s pozdravom predsednika države, pripravljen bo pester kulturni spored, predstavili bodo spominsko medaljo legendarnega komandanta Staneta Rozmana, na letališču bodo prišli pohodniki brigad, praporom brigad in odredov pa bodo pripeljali spominski trakove. Nastopili bodo slovenske vojske s prikazom letalskih večin, kar prav gotovo pritegni vse zbrane, kakor tudi načrtovani helikopterski desant. Nastopili bodo pohodniki, razstavljen bo pehotno oružje, svoje spremnosti bodo pokazali modelarji ter razni športniki.

Podrobni spored vseh nastopajočih bodo v prihodnjih tednih zaokrožili, tako da bo junijsko srečanje na partizanskem zboru prihodnje leto dostojna počastitev 55. obletnice ustanovitve prvih partizanskih brigad in odredov Slovenije. Partizanski zbor v Novem mestu pa bo hkrati tudi sestavni del priprav na vseslovensko proslavo, ki bo v jeseni 1997 počastila zgodovinsko priključitev Primorske k Sloveniji. Komisija za obveščanje pri Območnem odboru ZB in udeležencev NOB Novo

Res, nič novega pod soncem

Volilne zdrahe s klaptrskimi poleni so pri nas poznali že pred sto leti

DEDEK MRAZ V ŠENTJERNEJU - V občini Šentjernej je v nedeljo, 15. in v petek, 20. decembra, šentjernejske in orehovške šolarje od prvega do četrtega razreda ter malčke v vseh vrtcih obiskal dedek Mraz s spremstvom. Tako so bili letos prvič obdarjeni tudi učenci od prvega do četrtega razreda. Skupaj je obdaril 360 otrok. Denar za obdaritev sta prispevali obe krajevni skupnosti v občini. (Foto: FVS, Marijan Hočevar)

STARŠEM PREDSTAVILI PROJEKTNO DELO - Učenci 4.b. razreda iz Dolenjskih Toplic smo v torek, 3. decembra, staršem predstavili projekti Življenje na kmetijah nekoč. Po pripovedovanju starejših smo zbrali veliko gradiva in ga zapisali v obliku skupnega izdelka - knjižice. Pripravili smo tudi razstavo predmetov, ki so jih včasih uporabljali pri kmečkih opravilih in v gospodinjstvu. V šolo smo prinesli tudi domače jedi, z njimi smo se posladkali ob koncu prireditve. (Špela Novak, 4.r., novinarski krožek OŠ Dolenjske Toplice)

PRAZNIČNI DECEMBER V VELIKIH LAŠČAH - "Graditi most med otroki in starejšimi je vrednota, ki jo kaže spoštovati," je poudaril župan občine Velike Lašče Milan Tekavec na nedavnem srečanju otrok in upokojencev v vrtcu Sončni žarek v Velikih Laščah. Srečanje je sodilo v okvir prireditve "Praznični veseli december". Tokrat je šlo pravzaprav za izmenjavo obiska, saj so mali Laščani obiskali oskrbovance doma starejših občanov iz Moste ž spomlad, zdaj pa so jim ti vrnili obisk. Starejši gostje in mladi so ob srečanju izvedli kulturni program. Starejši so ob spremljavi citer prepevali ljudske pesmi; mlajši pa so jim zaplesali, zapeli in recitirali. Za prijetno doživetje gre zahvala vodstvu doma starejših občanov, nastopajočim pa tudi vzgojiteljicam iz Lašč Veri Lipovec, Matini Kraševič in Dariji Kovačič-Goršč ter učiteljicama Jožici Nosan in Simoni Bavdek. (Franja Sedej)

USPEL BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT - V šolski avli osnovne šole Žužemberk je bil v petek, 20. decembra, božično-novoletni koncert. Tokrat sta se predstavila otroški in mladinski pevski zbor pod vodstvom Aleša Makovca. Viden je napredok zboru, saj je zmeraj boljši. Otroci so predstavili praznične običaje na Slovenskem in v Angliji. Zbrane je pozdravila ravnateljica mag. Jelka Mrvar z željo, da bi v Suhi krajini, ki je svet v malem, znali premagati tegobe današnjega življenja in živelj, kot je napisal Prešeren, v edinstvu, sreči in spravi. Na sliki: mag. Jelka Mrvar in pevski zbor. (Foto: S. Mirtič)

Latinski pregovor "Nihil probat, qui nimium probat" ali po našem: kdor preveč dokazuje, nicesar ne dokaže, so seveda poznali že naši predniki. Celo učinkovite so ga uporabljali kot mi dandanašnji. Sledi o tem je dobro poznati tudi v letosnjem predvolilnem letu, v katerem si razne stranke na moč prizadevajo "na novo izumiti smodnik" ali kaj podobnega.

Dolenjske novice so 30. maja 1896 objavile tale zapis:

MARIJA DEVICA V POLOJU. - Zadnji ste poročali, da je bil delavski shod v Radečah. Pri nas pa smo imeli v kratkem času dva takša shoda, katera so nam naredili udje katoliškega delavskega društva ljubljanskega. Zborovanje je bilo pred Kuharjevo gostilno; udeležec je bila obakrat velikanska. Govorili so nam gospodje Gostinčar, Pavšner, Kregar ml., Rakovec in Bahar. Prvi govornik je govoril o programu krščanskih delavcev, katerim vera ni deveta brig, kakor socijalnim demokratom, temveč podlaga vsemu delovanju. Oni se morajo tudi vedno držati svoje slovenske narodnosti, ne pa biti mednarodni, kakor uče socijalisti, katerim je mar le za denar in za trebuh, za družega pa nič. Povedal je, da pravi prijatelji ljudstva so te tisti, ki imajo resno voljo, mu pomagati in mu tudi v rešnici dejansko pomagajo. To pa niso brezverski socijalisti, temveč tisti, ki se trdno drže naukov krščanke vere.

Posebno nas je zanimal govor g. Kregarja, ki je bil poprej sam socijaldemokrat, in zato te ljudi prav dobro pozna. Odkril nam je vse njih delovanje in namene, vse sleparije, s katerimi njih poglavar-

ji motijo uboge zaslepjene delavce. G. Rakovec je govoril posebno za nas kmete in nam pokazal, kako sreča bi bila za nas prisilna deželna zavarovalnica zoper uime. Prav zares je: ko bi kmetje bili bolj podučeni o stvareh, ki se tičejo tudi njih, nikoli bi ne oddali pri volilnih svojega glasu kakemu liberalcu, ki dela pač lepe obljube, a v resnici pa skrbi le za svoj zep.

G. Bahar nas je učil, kako moramo složno skupaj držati, če hočemo kaj doseči, ker moč posameznega je preslab, da bi kaj opravil. Na zadnje je govoril zopet Gostinčar, kake časopise naj naročujemo. Priporočal je zlasti "Glasnik", ki je časopis poštenih katoliških delavcev.

Z njim je izpogovoril nekaj besed predsednik Pelc, češ, mi nismo taki, kakoršni so socijalni demokrati. Mi ne delamo za denar!, temveč le iz ljubezni do ljudstva, da se ljudje poduče o tem, kar jim je treba vedeti, da jih ne bodo kaki sleparji osleplili. Nam je bilo posebno všeč, da so govorili delavci sami. Človek pač najložje verjame takemu, ki je njegove vrste. Shod se je sklenil z navdušenimi "živio" - klici papežu in cesarju. Po shodu smo še marsikerto rekli, kako bi se osnovala posojilnica in za njo tudi delavsko društvo in kmečka zadruga. Z božjo pomočjo upamo, da kmalu vse to dosežemo!

(Nedavno se je hvatal tukaj neki socialno-demokratični govornik proti svojemu bratu, ki je rokodelec, da njegova služba je izvrstna, ker služi za to, da okoli leta in včasih kaj govor - na mesec celih 75 goldinarjev! Taki so torej socijalni demokrati!) Opomba uredništva.)

ZACVETELO DREVO ŽIVLJENJA - Čeprav sem velika ljubiteljica rož, sem tokrat prvič videla cvetli drevu življenja. Drevu je staro približno pet let in letos mi je prvič zacvetelo. (Antonija Slanc, Metlika)

PRI NAJSTAREJŠEM KRAJANU - Od lani, ko je bila ustanovljena skupnost Sinji Vrh, njeni predstavniki obiščajo bolne in stare 80 let v krajevni skupnosti ter stanovalec v Domu starejših obč. Črnomlju in v Domu počitka v Metliki. Letos so jih obiskali kar fotografiji: predstavniki KS Sinji Vrh na obisku pri stanovalcu met. Domu počitka Matiji Madroniču iz Dalnjih Njiv, ki je z 90 leti najstarejši krajanc. (Foto: M. B.-J.)

KORENINE SE KREPIJO - Iz glasbenih koreninic pred več kot tri leti se je Tone Hrovat iz Šmihela razvila družinski glasbeni narevni ansambel Korenine. Medtem ko Tone vleče meh harmonike, Mojca poje, sinova Vilko in Rok pa izvablja zvoke iz kitara. V an sledi sodeluje še Miran Zorko. Korenine imajo tudi nekaj svojih skladb, še premalo za samostojno kaseto. Sicer pa ansambel pogosto zaračuna prenovljene gostilne Na hribu. (Foto: M. Vesel)

MILADI DOPISNIK

JAN PLESTENJAK NA NAŠI ŠOLI

Skoraj ne morem verjeti, da je bil na naši šoli Jan Plestenjak. Bila sem vesela, ko je prišlo obvestilo, da bo prišel. Vse puncje smo se ga veselile. Zelela sem si, da bi bila že sreda. In res. Ko je bil konec tretje ure, sem šla s prijateljicami v jedilnico. Usedle smo se za mizo in ga čakal. Kmalu je stopil med nas in vsi smo veselo zaploskali. Za začetek nas je zapel pesem Zvončki in trobentice. Povedal je, da ima rad stare pesmi. Jaz jih nimam, toda vseeno sem mu pomagala peti. Malo je hodil naokrog in spraševal učence, če smo kdaj srečeni. Če bi to vprašal mene, bi rekel, da takrat, ko je srečna tudi naša družina. Najbolj mi je bila všeč pesem Dal ti bom vse, ki jo je zapel dvakrat. Koncert je bil zelo lep. Ta dan smo odslili domov polni lepih vtisov in z nasmehom na obrazu.

ANJA PLOJ, 5.a
OŠ Mirna Peč

V DRŽAVNEM OTROŠKEM PARLAMENTU

19. decembra 1996 sem se udeležila državnega otroškega parlamenta v Ljubljani. Zastopal sem učence iz občine Metlika. V dvorani državnega zabora se nas je zbral zelo veliko. Večina slovenskih občin je poslala svojega predstavnika. Delali smo kot pravi poslanci. Imeli smo tudi predsedstvo, katerega član sem bila tudi jaz.

Razpravljali smo o pravicah in dolžnostih otrok in o ocenjevanju v šolah. Razprava je trajala skoraj tri ure. Vmes nas je zabaval imenitni glasbenik Jani Kovačič. Z nami so bili tudi gostje iz državnega parlamenta, varuh človekovih pravic, iz ministrstva, iz Zavoda za šolstvo in drugih ustanov. Med njimi je bil tudi minister Gaber, ki je odgovarjal na naša vprašanja. Za otroški parlament v naslednjem letu smo izbrali temo Odnosi med vrstniki.

Po končani razpravi so nas pogostili. V Ljubljano me je spremljala gospa Vladka Škof. Bilo je zelo lepo in poučno.

MAJA ŽUGELJ, učenka 7.
razreda
osnovne šole Podzemelj

TIH SNEŽNI DAN

Poletna Svetloba svetilke reže sneženo zaveso. Na okenski polici se topijo snežinke. Zdi se, kot da se sneg ne bo nikoli nechal topiti. Zrem skoč okno in opazujem temno naravo. Snežinkam ni videti kraja. Na ulicah se poznajo stopinje ljudi, ki hitijo, da jih sneg ne bi pretirano zmocil. Sosedov pes zalaja v večer. Njegov lajež odmeva v tišino. Pokrajina se odene s tanko belo odejo. Avto pretrga spokojnost. Žarometi osvetlijo cesto. Sneg se sveti kakor diamant. Zapiha veter. Prestrasi me, ko zavije okrog vogala hiše. Naenkrat zazvoni budilnik.

JERNEJA JURCA, 7.a
OŠ Zbora odposlanec Kočevje

SNEŽINKA SEM

Če bi bila snežinka, bi se še bolj veselila vsake zime. Z veseljem bi s prijateljicami poletela proti zemlji. Z veseljem bi skakala od hiše do hiše in naznajala zimo. Vem, da bi s tem razveselila vse otroke, ki se radi smučajo in sankajo. Poletela bi, kadar bi se me otroci zaželeti. Vem tudi, da bi svojega prijatelja sneženega moža razveselila in tudi otroke, ki tako radi skakačojo po snegu.

JESSICA METELKO, 3.r.
OŠ Krmelj

Božič

Bela pokrajina, bele gore in bel je srečni otrok na saneh.

Že jelka srebrna v koton stoji, z okraski in zvezdico nam se smeji. Vsepovsod lučke bleščeče gore novoltnje reklame se že vrete.

Zdaj čas je, da jaslice vsi naredimo in škorenj za možička Božička očistimo ter ga na okno postavimo.

Že luna na nebuh nam sveti, ko Božiček nam mama v slovo in skupaj z jeleni izgine v noč.

Le zvezda spominja nas nanj in srečo nam v novem letu želi.

SIMONA RAZPET, 8.r.
OŠ Milana Majanca, Šentjanž

DESE' DOMAČI

Žreb je sodelovanje pri oblikovanju lestvice Studia D in D skega lista dodelil nagrado Božidarju Kondi iz Črnomlja. Nagraditi čestitamo!

Lestvica, ki je na sporednu vsak ponedeljek od 16.15 do 17. ure teden takšna:

1. (2) Tetka, povejte - ANS. LOJZETA SLAKA
2. (1) Le Krka ve - ANS. POLJUB
3. (4) Štefanu za praznik - ANS. SLAVČEK
4. (3) Jesenska žlahta - ANS. TONIJA VERDERBERJA
5. (8) To je bil trenutek naš - ANS. MIRO KLINC
6. (5) Krojač za dame - ANS. ZUPAN
7. (-) Božični čas - ANS. BOBRI
8. (7) Dobrodošli - ANS. RUBIN
9. (6) Jesen ihti - ANS. BRANETA KLAVŽARJA
10. (9) Nisem svetnik - ANS. FRANCA POTOČARJA

Predlog za prihodnji teden: Dek.

amrica - ANS. VRI

KUPON ŠT. 52

Glasujem za:

Moj naslov:

Kupone pošljite na naslov: Studio D, p.p. 103, 8000 Novo m.